ALBERTO BACOI

Vorbind cu Dumnezeu

Volumul 2

Cartea a doua a seriei vcd

A Doua Venire

Data apariției: *2013*
Ediția a II-a revizuită
GGKEY:B3T34SUP5FD

Contact
Mobil: +40 720 897 250
e-mail: contact@vorbindcudumnezeu.com

vorbindcudumnezeu.com

Chemarea este pentru toți,
să vedem însă câți vor dori să vină

Gratitudine și Recunoștință

La început, doresc să împărtășesc câteva dintre motivele care m-au determinat să continui acest dialog și să îmi exprim recunoștința, respectul și admirația față de oamenii care m-au încurajat pe parcursul acestui minunat proiect.

Îi mulțumesc Prietenului meu cel mai bun, care a îndurat alături de mine și a împărtășit rarele bucurii pe care le-am cunoscut de-a lungul vieții. Pentru mine, El reprezintă totul, căci în Prezența Sa mă transform în tot. Cuvintele mele poartă amprenta cuvintelor Sale, la fel ca și curajul și puterea care izvorăsc din El. Voia divină a devenit voia mea, iar tot ceea ce fac este să o onorez din toată inima, atât pe parcursul dialogului, cât și pentru restul vieții.

Rămân recunoscător familiei și prietenilor care m-au susținut financiar în publicarea acestui manuscris. Îi mulțumesc sufletului care a ales să mă însoțească în călătoria terestră și care îmi amintește, atunci când uit, cine este lumea în care ne-am născut. Nu în ultimul rând, mulțumesc editurii pentru profesionalismul de care a dat dovadă, reușind să dăruiască lumii prima carte a seriei.

Le mulțumesc cititorilor care au fost impresionați de apariție, care m-au felicitat și m-au susținut în promovare. Totuși, nu îi voi menționa, pentru a evita stârnirea geloziei și favorizarea unora în detrimentul altora.

Răspunsurile obținute prin intermediul primei cărți au impresionat sute de oameni și i-au mângâiat pe cei descurajați, răpuși de încercări. Dacă informația nu reușește să vă limpezească percepția, vă sfătuiesc, cu modestie, să o reanalizați. Celor interesați le voi răspunde prompt pe rețelele de socializare și, de ce nu, prin scrisori.

Sunt bucuros că Dumnezeu a hotărât să ne aducă împreună, astfel încât, prin intermediul acestei cărți, voi să simțiți emoțiile mele, iar eu să vă șterg lacrimile.

Adevărul este că toți ne dorim să fim buni, cinstiți și harnici, dar doar în condițiile pe care le impunem noi înșine. Dacă situația diferă de cea pe care ne-am imaginat-o, devenim monștri. Acest comportament egoist denotă imaturitate și arată că mai avem de străbătut o cale lungă până la desăvârșire. Cu toate acestea, Dumnezeu ne iubește, iar natura este răbdătoare și plină de împrejurări benefice dezvoltării spirituale, singurul scop pentru care ne-am născut în formă.

Vă mulțumesc încă o dată pentru interesul acordat.

Introducere

Ai avut vreodată sentimentul că, deși ai acumulat numeroase cunoștințe despre fundamentele societății și excelezi în diverse domenii, nu știi nimic real despre lumea în care te-ai născut? Ai simțit că toate invențiile umane, care au scopul de a îți ușura viața, te împovărează și te îndepărtează de esență?

Principiile pe care le-ai cunoscut și asimilat cu ajutorul familiei și al instituțiilor de învățământ nu se aplică în viața reală. În loc să îți ofere valoare, așa cum ai fost învățat, acestea te pun la pământ, căci lumea nu admiră sinceritatea și altruismul, ci tupeul nesimțit, egoismul și ignoranța. De aceea, te lupți să îndepărtezi sensibilitatea și bunul simț pentru a supraviețui, când, în realitate, ai nevoie de o nouă viziune asupra vieții și de valori adevărate.

Ai simțit vreodată că, în spatele imaginii, ești o ființă profundă și că lumea aparentă este prea puțin? Te-ai întrebat care este scopul tău, de ce nu te-ai născut într-o țară mai civilizată și mai bogată sau, dimpotrivă, într-una mai săracă, unde condițiile nu îți permit nici măcar o masă decentă sau un pahar cu apă potabilă pe zi?

De ce trăiești în Europa, în România, în București? De ce ești o anumită persoană și nu ești o alta? Dacă ești „eu“, ceilalți, cine sunt?

De ce adori zilele însorite și, totuși, uneori abia aștepți ploaia? De ce uneori te bucuri și alteori te întristezi? De ce ne provocăm suferință reciproc, iar, de multe ori, adâncim noi înșine prăpastia în care ne afundăm? Unii dintre noi avem remușcări, alții nu par să fi fost înzestrați cu ele. Universul este magic și grandios, dar este învăluit în acest mister absolut pe care nu îl pot desluși nici măcar savanții. De unde venim și unde ne întoarcem?

Dacă există un Creator, de ce nu Îl vedem niciodată și pare a fi absent de la lecția pe care chiar El a promis că ne-o va preda? De ce am fost învățați că Dumnezeu este dragoste, când, în realitate, avem de-a face cu o istorie însângerată, la baza căreia stau chiar religiile care au ucis în Numele Său; religii care se diferențiază doar prin gradul de înțelegere și regiune geografică?

Dacă Dumnezeu este dragoste, în timp ce oamenii bisericoși se dovedesc a fi cei mai răi, iar fanaticii religioși se detonează în piețele aglomerate, rostindu-I Numele, nu sunt interesat.

Dacă există un Dumnezeu atotputernic și bun, de ce îngăduie răul? Care este scopul? Dacă în toate acestea nu ar exista un scop, așa cum crede majoritatea, acest așa-numit Dumnezeu ar fi mai

puțin înțelept decât un simplu om. Divinitatea, însă, nu ar putea crea o ființă superioară ei. Cu eforturi venite din ambele părți, ar putea crea una cel mult egală, așa cum s-a hotărât inițial. Teoria mea ciudată clatină imaginea Creatorului, deoarece incapacitatea de a crea, de exemplu, o ființă superioară Sieși, Îi răpește, evident, titlul de atotputernic.

Unii dintre voi gândiți că răspunsurile la întrebările existențiale vor rămâne un mister. Alții cred că doar știința le va descoperi. Simpatizanții religiei nu se vor sili să caute răspunsuri. Cei mai fideli cititori ai Bibliei vor crede, pentru că așa li s-a spus că trebuie să procedeze. Conducerea religioasă a impus generațiilor ideea că reprezintă vocea adevărului sau mâna dreaptă a Tatălui, deși nu a oferit răspuns la nicio întrebare în toată existența ei. În plus, a sucit învățăturile în așa fel încât acestea să devină nefolositoare, pentru că orice teorie care este deasupra capacității de înțelegere a omului pare adevărată și infailibilă. Autoritatea Pământului se bucură de succes și astăzi, folosindu-se de Numele lui Dumnezeu. Biserica susține că rostește adevărul. Întrebarea rămâne: al cui este adevărul sau despre ce vorbește?

Explicațiile pe care le vei întâlni citind cartea de față provin din partea Creatorului și ne-au fost dăruite tuturor. Curajul de a publica primul volum al seriei „Vorbind cu Dumnezeu“ îmi oferă astăzi un izvor de oportunități, care mă atenționează să gândesc și să acționez în slujba semenilor și să ignor orice interes personal. Acest rezultat a fost atins după aproape doi ani de channeling.

Alberto Bacoi,
București, România.
Aprilie 2013.

Capitolul 1

Înainte de a începe capitolul întâi, vom recapitula ideile care stau la baza dialogului și cu care ne-am familiarizat citind primul volum. Celor care nu l-au citit, le recomand cu căldură să o facă, pentru ca noua revelație să fie mai ușor de asimilat. Cei care nu își permit cartea sau nu au de unde să o achiziționeze, o pot găsi online pe diverse platforme sau o pot descărca gratuit de pe pagina mea web.

Cu multe răspunsuri nu ați fost de acord; le-ați respins, cunosc acest lucru. Ele v-au provocat disconfort și v-au determinat chiar să renunțați. Majoritatea ideilor v-au tulburat, deoarece au stârnit conflicte interioare cauzate de convingerile împrumutate, pe care nu le-ați cercetat serios, până la întâlnirea cu adevărul deranjant, care a venit și s-a stabilit în interior.

Puțini dintre voi ați găsit în text acea rază de lumină care apusese în viețile voastre. Amintiți-vă, totuși, că, de cele mai multe ori, adevărul poate să difere de modul în care am fost învățați să privim lucrurile. Cu toții ne-am născut goi, toate ideile ni le-am format aici.

Odată treziți, am putea crede că trăim într-o lume a „lor" mai degrabă decât într-o lume a lui Dumnezeu. Degradarea materiei este cauzată de înlocuirea valorilor spirituale cu cele de consum, iar la baza acestora se află lăcomia conducătorilor, dar și a celor care sunt conduși.

Astăzi vedem consecințele unor vieți lipsite de scop, o generație care laudă rușinea și o ridică la rang de virtute. Este o lume în care Biserica nu I se mai adresează adevăratului Dumnezeu, pe care nu Îl cunoaște și nu a avut vreodată această intenție. Vedem o societate în care prădătorii conduc turma și declară că sunt păstorii ei, iar turma îi crede sau consideră că nu are de ales.

Trăim într-o lume în care oamenii învață reguli pe de rost și percep viața ca pe o problemă matematică, încercând să diminueze misterul. Învățătorii predau lecții cărora nici ei nu le înțeleg scopul. Avem de-a face cu o societate plină de refuzuri neîntemeiate, iar atitudinile participanților la viață sunt invidia și prostia.

Aici, surzii sunt lăudați, iar maeștrii cu gândire independentă sunt disprețuiți. Liderii politici și savanții au creierele amputate, așa cum afirma Albert Einstein.

Sistemul uman înlocuiește spiritul creativ al copiilor cu un set de reguli și premiază obediența, promovând ambalajul, nu conținutul. Omul nu are remușcări atunci când consumă ființe animale în loc de hrană, pentru că i s-a spus că ele sunt făpturi inferioare, iar celor superioare, asemenea sieși, li se acordă acest drept. El crește ființe pentru a le mânca, crezând că este evoluat, fără să îi fie rușine, doar pentru că, în trecut, rasa umană a evitat canibalismul. De fapt, așa a procedat întotdeauna. Atunci când s-a simțit murdar, omul a inventat ceva mai murdar decât el, pentru ca, prin comparație, să pară curat. Și-a construit biserici în care preoții au inventat diavoli, ca ei să pară sfinți.

Sistemul uman este o rușine, iar acest lucru poate fi dovedit chiar și de un copil. Și totuși, acesta sancționează noua generație pentru gândirea independentă, pe care tot mai mulți o adoptă, prin refuzul de a repeta greșelile părinților și de a urma valori false.

Copiii noștri sunt formați de tutori invalizi mental, cu dizabilități morale și etice, iar viziunea lor despre viață și scop lasă de dorit. Generația actuală este educată de animale care aleargă după pradă, însă, analizând situația, realizez că fiarele sunt mai unite; ele nu folosesc cuvinte, dar comunică mai eficient decât noi și se iubesc mai mult decât majoritatea dintre noi.

Nu intenționez să vă întristez, iar pe cei care distrug Pământul nu îi judec, ci îi observ. Cu adevărat, dacă aș continua să le expun faptele, probabil aș îngenunchea o țară și, mai mult, aș defăima o planetă.

În mijlocul uraganului minciunii, însă, Dumnezeu a trimis o lumină vindecătoare copiilor Săi. Aceasta ne hrănește cu cunoașterea de care avem nevoie și ne înalță pe scara evoluției, activând în noi înțelepciunea și iubirea.

Frumusețea ne învăluie din toate părțile. Sarcina noastră este să o recepționăm și să o împărtășim cu ceilalți, la rândul nostru, asemenea oglinzilor în care se reflectă Soarele. Scopul mesajului este trezirea omului din robia lumii acesteia, care este trecătoare și din cale afară de înșelătoare. Atât mie, cât și multora dintre voi,

Dumnezeu ni se poate adresa personal, chiar prin cuvinte. El mi se adresează chiar acum. Îl voi lăsa, așadar, să ne îmbogățească în continuare cu înțelepciunea și umorul pe care ni le-a pregătit în acest nou proiect.

Ferice de cei la care a ajuns mesajul și îl citesc cu sufletul la gură. Felicitări ție pentru introducere, trebuie menționat că este fenomenală.

Mulțumesc.

Fenomenală este, completă, nu.

Ar putea vreodată un lucru înfăptuit de oameni să fie perfect și complet?

Da, în condițiile în care acel lucru este înfăptuit împreună cu Mine, aceasta este cheia. Atunci va deveni perfect și complet, spre deosebire de începutul primului volum, în care ai dezvoltat ideile după capul tău.

Îl pot modifica oricând, încă nu a fost publicată cartea.

Nu este nevoie. Oamenii actuali trebuie menajați la început și apoi familiarizați treptat cu viziunea neobișnuită, înainte de a îi speria cu conținutul.

Așa am gândit și eu. Nu am început bine cartea și deja Te joci cu mine.

Dacă așa privești lucrurile, este posibil ca până la sfârșitul vieții să nu stăpânești niciun aspect.

Am sentimentul că începem dialogul cu stângul.

Nu este adevărat, dar a fost nevoie să te plasez într-o situație potrivită pentru ceea ce urmează să îți transmit.

Faptul că mă simt inferior sau vinovat?

Da.

Deoarece o merit? Așa vede Dumnezeu lucrurile?

Dumnezeu nu vede lucrurile astfel. El vrea ca voi să știți că nu v-ar putea condamna și pedepsi niciodată, căci voi reprezentați cea mai perfectă creație a Sa. Dacă v-aș pedepsi, M-aș răni pe Mine. Tu, dacă ai crea un tablou minunat, pe care, a doua zi, din motive necunoscute, l-ai distruge, ai avea vreun câștig?

Credeți că vă urmăresc toate faptele și că vă înregistrez viața pe o peliculă de film. De aceea, trăiți cu teamă și vă învinovățiți pentru acțiunile săvârșite, fie ele bune sau rele, căci ați încetat să faceți diferența. Pe cele bune le-ați catalogat ca fiind rele și v-ați îndepărtat atât de mult de gândurile curate, care vin de la Mine, încât atunci când trăiți o experiență minunată sunteți sceptici în privința ei, gândind că diavolul caută să vă amăgească, pentru a vă câștiga sufletele. Considerați, fără să realizați, că ceea ce este

rău vine de la diavol, iar ceea ce este bun vine tot de la diavol.

Toate învățăturile antice, care au fost scoase la lumină și fac înconjurul lumii, sunt considerate satanice de către cei mai fideli dintre creștini, care se tem de ele din cauză că nu le înțeleg. Pastorii și-au imaginat, de-a lungul vieții, că Dumnezeu se luptă cu diavolul și că este pe cale să fie învins. Ieșirea omului din ciclul încarnărilor, prin înălțarea spirituală, a fost catalogată drept o dorință luciferiană de a ajunge asemenea lui Dumnezeu sau mai mare decât Dumnezeu, când, în realitate, acest proces este chiar cel al mântuirii proclamate de Hristos. De asemenea, omul a fost creat după chipul și asemănarea Sa, chiar de către Dumnezeu.

Fără îndoială, dacă M-aș arăta creștinilor pentru a îi lua la Mine prin purificarea și transfigurarea trupurilor lor, vor crede că a venit cel rău și vor alege să mai rămână pe Pământ, în chin și suferință, așteptându-și salvatorul imaginar. Totodată, ei vor deschide Evanghelia pentru a Îi explica lui Dumnezeu cum stau, de fapt, lucrurile.

Dacă ar fi existat această personalitate malefică, v-ar fi numit soldați ai săi și v-ar fi răsplătit, avansându-vă în rang. Căci voi ați dovedit că protejați întunericul cu prețul vieții. Totuși, Eu nu Mă supăr. Oamenii sunt liberi să își imagineze orice și să spună ce vor. Cu adevărat, nu contează, din moment ce fiecare va ajunge acolo unde îi este locul și nu se va pierde niciunul.

Cei care studiază Biblia sunt interesați de ecumenismul care a luat amploare și afirmă că au identificat semnele venirii Antihristului. Ei elimină orice învățătură care nu face parte din canonul lor, fără a lua în considerare că Biblia a fost scrisă de oameni pe care i-am inspirat, iar apoi au fost selectate părți care conveneau într-o oarecare măsură castei preoțești. Multe evanghelii benefice omului au fost însă eliminate, fiind considerate apocrife, printre care se numără și ultima parte a Genezei, revelată lui Moise de Îngerul Mihail.

Religia susține că Dumnezeu este o Persoană, în timp ce spiritualitatea Îl percepe ca pe o Forță. Unii afirmă că Dumnezeu este sever și răzbunător, în timp ce alții Îl consideră bun. Unii cred în reîncarnare și evoluție, iar alții susțin că omul trăiește o singură dată și că nu se poate înălța, în ciuda faptului că Hristos a murit pentru el. Iertarea păcătosului este o idee prea frumoasă pentru a fi adevărată, în viziunea zeloșilor care urmează legea umană și o resping pe cea divină.

Astăzi, un singur om trezit cunoaște tot ceea ce au cunoscut toate generațiile Pământului, din toate timpurile. El a acumulat

informații din toate viețile sale, care, acum, la sfârșit, i se relevă. Așadar, știți că Dumnezeu este atât o Persoană, cât și o Forță. El este bun, însă, pentru cei care Îl neagă, îmbrățișând teorii umane depășite, poate fi perceput ca un Dumnezeu sever și chiar răzbunător. pentru că omul nu își poate nega sinele divin și nu se poate minți, oricât de mult s-ar strădui.

Cei care au acceptat că Hristos a murit pentru ei, pentru ca ei să nu moară și astfel să trăiască veșnic, indiferent de formă sau de loc, au biruit lumea și au dobândit dragostea. Ei își vor lăsa trupurile grosiere de bună voie, știind că Tatăl le-a pregătit altele mai avansate, conform faptelor lor. În schimb, cei care nu cred în bunătatea divină, care le oferă o diversitate de forme și, în plus, șansă după șansă, vor ajunge la concluzia că Hristos S-a jertfit în zadar. Frustrați, vor repeta proba umană la nesfârșit, deoarece nu cred în Spiritul atotputernic și evlavios care sunt, deși ei înșiși Mă propovăduiesc zilnic în biserici și în adunări.

Voi v-ați născut în trup pe Pământ, cu memoriile șterse, și nu știți cine sunteți, de unde veniți și unde vă veți întoarce. Așadar, ce vă face să credeți că trupurile actuale sunt primele și ultimele pe care le-ați primit? Cei care afirmă că au o singură viață sunt cei mai întunecați oameni de pe Pământ.

Dacă gândiți că, după părăsirea acestui Pământ prin detașarea de trupuri, veți trăi în Paradisul nelimitat al posibilităților, bucurându-vă de forme minunate și de experiențe profunde, aveți dreptate. Însă, dacă vă imaginați că vă veți putea păstra trupurile actuale mai mult decât este necesar, vă confruntați cu un blocaj spiritual de care nu ați devenit conștienți.

Voi vă plictisiți de trupuri în mai puțin de cincizeci de ani și le abuzați, apoi le desconsiderați, spunând că sunt neputincioase. La polul opus, însă, doriți să trăiți veșnic în trupurile pe care le detestați, de care vă agățați cu dinții, ca de un colac de salvare.

Te-aș putea întrerupe o clipă?

Te rog.

În primul volum nu ai vorbit atât de clar.

Claritatea cuvintelor Mele se datorează creșterii tale.

Această carte mă sperie.

Această carte, la fel ca primul volum, reprezintă hrana spirituală pe care ai ales să o dăruiești oamenilor, folosind cele mai clare cuvinte.

Ce trebuie să fac pentru a obține ceea ce îmi doresc?

Să asimilezi lecția de bază: ceea ce vrei tu este exact ceea ce Îmi doresc Eu pentru tine.

Absolut orice?

Da, absolut orice, atâta timp cât ceea ce îți dorești servește binelui tău spiritual.

Aici este dificil.

Dificil, dar nu imposibil.

Formula nu se aplică doar atunci când ceea ce îmi doresc servește binele meu spiritual. Chiar și atunci când iau o decizie mai puțin inspirată, Tu ești de acord cu ea, în ciuda consecințelor.

Ai remarcat bine, dar nu vezi darul din spatele evenimentelor. Dacă nu aș fi de acord cu deciziile voastre, libertatea ar fi doar o iluzie. În plus, fiecare decizie trebuie să fie luată cu maximum de discernământ.

Nu sunt mulțumit de răspuns.

Învață să vezi binele în fiecare rău pe care ți-l provoci fără să realizezi. De exemplu, dacă răcești din neglijență, alergând prin ploaie dezbrăcat, iar Eu îngădui prostia ta, pentru care vei avea nevoie de o săptămână de recuperare, crezi că spiritul tău pierde sau învață din această experiență?

Spiritul învață.

Acesta este darul ascuns în decizia ta mai puțin inspirată.

Insist asupra creării propriei realități. Vreau să atrag împrejurările, oamenii și uneltele esențiale pentru dezvoltarea mea, în viața mea.

Nu ai înțeles încă cum funcționează acest proces?

Am înțeles, dar rareori reușesc. Uneori mă întristez, alteori, chiar dacă obțin ceea ce îmi doresc, trec cu vederea.

Separă gândurile de sentimente. Sentimentele sunt cea mai rapidă cale prin care poți obține ceea ce îți dorești. Gândurile îți cer garanția că ceea ce îți dorești va deveni al tău. Ele te încetinesc, te țin pe loc sau chiar te trag înapoi, punându-ți la îndoială credința. În final, repeți experiența.

Sentimentele reprezintă adevărul sufletului, care știe că ceea ce își dorește se îndreaptă deja spre el, așa cum vă învață Scriptura. Sufletul primește ceea ce vine, ca pe niște daruri divine, căci toate câte există vin de la Dumnezeu, care este o Sursă sigură, de necontestat. În schimb, gândurile te determină să te îndoiești de sute de ori pe zi. De aceea, lupți să obții prin puterile tale, gândind că poate Dumnezeu te-a uitat, te ignoră sau consideră că nu ești demn de binecuvântările Sale.

Dacă ai fi fost în locul Meu, ți-ai fi pierdut de mult răbdarea, privind cum ceri, trezind forța spirituală și punând-o în mișcare, oprind, imediat, procesul. Tu îți schimbi gândurile de câteva ori

pe minut.

Cum m-aș putea echilibra?

Dacă ai reuși să elimini gândurile incompatibile cu viața și, astfel, ai deveni pur, dorințele tale s-ar materializa instantaneu și nu ai mai cere nimic, realizând că ești totul.

Vreau să ating această stare.

Notează-ți pe o foaie sentimentele, iar pe alta gândurile, apoi observă diferența.

Trebuie să notez chiar acum și să menționez în carte?

Așteaptă atât cât dorești, prelungește-ți neputința.

Un prim sentiment este cel de a aprofunda învățătura spirituală. Vreau să îmi lărgesc viziunea și, până la final, să dobândesc înțelepciunea. Vreau să duc o viață remarcabilă, iar faptele mele să fie pe placul Tău. Și totuși, gândurile mă împiedică. Am multe griji și responsabilități, iar timpul petrecut aici este scurt; nimeni nu îmi va înapoia anii tinereții.

Sentimentele îmi șoptesc să continui să scriu, în timp ce gândurile mă atenționează că sunt obosit și că s-a făcut târziu. Sufletul tânjește să trăiască liber, dar mintea se opune, cerându-mi garanții. Sufletul mă asigură că Te vei îngriji de mine, așa cum ai făcut-o mereu, în timp ce mintea pune la îndoială tot.

Într-adevăr, eu sunt atât lumina, cât și opoziția care mă trage în jos. Totodată, simt că nu eu generez gândurile care îmi trec prin minte, însă aceasta este o altă discuție pe care o vom dezbate în viitor.

Faptul că ai conștientizat conflictul interior poate fi punctul de pornire în procesul creării propriei realități.

Perfect.

Trebuie să știi că nimeni nu a fost înălțat peste noapte și nici nu a dobândit iluminarea fără răbdare și stăruință. Cei înțelepți citesc mult, studiază și își împărtășesc ideile, conștienți că omul învață până la sfârșitul vieții și după ea.

Cum am reușit să prezic, cu șase luni înainte, ziua în care voi termina de scris prima carte a dialogului nostru? Am spus că pe douăzeci aprilie voi primi ultimele detalii, iar în dimineața acelei zile cuvintele au încetat să îmi răsune în minte, realizând astfel că mesajul este complet.

Nu ai prezis, ci ai ales.

Am crezut că este un miracol sau o coincidență.

Nu este, iubitule.

În privința cărții de față, m-ai surprins. M-am așezat la birou pentru a îmi nota niște idei și, fără a realiza, ai început să dictezi.

M-am așteptat să existe o pauză mai lungă între aceste două volume. Călugării meditează ani întregi, se roagă câte șase ore pe zi și țin post, trăind în abstinență, pentru a primi un gram de inspirație divină. Eu, în schimb, nu sunt o persoană religioasă, nu respect nicio sărbătoare, admir femei atrăgătoare, ascult muzică și, uneori, sunt orgolios și egoist.

Am o mulțime de întrebări, dar nu știu în ce ordine ar trebui adresate.

Nu contează ordinea în care vom dezvolta subiectele.

M-am tot întrebat în ultima vreme pe ce ne bazăm atunci când spunem că lumea este o iluzie?

Mediul natural este o etapă provizorie în procesul desăvârșirii umane, în care experimentarea materiei este benefică spiritului. Societatea umană este o iluzie; ea a fost clădită pe minciună și este putredă din temelie încă de când ați crezut că un șarpe poate decide soarta creației. Cum vă veți putea privi Tatăl atunci când ați crezut în șarpe, care este o închipuire, iar pe Mine, Creatorul lumilor, nu M-ați crezut?

Această afirmație gravă mă face să mă simt vinovat. Spuneai, însă, că nu trebuie să ne mai simțim astfel, căci vinovăția nu duce la desăvârșire.

Privește vinovăția ca pe o unealtă eficientă în procesul tău de maturizare.

Susții că șarpele biblic este doar o închipuire?

Nu te aștepți, oare, la o minciună din partea lui Dumnezeu?

Vreau să aflu adevărul.

Vezi tu, copilul Meu, Eu sunt singurul tău adăpost în mijlocul valurilor învolburate ale minciunilor vieții. Dacă și Eu te-aș minți, oferindu-ți un răspuns conform așteptărilor tale, ce nevoie ai mai avea de Mine? Eu nu te pot minți niciodată, pentru că aceasta ar însemna să Mă înșel pe Mine.

Șarpele biblic simbolizează inteligența umană care a corupt primii oameni. Prin alegerea lor mai puțin inspirată aceștia și-au pierdut puritatea și puterea, iar astfel au cunoscut moartea, spre binele lor spiritual.

Adevărul răsună din gura oamenilor învățați, a celor mai puțin învățați și chiar a celor care nu reușesc să se exprime coerent.

Adevărul nu ține de statut. Voi nu sunteți ceea ce faceți, nici ceea ce doriți ca ceilalți să creadă că sunteți. Nu sunteți ceea ce dețineți, ci dețineți ceea ce sunteți. În ochii Mei, niciunul nu este mai strălucitor decât altul; toți sunteți egali. Diferența este că unii ajung mai repede la rezultat, în timp ce alții, mai încet. Aceasta

din urmă este chiar o calitate, deoarece acordați o atenție sporită situației până la final, când, cu certitudine, veți atinge același rezultat. Nu există două rezultate și nici nu se poate lua în calcul posibilitatea unei erori. Eu îi voi lua la Mine pe toți.

Astăzi, din ce în ce mai mulți oameni simt că au fost trimiși de Dumnezeu pe Pământ cu scopul de a curăța gândirea și faptele lumii. Nu contează naționalitatea sau nivelul inteligenței voastre, căci Eu voi vorbi prin fiecare om, atunci când va fi nevoie.

Sunt recunoscător că lumea are nevoie de mine!

Trăiești exact ceea ce ai ales.

Aș vrea să mă întorc la lista mea de dorințe.

Te ascult.

Mi-am propus să devin vegetarian. Nu știu în ce fel îi ajută pe ceilalți dorința mea, dar nu pot accepta ideea că unele ființe există doar pentru a susține existența altora, considerate superioare.

Poate că, într-o viață anterioară, ai fost măcelar.

Sunt surprins de felul în care Îți manifești umorul.

Bine, dar ce te împiedică să fii vegetarian?

Cunoști foarte bine situația mea financiară. Nu îmi permit un program culinar; mănânc ce apuc și pe unde apuc.

Omiți un lucru esențial.

Care?

Acela că dorința ta este poruncă pentru Mine. Eu Mă bucur atunci când primești.

Încerci să mă pui într-o lumină proastă.

Toți vor fi puși în situația ta atunci când vor citi cartea, căci Eu Mă voi adresa lor direct, prin intermediul ei.

Cum vei crea această senzație?

Mă voi folosi de faptul că întrebările oamenilor sunt comune. Celor care nu vor fi puși în dificultate și nu Îmi vor cere ajutorul, nu le voi trimite cartea.

În continuare, explică-mi cum trebuie înțeleasă frica de Dumnezeu, pe care o răspândesc, cu disperare, preoții.

Aceasta este o întrebare bună, deoarece majoritatea dintre voi Mi-ați adresat-o în inimile voastre.

Frica v-a adus la Mine în trecut. Astăzi, însă, este folosită în scopuri necinstite de convertire și manipulare. Prin frică, ați descoperit, odinioară, dragostea. Astăzi, nu mai aveți nevoie de ea, voi ați trăit-o deja ca experiență.

Frica de Dumnezeu este promovată și utilizată de toate religiile Pământului în scop de convertire. Prin teamă, programele de formare îi ucid omului spiritul și, astfel, îl înlănțuie în materie,

obligându-l să se închine idolilor și să contribuie la îmbogățirea instituțiilor. Fricosul bea în cinstea falșilor profeți, mai degrabă decât în cinstea lui Dumnezeu, și le adresează rugăciuni preoților care ascund de fața sa semnele care indică existența Adevăratului Creator.

Voi ați pierdut sensul real al cuvintelor. Ascultarea de Dumnezeu nu poate fi asociată cu ascultarea de părinți și de autorități. Vocea Iubirii nu trebuie percepută ca o amenințare și respectată pentru a evita o pedeapsă, ci urmată pentru a primi iluminarea. Cei cărora M-am revelat știu că nu sunt robii Mei, ci copiii Mei.

Pastorii, preoții, rabinii și imamii răspândesc frica, apoi vă prezintă soluția, afirmând că religia lor este salvarea. Se folosesc de argumente prin care caută să vă convingă că doar cartea lor vă poate mântui, susținând că ea este singura adevărată, scrisă sau insuflată de Mine. Despre oamenii care dezvoltă o relație cu Dumnezeu spun că rostesc blasfemii, în timp ce chiar preoții se autointitulează trimiși ai lui Dumnezeu pe Pământ, folosind termenul de Tată. Însă, ei sunt buruienile crescute în via Mea, care vor fi smulse odată cu strângerea recoltei.

Dacă unul singur ar cunoaște ceea ce cunoști tu sau dacă ar intenționa măcar să afle mai mult, v-ați trezi într-o lume diferită, în care nu ar mai exista războaie și niciun fel de conflicte.

Recent, am trecut pe lângă o biserică din București, pe poarta căreia era lipit un afiș care invita credincioșii înăuntru. Mesajul suna astfel: „Aici este locul unde poți rosti o rugăciune sinceră".

Sunt amuzante îndemnurile lor. Oare acasă sau pe stradă nu poți fi sincer cu tine însuți? Isus, Avraam sau Moise s-au rugat în biserici? Ai primit vreo revelație în timpul vizitelor tale, împreună cu tatăl tău pământesc, la Biserica Romano-Catolică?

În niciun caz.

Dragilor, pe Mine nu Mă găsiți la biserică.

Isus a intrat în templu, așa susține Biblia, sau ne confruntăm cu o modificare a textului?

Nu cu o modificare, ci cu o interpretare greșită. Hristos nu a intrat în templu pentru a învăța de la preoți, ci pentru a îi învăța și a îi curăța. Așa trebuie să procedați și voi, cei care spuneți că Îl urmați: fiți ca Dumnezeu. Mergeți în biserici și în adunări pentru a îi învăța pe preoți, nu pentru a învăța de la ei. Căci ei nu Mă cunosc și nu au aflat adevărul, în timp ce vouă vi-l fac cunoscut atunci când Îmi cereți.

O, cât este de adevărat!

Credeți că Dumnezeu a montat microfoane în acele clădiri?

Unii așa cred, altfel s-ar fi rugat și acasă.

Dar acele spovediri sau...

Împărtășiri.

Mulțumesc.

Cu drag.

Credeți că aceste practici sunt pe placul Meu sau că Îmi sunt adresate?

Nouă, dacă nu ne spovedim preotului, Dumnezeu nu ne iartă păcatele, iar dacă nu suntem iertați, ne merge rău în viața actuală, dar și după ea. Dumnezeu îi trimite în iad pe toți cei care nu cred în iertarea păcatelor, săvârșită prin Domnul nostru Isus Hristos, la Golgota. După spovedire, trebuie să postim și să rostim rugăciunile „Tatăl nostru", „Bucură-te, Marie" sau „Crezul" de atâtea ori cât consideră preotul că este necesar. Cei care umplu cutia milei, scapă cu o pedeapsă mai blândă.

Trebuie să vă închinați, să scuipați în sân, să bateți în lemn sau să faceți trei pași înapoi pentru a nu vă merge rău, să faceți mătănii sau diverse exerciții. Ce spui despre rugăciunile pentru deochi?

O, Doamne!

Alții, care s-au întors împotriva moaștelor și icoanelor, deoarece au citit pe internet că sunt obiceiuri păgâne, practică yoga și încearcă să își deschidă al treilea ochi ascultând sunetul produs de gongul tibetan, stând seara cu becul stins, în fața lumânărilor aprinse. Ce se va întâmpla cu cei paralizați, care nu își pot face semnul crucii?

Nu vreau să par răutăcios sau lipsit de respect, dar simt că fac stand-up comedy, nu că vorbesc cu Dumnezeu.

Acum înțelegi motivul pentru care dau această formă cărții? Este pentru ca voi să vă îndrăgostiți de adevăr, să îl iubiți și să nu vă mai dezlipiți de el niciodată.

Adevăr vă spun Eu vouă, bisericile voastre nu se aseamănă cu ceea ce este sus și nu pot fi asociate cu Dumnezeu. Ele nu vă vor descoperi calea spre mântuire și niciodată nu au făcut-o.

Putem identifica conducerea religioasă cu îngerul căzut, care s-a îmbrăcat într-o haină de lumină?

Simbolic, da. În realitate, însă, nu există înger căzut, ci doar oameni cu minți corupte, numite în trecut duhuri rele. Oamenii cu minți corupte sunt influențați în totalitate de factorii negativi ai relativității.

Îți pot adresa o întrebare care m-a frământat în ultimele trei zile?

Desigur, acesta este motivul pentru care am venit la tine. Ai fi putut, totuși, să întrebi și mai devreme.

Știu, dar simt că ceva la mine funcționează mai greu.

Dacă ți se pare dificil să scrii întrebările pe hârtie și să primești răspunsurile în două minute, nu vreau să Mă gândesc cât de greu le este altora să vorbească cu Dumnezeu.

Da, ai dreptate.

Ca de fiecare dată, de altfel.

Ultima afirmație a sunat parcă a mândrie.

Sau a adevăr.

Sunt pus, din nou, în inferioritate.

Tu alegi să te pui.

Poate pentru a sublinia calitățile Tale.

Acum ne întrecem în afirmații?

Ce va conține al doilea volum?

Primul volum, împreună cu al doilea și al treilea, va alcătui seria intitulată „Vorbind cu Dumnezeu“. Cele trei cărți reprezintă prima parte a proiectului nostru.

Vorbești despre o întreagă trilogie, deși eu nu am terminat de citit și corectat volumul întâi?

Îmi pui la îndoială puterea?

Puterea Ta nu, dar poate pe a mea.

Puterea Mea este a ta, iar a ta este a Mea. De atingerea Sursei s-au bucurat foarte puțini oameni; ei au fost maeștri ai vieții pe Pământ și sunt exemple pentru voi.

Ai menționat acest lucru în primul volum. Cei care l-au citit vor recunoaște acum unele idei.

Cartea a doua a seriei va vorbi despre a doua venire. Aceasta constă în coborârea Conștiinței Hristice în sistemul de gândire al întregii umanități și revenirea lui Isus în formă. Iar a treia, pe care o vei intitula „Olam Ha-Ba“, va fi mesajul păcii de o mie de ani, al șaptelea mileniu dedicat omului luminii. Ea va fi etapa în care binecuvântarea se va revărsa asupra voastră, poporul Meu iubit.

Asupra noastră, poporul Tău iubit?

Asupra voastră, copiii Mei.

Prima afirmație se referă doar la poporul evreu.

Așa și este.

Îți vei revărsa binecuvântarea doar asupra lor?

În următoarea etapă, da.

Cu noi, ceilalți, ce se va întâmpla? Există atâția creștini puri, care Îți urmează cuvântul. Atunci, pentru ce ne mai batem capul

cu aceste cărți? Isus S-a jertfit pentru toți oamenii, iar evreii nici măcar nu Îl acceptă pe Isus Hristos ca Mesia. Eu nu sunt evreu și nu mă număr printre norocoșii beneficiari ai binecuvântării care vine; așadar, ce se va întâmpla cu mine?

Vei fi învăluit de iubirea Mea, tu și mulți alții asemenea ție.

Ai vrut să spui că Îți vei revărsa binecuvântarea asupra poporului evreu, dar vei face și câteva excepții?

Fără excepții, cel puțin nu în primul val.

Am senzația că vorbesc singur. Spuneam că nu sunt evreu, și nici mulți alții asemenea mie nu sunt.

Cine ți-a spus acest lucru?

Naționalitatea mea și a părinților mei, limba maternă, precum și poziția geografică a țării în care m-am născut, ele mi-au spus.

Cine sunt părinții poporului Meu?

Avraam și Sara.

Când au trăit ei?

În urmă cu aproximativ trei mii cinci sute de ani.

Mai existau oameni pe Pământ în vremea aceea, totuși, foarte puțini, mai ales după distrugerea Sodomei și a Gomorei. Îți amintești promisiunea pe care i-am făcut-o lui Avraam atunci, zicând că sământa sa va umple Pământul?

Așa am citit.

Iată, pe scurt, cum stau lucrurile. Înainte ca Avraam și Sara să fie binecuvântați de Mine și să îl nască pe Isaac, a cărui soție, Rebeca, i-a născut pe Esau și Iacov, care erau gemeni, deși Esau s-a născut primul, Avraam a avut un alt fiu cu sclava soției sale.

Avram și Sarai, cum se numeau înainte de binecuvântare, nu avuseseră copii. Din această cauză, Sarai i-a oferit-o soțului ei pe sclava sa, Agar, care era de origine egipteană. Ea i l-a născut lui Avram pe Ismael, care, după ordinea Mea, s-a înmulțit și a devenit un popor și mai multe popoare. Palestinienii de astăzi, care trăiesc în Fâșia Gaza, iar pe alocuri în Cisiordania și în Hebron, sunt urmașii lui Ismael, fiind pe jumătate egipteni.

După binecuvântare, Avraam și Sara l-au născut pe Isaac, iar acesta, împreună cu soția sa, i-au născut pe Esau și Iacov. Esau, întâiul născut, a devenit, după ordinea Mea, un popor și mai multe popoare. Arabii de astăzi, care trăiesc în Orientul Mijlociu, sunt urmașii lui Esau. Iacov, care i-a luat lui Esau dreptul de întâi născut și s-a luptat cu Dumnezeu, încălcând ordinea Mea, a devenit un popor și mai multe popoare. Israeliții de astăzi, care trăiesc în țara pe care le-am dăruit-o, sunt urmașii lui Iacov.

Totuși, evreii nu sunt reprezentați doar de israeliți. Mai mult

de jumătate dintre oamenii care trăiesc astăzi, pe continente precum Europa, America și Australia, își au originile în poporul Meu, evreii, și sunt urmași ai lui Iacov, care s-a tras din Isaac, care la rândul său s-a tras din Avraam.

Iacov trebuia să stăpânească asupra lui Esau și să conducă toate împărățiile Pământului, așa cum este scris. În privința pedepsei sale, aceasta a fost deja ispășită.

Nu mă așteptam la aceste informații cu conotații istorice, pe care nu le stăpânesc. Oare câte voi afla până la sfârșitul cărții?

Multe, dragule.

Sunt recunoscător.

Ce te face să crezi că la sfârșitul unei vieți anterioare nu te-ai numărat printre victimele ucise în perioada interbelică?

Faptul că nu sunt înclinat spre a studia acest subiect. Cu toate acestea, simt o profundă compasiune față de victimele antisemitismului.

În călătoria sufletului vostru, memoria nu este necesară. Cei care v-au ucis din invidie că ați fost aleși vor fi nevoiți să piară atunci când vă vor vedea în slavă, alături de Cel mai iubit. Prin sacrificiu, voi ați fost împrăștiați în toată lumea, conform voinței Mele. Îi veți învăța pe cei mai puțin învățați și îi veți vindeca pe cei îmbolnăviți de lume. Îi veți salva pe cei care v-au ucis și veți conduce națiunile.

Dar de ce i-am permis lui Iacov și urmașilor săi încălcarea ordinii Mele? Deoarece Împărăția Cerului trebuie luată cu asalt, iar darurile spirituale trebuie însușite cu o dorință arzătoare și acțiuni pe măsură. Celui care nu este interesat de Mine și de ceea ce am de oferit, nu doar că nu îi va merge bine, dar va pierde și ceea ce are, căci lenea și obediența îi sărăcesc spiritul. Și totuși, chemarea este și pentru el. Chemarea Iubirii este pentru toți, să vedem însă câți vor dori să vină.

Sau, mai degrabă, să vedem câți o vor auzi.

Cu toții o vor auzi, însă nu toți o vor urma.

Nu toți o vor citi, am dreptate?

Nu. Chemarea Mea nu poate fi cuprinsă într-o carte scrisă de oameni, nici în toate cărțile adunate; chemarea este pretutindeni. Ea poate fi auzită în trăsnetele furtunilor și poate fi simțită prin razele blânde ale soarelui. Poate fi ascunsă în cântecul celei mai firave ființe sau în foșnetul frunzelor uscate. Chemarea poate fi o scrisoare sau un film, un gând sau un simplu cuvânt.

Isus.

Cu adevărat.

Ai dreptate atunci când spui că nu toți vor urma chemarea.

Ce vrei să spui?

Mulți Îl resping pe Isus. Nu am identificat încă motivul, dar mi s-a întâmplat și mie; a trebuit să mă opun acelui gând.

Ce ți s-a întâmplat?

Atunci când cineva Îi rostește Numele, oamenii simt o repulsie ușoară. Unii evită subiectul, alții par cu adevărat deranjați și se aprind. Mi-ai putea spune ce ne deranjează?

Frustrarea.

De unde provine ea, de la diavol?

Această gândire nu v-a îndepărtat frustrarea nici în două mii de ani. Nu credeți că ar fi cazul să testați o altă variantă?

Care ar fi aceea?

Încetați să mai aruncați vina asupra unui personaj imaginar și asumați-vă responsabilitatea pentru faptele voastre.

Ce a făcut Isus?

S-a jertfit din iubire pentru noi și ne-a dăruit exemplul unui caracter curat, clădit pe adevăr și înțelepciune. El a putut să facă multe.

Ce ați făcut voi?

Am refuzat să Îi urmăm exemplul. De aceea, nu putem face ceea ce a făcut El. Oricum, astăzi nu se mai știe mare lucru, căci mesajul biblic a fost corupt.

Așadar, de unde provine frustrarea?

Din neascultare și neputință.

Rostește doar un cuvânt și îți vei transforma neputința în cea mai de temut forță cunoscută: imaginația.

Îl voi rosti chiar acum.

De mii de ani aștept, Alberto.

Ce înseamnă dumnezeirea omului? Am nevoie de o definiție exactă pentru a putea continua studiul.

Dumnezeirea se produce atunci când spiritul tău se unește cu Mine și, împreună, devenim Una. Atunci când gândim și acționăm la fel într-o situație de viață, voințele noastre se suprapun. Acest fenomen Îmi permite să privesc prin ochii tăi, iar ochii tăi devin ochii Mei; puterea Mea devine a ta, iar suferința îți este luată.

Eu am atins vreodată această stare?

Foarte rar și pentru un timp foarte scurt. Ultima suprapunere s-a produs acum cinci minute. Eu te-am impulsionat să te apropii de fereastră exact în clipa în care, prin fața geamului, trecea acel amărât care căuta în coșul cu gunoi menajer situat pe marginea drumului. Prezența sa te-a înduioșat, storcându-ți o lacrimă.

Darurile Tale au sosit exact când aveam nevoie de ele.

Supraviețuirea ta este sarcina Mea, nu a ta.

Trebuie totuși să îmi câștig și eu într-un fel existența.

Este exact ceea ce faci în acest moment.

Cum poate fi totul atât de exact?

Dacă un lucru ar fi inexact, acela ar confirma imperfecțiunea Creatorului, iar exemplul dumnezeirii umane este chiar viața lui Isus, a cărui voință a fost constant suprapusă cu a Mea pe durata existenței în trup. De aceea, El a fost singurul om îndreptățit să afirme: „Cine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl". Prin Isus Hristos, astăzi puteți afirma și voi acest lucru.

Ce simplu pare totul acum, ascultând adevărul direct din gura Ta. Cum pot scrie fără să îmi folosesc gândirea, în ciuda faptului că, în aproape șase mii de ani, oamenii nu au înțeles mare lucru din viața trăită pe Pământ?

Unii nu înțeleg nici astăzi și nu vor înțelege nici mâine.

Omenirea a trăit degeaba, milenii.

Încă din prima parte a dialogului, ai dobândit capacitatea de a interpreta gânduri. Începând de atunci, inima ta a căutat cea mai înaltă țintă. Cu timpul, eforturile au început să se materializeze, iar gândurile Mele devin gândurile tale, fără nici cea mai mică distorsiune.

În continuare, aș vrea să trecem la lucruri mai serioase. Prin lucruri serioase mă refer la neajunsurile cu care ne confruntăm, la dorințele neîmplinite, la eșecurile în iubirea matrimonială, la învățământul care lasă de dorit și la cei care se adună în Numele Tău. La final, doresc să aflu mai multe despre organizațiile antiguvernamentale.

Cu ce dorești să începem?

Aș începe cu dorințele neîmplinite, bineînțeles.

Insiști pe același subiect?

Da, căci încă nu văd lucrurile atât de limpede pe cât cred.

În regulă.

O prietenă dragă mi-a povestit, recent, despre o carte în care este descris procesul creării propriei realități. Pentru a obține ceea ce ne dorim sau pentru a transforma o situație de viață, autorul ne îndeamnă să ne concentrăm atenția asupra lucrului respectiv până în clipa în care se materializează. S-a discutat mult despre legea atracției, iar autorul s-a îmbogățit pe seama celor care încearcă să obțină totul fără prea multe eforturi.

Dacă în cele din urmă nu reușeai să obții niciun rezultat, ce se întâmpla?

Îți consumai energia vitală, bănuiesc.

Legea atracției se bazează într-un fel pe noroc?

Ceva de genul.

Acum înțelegi de ce au succes cazinourile, casele de pariuri, bursa?

De ce?

Pentru că lenea și obediența primează. Viața nu funcționează la nimereală, iar Eu nu pot fi păcălit. Adevărul este că nimeni nu s-a îmbogățit vreodată prin legea atracției, dar autorii au devenit bogați vânzând teoria.

Nimeni nu a obținut ceva prin puterile sale și nu L-a păcălit pe Dumnezeu; tot ce aveți v-a fost dat de sus, în funcție de gradul de maturitate și de scopul pentru care v-ați născut. Unul a jucat o singură dată la loterie și a câștigat un milion de euro, pe când altul a jucat întreaga viață și a cheltuit o sută de mii, cumpărând doar bilete necâștigătoare.

Lenea și obediența au puterea de a distorsiona orice învățătură, căci omul stăpânit de aceste forțe pierde sensul ei. Adevărul este că atunci când îți dorești cu orice preț să obții un lucru și îți concentrezi întreaga atenție asupra sa, în loc să îl atragi, de fapt îl îndepărtezi. Astfel, mintea ta accentuează lipsa acelui lucru din viața ta.

Tot ceea ce înțelege și face omul este greșit.

Căutați mai întâi Împărăția Cerului, iar toate vi se vor da pe deasupra, adică mai mult decât aveți nevoie.

Poate fi lăcomia o slăbiciune?

Lăcomia este o boală pe care oamenii actuali au ridicat-o la rang de virtute pentru a își hrăni dorințele egotice. Ai văzut vreun bogat mulțumit?

Nimeni nu a văzut vreodată, însă nici sărăcia nu este ușoară. De ce există o lipsă atât de mare de bani?

Nu înțeleg întrebarea.

Cum am putea câștiga mai mulți bani sau ce trebuie să facem pentru a nu le mai simți lipsa?

Încetați să îi mai cheltuiți.

Eu sunt cât se poate de serios.

Și Eu, de asemenea.

Dacă aș fi în locul lui Dumnezeu, aș răspunde la fel de lejer.

Dacă ai fi în locul Meu, te-ai minuna văzând cum aruncați pe nimicuri banii pe care nu îi aveți.

Eu nu risipesc.

Nu în clipa de față.

Nu în ultimele patru luni, în care am flămânzit.

Voi cumpărați lucruri nefolositoare, de dragul de a cumpăra sau pentru a ține pasul cu ceea ce se promovează. Aruncați sume exorbitante pe produse care promit modelarea și întinerirea trupului.

Așa cum ați garantat produsele electronice care funcționează un an, doi sau mai mulți, după caz, până se defectează din cauza procesului de întrebuințare, tot așa puteți privi și îmbătrânirea trupurilor. Așadar, cum ați crezut că, uzându-le intensiv, în timp, trupurile voastre vor întineri?

Unii cercetători spun că expunerea la razele Soarelui produce afecțiuni ale pielii. Pentru a evita cancerul de piele, ei recomandă folosirea razelor ultraviolete artificiale.

Razele artificiale accelerează apariția cancerului de piele și afectează sistemul osos. Bronzul este un semn de leziune a pielii, iar razele ultraviolete naturale sunt de zece ori mai slabe decât cele folosite la solar. Melanomul și carcinomul bazocelular sunt două dintre tipurile de cancer de piele provocate de solar.

Oamenii, determinați de dorința de a se diferenția de alții, își îmbolnăvesc trupurile și îmbătrânesc prematur. Revenind la întrebarea ta, îți spun că mulți nici nu își doresc să aibă bani.

Poate se tem de hoți.

Aceasta nu i-a împiedicat să înmâneze, din proprie inițiativă, sume mari de bani hoțului.

Cine a făcut așa ceva?

Tu și mulți alții asemenea ție.

Când?

În urmă cu un an, atunci când, dorind să îi aduni, i-ai depus la una dintre instituțiile bancare.

Atunci mi-a dispărut din cont o sumă frumușică, iar persoana pe care o bănuiesc de infracțiune este chiar funcționarul agenției bancare, care a refuzat categoric să dea curs reclamației mele. În România, se fură ca în codru, chiar și cu legea în mână. Banca este un cămătar care operează legal, dar acesta este un subiect despre care nu voi vorbi acum.

Nu este pentru prima dată când cetățenii țării tale sunt goliți de agonisire. În continuare, voi credeți că banii sunt în siguranță în mâna unor instituții care trăiesc din dobânzi și prosperă, mai degrabă decât în propriile active.

În plus, voi nu vă doriți abundența, care constă în toate tipurile de bogăție, ci visați doar la bani, considerând că doar prin intermediul lor veți fi fericiți și vă opuneți celorlalte oportunități;

dar banii întârzie. Dacă ai avea tot ceea ce îți dorești atunci când îți dorești și posibilitatea de a face ceea ce vrei atunci când vrei, la ce ți-ar mai folosi banii?

Ai dreptate, noi nu avem nevoie de bani, ci de libertatea de a face ceea ce ne dorim, atunci când ne dorim.

Primul pas în crearea propriei realități este să încetați să vă mai opuneți vieții, influențați de iluzia că aveți un plan mai bun pentru voi decât cel care există. Permiteți-i vieții să curgă. Cele expuse sunt câteva exemple de proastă administrare a banilor.

În plus, dacă ați ține evidența cheltuielilor anuale, mulți v-ați considera bogați.

Ai dreptate în această privință.

Am dreptate în toate privințele.

Știi ce idee mi-a venit?

Tu ce crezi, știu sau nu?

Bineînțeles că știi, greșeala mea, din nou.

Încetează să folosești expresii inexacte.

„Greșeala mea“ este o expresie inexactă?

Greșeala este inexistentă.

Susții că nu există greșeli?

Nu în lumile Mele.

Aceasta înseamnă că eu nu am greșit niciodată?

Nu ai greșit.

Ce vor crede cititorii despre acest dialog? Vreau să prezint o gândire matură și independentă, animată de o imaginație bogată. Totodată, rămân un autor vigilent și umil, pentru a nu îmi pierde credibilitatea. Mă îndemni, totuși, să le transmit că sunt un sfânt coborât din Cer pe Pământ?

Nici cuvinte pe care nu le înțelegi să nu mai folosești.

Atunci nu voi mai vorbi.

Perfect, așa voi putea vorbi Eu mai mult.

Familia și prietenii apropiați știu că am dezamăgit, am vorbit urât și m-am temut.

Poți învinui un animal că a greșit pentru faptul că nu știe să vorbească sau pentru că, traversând strada, este ucis, fiind lovit de o mașină? Crezi că a murit din greșeală? Poți învinui un nou-născut pentru că a murit la naștere sau pentru că plânge și nu se poate deplasa pe două picioare?

Ele nu sunt greșeli. Dar atunci când ești adult, în deplinătatea facultăților mintale, și ucizi, nu ai comis o greșeală?

Uciderea este o reacție a ființelor mai puțin evoluate, alimentată de o realitate diferită de felul în care percepi tu lucrurile.

Este reacția ființelor care ies din ordinea divină.

Nimeni nu iese din ordinea divină, ci totul ține de libertatea pe care v-am dăruit-o.

În copilărie, am lovit cu putere un coleg neastâmpărat, încât a avut nevoie de intervenție medicală. A fost ea o greșeală sau o faptă bună?

Nu a fost o greșeală, ci un eveniment perfect.

Te asigur că pentru el nu a fost perfect.

Pentru el, incidentul a fost mai perfect decât pentru tine. Prin intermediul său, ambii ați experimentat ceea ce ați avut nevoie în călătoria terestră. Tu ai cunoscut regretul și compasiunea, iar el, stăpânirea de sine și iertarea.

Faci totul să pară armonios, ca și cum fiecare eroare umană ar fi un detaliu care alcătuiește realitatea utopică a Paradisului.

Alberto, în lumile cerești din care veniți, este doar bine. Care ar fi scopul vieții terestre dacă v-ați bucura de aceleași opțiuni? Dacă v-ar fi fost bine și aici, nu ați fi conștientizat niciodată că ați plecat, iar viața trăită pe Pământ ar fi fost inutilă.

O ființă pură este ucisă pentru ca o alta mai puțin evoluată să evolueze? Așa stau lucrurile în gândirea divină?

Cu toții ați ucis oameni în trecut. Totuși, o ființă înzestrată cu discernământ are dreptul să ucidă alte ființe? Așa stau lucrurile în gândirea umană?

Ce insinuezi?

Oamenii omoară milioane de ființe în fiecare zi doar pentru că pot sau pentru că le-a intrat în reflex. Ei decid că unele ființe trebuie să rămână în viață, iar altora le-a sunat ceasul.

Multe animale sunt sacrificate pentru a asigura hrana. Nu știu dacă a fost cea mai inspirată decizie, dar Dumnezeu ne-a permis, așa susține Biblia.

Nu la animalele care vi se oferă ca hrană Mă refer, ci la miile de specii de insecte pe care le striviți fără niciun câștig.

Oamenii strivesc muștele din cauză că bâzâie fără utilitate și îi deranjează, la fel ca țânțarii.

Dragule, cunoști atât de puțin.

Ajută-mă să îmi îmbogățesc cunoașterea.

Oamenii dovedesc un grad inferior de evoluție față de cel al insectelor de fiecare dată când le strivesc. Bogații practică vânătoarea ca sport, dar sufletele lor nu se ridică nici măcar la nivelul maimuței.

Așadar, este greșit să vânăm animale și să strivim insecte.

Nu este greșit, ci mai degrabă rușinos, dat fiind că beneficiați

de calități spirituale superioare. Dacă considerați că este necesar să omorâți ființe lipsite de apărare doar pentru că puteți să o faceți, sunteți liberi. Eu nu vă voi sili niciodată să Mă priviți în ochi; dar întunericul nu este veșnic, Eu sunt.

Cu toate că v-am dăruit harul gândirii, continuați să ucideți, ca și cum nu ați gândi. Ați făcut războaie pe planetă de-a lungul întregii sale istorii. În urmă cu nici șaizeci și opt de ani, ați exterminat două milioane de evrei în lagărul de la Auschwitz.

Adolf Hitler a ucis.

Adolf Hitler a propus, iar voi ați executat. Lumea a privit cum pier două milioane de oameni, mai degrabă decât unul singur.

M-ai crede dacă ți-aș spune că nimic nu este greșit în esență? Acestea sunt etape ale procesului de desăvârșire umană.

Mi-e greu să cred.

Evenimentele care au loc pe planetă se desfășoară conform planului. Crezi că, dacă aș dori acum ca tu să încetezi să trăiești, inima ta ar mai continua să bată? De asemenea, dacă textul tău ar fi împotriva Mea, așa cum declară unii, crezi că ai mai putea transcrie un singur cuvânt?

Dacă nu ai avea un scop spiritual sau dacă acesta ar fi fost deja împlinit, crezi că ai mai rătăci o zi pe Pământ? Pentru ce? Dacă ți-aș spune că moartea este eliberarea de toate limitările, presiunile și traumele căpătate de-a lungul vieții, ai alege să mori sau să trăiești?

Dacă este posibil, aleg ambele variante.

Opozițiile își dau putere reciproc și fac parte din creația așa cum o cunoașteți. Dacă ai avea posibilitatea de a alege, ai prefera să fie soare sau să plouă? Dacă consideri că este mai corect să fie doar soare și să nu plouă niciodată, ești prizonier în realitatea relativă și nu ai cunoștință de cea absolută. În privința uciderii, nu vă spun că este greșit, ci că nu aveți dreptul să ucideți.

Credeți că sfârșitul lumii este un necaz și nu salvarea spiritelor voastre; de aceea, vă înfiorați imaginându-vă evenimentul, în timp ce Eu am creat pentru voi o lume mai bună și v-am promis Paradisul. Rolul tău este de a resistemiza principiul de distincție al opozițiilor în percepția ta, pentru ca mai târziu să fie acceptat de mase. Ați cunoscut frica pentru a putea recunoaște dragostea; recitește volumul întâi!

Nu l-aș putea uita, l-am citit de peste treizeci de ori.

Și la ce concluzie ai ajuns?

Am ajuns la concluzia că, după fiecare revizuire a manuscrisului, acesta sună mai bine.

Nu este acesta cel mai perfect lucru?

Care?

Posibilitatea ca lucrurile să evolueze la infinit, iar de fiecare dată când parcurgi manuscrisul, realizezi că textul ar putea suna mai bine.

Dar eu credeam că este perfect așa, la fel cum este un animal, chiar dacă nu știe să vorbească.

Nu este același lucru.

Este exact același lucru.

Un animal este perfect acum, dar și după ce va evolua, însă un mesaj incomplet va deveni perfect odată cu completarea. Așa este și în cazul tău, ești perfect atunci când ești ascultător, dar și când încerci să te joci cu Dumnezeu.

Sau când reușesc să Te scot din minți.

Eu nu pot fi scos din minți, deoarece nu am o minte așa cum vă imaginați.

Dumnezeu nu are o minte?

Mintea Mea este Spiritul care sunt. De aceea, Dumnezeu nu poate avea un Dumnezeu, deoarece El este chiar Dumnezeu.

Geniale răspunsuri oferi.

Aceasta deoarece sunt genial.

S-a trezit narcisismul în Tine?

Nu, ci cunoașterea de sine.

Înțeleg.

Tu nu ești genial?

Nu.

Nu ești deoarece nu te cunoști.

Cum m-aș putea cunoaște?

Citește cartea „Vorbind cu Dumnezeu“.

Pentru ce să o citesc, dacă eu am scris-o?

Consideri că tu ai scris-o?

Am scris-o prin inspirație divină.

Atunci de ce consideri că nu ești genial, dacă Eu te-am numit astfel?

Ai spus despre Tine că ești, însă, noi toți suntem Unul.

Mă surprinzi.

Oare?

Cu timpul, din ce în ce mai mult.

Atunci, am o întrebare și mai surprinzătoare.

Te rog.

Dacă ești de părere că viața este perfectă, mă întreb de ce nu dorești să exiști pentru a Te bucura de frumusețile ei?

Încep prin a îți spune că Dumnezeu nu poate exista.

Întotdeauna am crezut că Dumnezeu este atotputernic.

Sunt. Tocmai de aceea, așa ceva nu este posibil.

Nu înțeleg.

Dumnezeu poate lua o formă limitată, dar, în același timp, El rămâne pretutindeni. Eu nu pot lua o formă limitată fără a continua să fiu pretutindeni. Prin urmare, sunt acum alături de tine și întotdeauna am fost, dar, în același timp, sunt pretutindeni și am fost dintotdeauna. „Eu (forma Spiritului etern) și Tatăl (Spiritul etern) suntem Una, dar Tatăl este mai mare decât Mine“.

Cu adevărat, dacă aceste texte ar face înconjurul lumii, toate conflictele religioase ar dispărea, iar, mai departe, cele politice. Chiar violența domestică ar deveni istorie. Oamenii sunt nevoiți să iasă din mintea lor pentru a înțelege cuvântul lui Dumnezeu, dar nu toți sunt pregătiți.

Aceste practici nu ar trebui să lipsească din orarul activităților voastre zilnice. Întreaga viață vă doriți să luați cele mai bune decizii, conform programului mental care v-a format. Atunci când cineva ia o decizie mai puțin bună, din punct de vedere al programului mental care v-a format, spuneți că nu este în toate mințile, iar, pe viitor, îl determinați să acționeze „în toate mințile“, adică nenatural, prin impunere.

Ce se va întâmpla cu aceste reguli artificiale în ziua în care vă veți părăsi trupul și mintea în care ați investit toate resursele? Ele vor dispărea ca și cum nu ar fi existat. Cum va discerne spiritul vostru nedezvoltat realitatea? Nu cumva el, care s-a atrofiat pe parcursul vieții, va rătăci, neavând simțuri capabile pentru a se ghida?

Așadar, permiteți sufletelor voastre să își împlinească scopul spiritual pentru care s-au născut în formă. Sufletul înțelege ceea ce mintea nu reușește să conceapă.

M-ai crede dacă ți-aș spune că ceea ce te-au învățat părinții și profesorii tăi, în anii de școală, este nimic?

Multe reguli sunt folositoare aici.

Atunci, ce provoacă această stare de degradare generală?

Faptul că nu toți se supun regulilor. În țara mea, de exemplu, cei care creează legi nu le respectă. Aceștia trebuie anihilați mai întâi pentru a clădi apoi o lume cinstită și primitoare pentru copiii noștri.

Chiar crezi în cuvintele pe care le scrii?

Deloc, dar așa gândesc cei mai mulți oameni.

Oamenii au căzut în starea actuală din cauza legilor pe care

le-au creat. Dacă acestea nu ar fi fost create, nimeni nu le-ar fi încălcat. Căci doar un nebun crede că prin crimă va reduce rata criminalității. Realitatea a demonstrat că orice palmă dată atrage două înapoi, iar orice sancțiune provoacă, mai devreme sau mai târziu, distrugerea sistemului care o aplică.

Omul care nu mai are nimic de pierdut devine periculos, căci cedează în fața tentației și pune mâna pe armă. Pentru a își face dreptate, va fi gata să ia cu el în lumea de dincolo cât mai multe suflete vinovate sau nevinovate.

În lumea pe care ați construit-o, cum au apărut posibilitățile, la fel de repede au apărut și porțile închise, transformând democrația voastră într-o guvernare despotică.

Dacă vei folosi termeni necunoscuți, va trebui să dai dovadă de răbdare pentru a mă informa și a ține pasul cu discuția.

Nu în zadar te îndemn să citești cartea după ce o vei scrie.

Așa voi face.

Astfel, în comunism, conducătorul și apropiații săi se bucurau de posibilități în ascuns; posibilități de care poporul nu era conștient și, de aceea, nu le simțea lipsa. Democrația pune în lumină posibilitățile de care se bucură conducerea, corporațiile și marii investitori; posibilități după care tânjește poporul sărăcit, la care nu va avea acces nici dacă ar munci o sută de vieți.

Cu adevărat, viața este grea atunci când îți peticești hainele și te hrănești cu fierturi, fără să ai cunoștință despre un trai mai bun, dar devine crudă atunci când te afli în această situație și îi privești pe alții purtând haine care costă mai mult decât casa în care locuiești și cheltuind pe o masă la restaurant o sumă cu care ți-ai putea cumpăra o mașină.

Un alt aspect care provoacă această stare de degradare este competiția. Competiția nu naște progresul, așa cum susțin psihologii voștri lipsiți de experiență, ci invidia și, în final, colapsul. Dacă veți înlocui competiția cu colaborarea, vă veți oferi șansa de a ajunge la un rezultat pozitiv.

Părinții și profesorii vă învață că trebuie să deveniți cei mai buni. Și totuși, faptul că ați luat la cunoștință acest lucru naște în voi frica de a nu fi slabi. Toți copiii, la vârsta adultă, vor gusta amarul slăbiciunii născute din dorința de a deveni cei mai buni.

Lumea este rea deoarece copiii sunt formați de programe ale căror valori sunt mândria și individualismul. Lumea este dușmănoasă pentru că victoria unuia constă în a îl doborî pe celălalt, în loc să îl sprijine. Copiii voștri nu știu că, în realitate, lumea este o familie.

Sufletele voastre cunosc toate aceste lucruri. În locul din care provin, valorile care stăpânesc sunt cele pe care le veți dobândi citind aceste rânduri. Pe Pământ, însă, sufletele se împotrivesc și se îmbolnăvesc, tânjind să se întoarcă la Mine cât mai devreme.

Ești uimit; te simt, căci ai recunoscut cuvintele adevărului, amintindu-ți că, încă de când te-ai născut, ai simțit că ceva este în neregulă cu lumea. Oamenii nu văd esența. Ceea ce este bun și constructiv îi plictisește; în schimb, ei adoră oroarea, haosul și distrugerea, născute din dorința de a le da semenilor lor lecția.

Tu ai simțit presiunea și ai chemat eliberarea, dar nu a sosit încă timpul. Spiritul tău trebuie hrănit până în ziua în care își va împlini menirea.

Cu ce îl pot hrăni?

Cu dragoste și cu adevăr.

Tu m-ai luat sub aripa divină și m-ai transformat, din cel mai slab, în cel mai puternic om. Dar adevărată putere constă în a îți învinge slăbiciunile, care ascund inclusiv dorința de a îi învinge pe ceilalți.

Cum pot înțelege eu acestea, iar alții nu, indiferent de vârstă? Oare nu afirmi Tu că toți suntem egali?

Sunteți egali prin natura voastră, însă veți deveni egali și în cunoaștere. La sfârșit, chiar și cunoașterea va deveni inutilă. Unii explorează astăzi instinctul animalic și forțează extrema; ei sunt încă animale.

Aceasta este o jignire în plus, adresată oamenilor.

Nu este o jignire, ci o realitate. Nu susțin chiar ei că omul se trage din maimuță?

Sunt curios cum voi scăpa după publicarea mesajului, oricât de bune sunt ideile pe care le prezint.

Oamenii îți vor da dreptate și te vor iubi.

Mă vor iubi după ce voi muri.

Sau poate te vor omorî. Până acum, așa au procedat cu cei care au rostit adevărul. Spune, ești dispus să mori pentru Mine?

Spuneai că, în călătoria sufletului meu, nu mai este necesar să retrăiesc experiența decorporalizării. Te joci cu mine; oamenii se vor simți alinați citind și mă vor lăuda.

Crezi?

Cel puțin după ce vor înțelege că sunt de partea lor.

Suntem.

Simt că am obosit, aș putea lua o pauză?

Sigur, doar știi că am nevoie de tine sănătos.

Știu.

Capitolul 2

M-am grăbit să încep al doilea capitol, din teama de a nu mă întreba din nou de ce nu scriu.

În viitor, mai zăbovește, de dragul de a Îmi asculta glasul.

Ești întotdeauna pregătit.

Nu aș putea fi altfel nici dacă aș vrea. Frica și dragostea sunt forțele care vă influențează deciziile pe parcursul vieții.

Am devenit din ce în ce mai conștient de acest lucru.

Unde rămăsesem?

Au mai rămas de discutat subiecte precum eșecurile în iubirea matrimonială, învățământul care lasă de dorit, cei care se adună în Numele Tău și organizațiile antiguvernamentale.

Cu care dorești să începem?

Aș începe cu eșecurile în iubirea matrimonială. Unde greșim? De ce ne atrag mai mult jocurile decât stabilitatea și ce ar trebui să facem pentru a crea relații armonioase?

Atunci când simțiți că ceva nu mai funcționează, voi căutați să adăugați relației, în loc să eliminați surplusul. Mulți ați întâlnit cazuri în care partenerii au ales să se căsătorească din pricina monotoniei relației sau au decis să facă un copil pentru a o revigora. O relație în care partenerii s-au plictisit de trupurile lor este una în care nu a existat vreodată mai mult decât o simplă atracție sexuală. Ei nu au desfăcut coaja fructului pentru a gusta miezul, ci s-au mulțumit doar să îi pipăie învelișul. De suflet, însă, nu s-ar fi plictisit niciodată.

Cu cât sunt mai simpli, tinerii devin profunzi și mai înțelepți, căutând aceleași calități la parteneri. Caracterele sofisticate sunt, în realitate, confuze și atrase de parteneri superficiali asemenea lor, care se atașează doar de coajă. Îndrăgosteala dispare rapid, așa cum s-a întâmplat de nenumărate ori în trecut, iar conflictele

devin tot mai dese. O nemulțumire duce inevitabil la alta, până când împrejurările îi forțează să ia decizia finală.

Ce ar trebui eliminat dintr-o relație pentru a o păstra simplă și autentică?

Eliminați teama.

Nu este vorba de teamă, ci de nepotrivire de caracter.

Eliminați teama că relația nu va funcționa și acordați-vă unul altuia o șansă.

Până când celălalt va greși din nou, am dreptate?

Acordați-vă atâtea șanse câte aveți nevoie pentru a recunoaște greșeala partenerului ca o oportunitate de a vă exprima în fața sa calitățile. Acordați-vă atâtea șanse câte aveți nevoie pentru a înțelege că disputele sunt șanse de a vă descoperi reciproc. Acordați-vă atâtea șanse câte aveți nevoie pentru a înțelege că toate deciziile trebuie pătrunse de dragoste și de adevăr. Dragostea nu are ego și nu pune monopol; ea se dăruiește, nu ia în posesie.

Acordați-vă atâtea șanse câte aveți nevoie pentru a iubi fără să stabiliți condiții. Eliminați teama de a fi înșelați sau ideea că, fără partener, nu vă veți mai împlini visurile. Renunțați la mândrie și la respectul impus, în schimb, câștigați-vă încrederea reciproc prin fapte. Iertați fără să rostiți cuvinte și fiți pregătiți să eliberați partenerul dacă acela o cere. Dragostea luptă pentru fericirea celuilalt, nu pentru propria fericire.

Ceva mai frumos nu am citit niciodată.

Mulțumesc.

Cum putem elibera partenerul dacă acesta o cere?

Prin conștientizarea faptului că dragostea nu se supune barierei distanței sau statutului. Ea iubește chiar și după despărțire; nu leagă, nici nu se răzbună, ci suferă tăcută. Iubirea nu poate fi stinsă de o împrejurare, o formă sau un loc; vă însoțește în toate călătoriile voastre, iar, în același timp, veghează alături de partenerul care vă lasă în urmă. Iubirea vă vindecă atunci când sunteți răniți, vă redă speranța și naște noi visuri în inimile voastre.

De fapt, ce este iubirea? De unde provine acest sentiment care vă învăluie din toate părțile? Ce este cerul, sub care se oglindesc emoțiile voastre, sau aerul care le poartă? Cine vă scrie păcatele pe nisip, apoi pășește cu înțelepciune printre valurile mării? Cine vă sfâșie templul inimii, iar în trei zile clădește altul nou? Cine se ascunde, dar este mereu alături de voi? Cine vă iubește tunând și fulgerând?

Dumnezeu.

Cine stă deasupra dreptății?

Iubirea.

Iubirea stă deasupra dreptății, ea este cel mai înalt aspect al lui Dumnezeu și al șaselea simț dăruit omului.

Este foarte plăcut ceea ce citesc; cu adevărat, artistic.

Mai ai vreo nelămurire în privința acestui subiect?

Te grăbești?

Eu nu Mă pot grăbi, deoarece sunt în mai multe locuri chiar acum și discut cu nenumărați oameni în același timp.

Ce fel de discuții porți cu ei, asemănătoare cu a noastră?

Unele sunt asemănătoare, dar altele sunt total diferite. Eu nu discut doar cu oamenii care trăiesc pe Pământ, ci și cu mulți alții din tărâmuri diferite, care urmează să se nască pe el, dar și cu cei care au plecat de mult de acolo.

Mi-ar plăcea să cunosc lumile despre care vorbești.

Le-ai cunoscut.

Posibil, dar astăzi nu mai știu nimic despre ele și sunt nevoit să pornesc de la zero.

Scopul tău nu este acela de a studia lumile extraterestre sau universurile paralele. Concentrează-ți atenția asupra vieții tale din prezent, deoarece ți s-au dat lucruri simple, dar de multe ori nu le înțelegi nici pe acestea. Vei avea timp o eternitate pentru a explora sistemele de viață.

Câteodată sunt ca un copil, așa este?

Cu toții sunteți copiii Mei.

Nu vreau să îngreunez dialogul, dar atât eu, cât și cei care au ajuns până aici cu cititul, suntem curioși de ce permiți atitudinea mea îndrăzneață.

Pentru că acesta ești tu cu adevărat. Tu nu trebuie să adopți o atitudine diferită atunci când te adresezi unei persoane importante; secretul este să rămâi unic și autentic. Falsa venerație nu Mă face milostiv.

De cele mai multe ori, într-o situație specifică, voi adoptați o atitudine validată de programul mental care v-a format, pentru a nu părea ciudați. Prin intermediul acestei atitudini, vă ascundeți sentimentele, afișând o stare diferită de cea care, în realitate, vă reprezintă. Astfel, vă creați artificial și uitați cine sunteți.

Unicitatea și autenticitatea facilitează crearea ta ca cine ești cu adevărat, permițând sufletului să se exprime liber, adică fără a fi condiționat de tiparul impus de lumea exterioară.

Dumnezeu nu trebuie perceput ca un idol. Instituțiile politico-religioase nu se aseamănă cu ceea ce este sus; ele reprezintă, mai degrabă, opoziția Mea. Bisericile oamenilor nu sunt casa Mea.

Bisericile nu mai sunt, de mult, casa Domnului?

Ele nu au reprezentat niciodată așa ceva. Isus a spus că, unde doi sau trei se adună în Numele Meu, Eu voi fi în mijlocul lor; nu a spus că Eu cobor în biserici.

Acele locașuri de cult aparțin autorității Pământului și servesc scopului ei. Crezi că Dumnezeu arde lumânări pe altarele ei și bea din vinul vicleniei? Crezi că Îmi găsesc plăcere în învățăturile preoților și am nevoie de aurul lor? Crezi că Eu urmăresc creștinii care se spovedesc săptămânal pentru a lua la cunoștință păcatele pe care le-au săvârșit? Nu fii copil.

Mulți dintre voi vă încăpățânați să credeți că Duhul coboară în biserici pentru a vă binecuvânta, căci așa v-au învățat părinții și bunicii, care M-au cunoscut mai puțin decât ateii din prezent. Însă părinții și bunicii voștri vor fi nevoiți să se nască din nou pe Pământ pentru a se curăța de falsele doctrine și de superstițiile prin care au venerat dumnezei imaginari și preoți mincinoși.

Iluzia a fost îngăduită pentru a experimenta ceea ce nu a fost posibil să experimentați în lumea din care veniți. Numai că, în loc să vă folosiți de ea pentru a crește spiritual, o cinstiți și o urmați ca pe un adevăr divin. Astfel, dați putere iadului care vă sufocă.

Cât despre diavol, te întreb, dacă acesta ar fi existat și ar fi fost lăsat liber pe Pământ pentru a se juca cu mințile voastre, așa cum insinuați, nu cumva s-ar fi ascuns acolo unde nu l-ar fi căutat nimeni niciodată, și anume în biserici?

Exact așa gândesc și eu, dar de fiecare dată când vreau să îmi expun opinia, afirmi că diavolul nu există.

Nu există, iar mulți dintre voi cunosc acest lucru.

Și totuși, cum am putea explica existența răului?

Omenirea a ajuns la finalul unui ciclu planetar în care se produc schimbări majore. Vremurile în care maturitatea a încetat să mai fie o opțiune și a devenit o necesitate pentru supraviețuire, sunt aici. Ca ființe spirituale, voi trebuie să vă asumați responsabilitatea pentru faptele săvârșite, trăind consecințele pe propria piele. Nu diavolul păcătuiește, oamenii o fac.

Îți voi explica, până la finalul cărții, ce simbolizează lupta cu diavolul sau iluzia voastră. În prezent, mai avem câteva subiecte de dezbătut.

Vom reveni la ele imediat ce mă vei lumina în privința celor care își însușesc diverse dispozitive tehnologice și afirmă că sunt liberi și fericiți. Concret, un prieten din copilărie și-a cumpărat o motocicletă, prin intermediul căreia, conform spuselor sale, a descoperit libertatea și fericirea.

În nicio situație, atașamentul față de lucruri nu este libertate și fericire, ci opusul acestora. O motocicletă sau o mașină vă face sclavii ei, nu stăpânii ei, mai ales dacă suportați cheltuielile de întreținere dintr-un salariu minim pe economie. Euforia resimțită la achiziționarea unui vehicul motorizat, care vă oferă mobilitate în condițiile impuse de legislația în vigoare și de posibilități, nu este independență.

Ar fi trebuit să înțelegeți că oamenii nefericiți vorbesc despre fericire, săracii vorbesc despre bogăție, iar demoralizații despre Dumnezeu.

Și eu vorbesc despre Dumnezeu.

Tu vorbești cu Dumnezeu, despre oameni și problemele lor.

Îmi transmiți ideea că nimic din ceea ce facem nu este bun.

Totul este bun; răul apare în clipa în care puneți accentul pe lucruri mai puțin valoroase decât sunteți voi înșivă. Nu este nimic rău în a avea o pasiune, a vă găsi plăcerea în ceva, atâta timp cât acel ceva nu se transformă într-un idol care vă stoarce energia vitală.

Dumnezeu Își găsește plăcerea în pasiunile voastre, atâta timp cât vă dedicați cu măsură, astfel încât să vă păstrați echilibrul. Deoarece voi nu vă definiți prin ceea ce studiați sau prin funcțiile dobândite. Atunci când auziți pe cineva autointitulându-se avocat, profesor sau doctor, indiferent de domeniu, înseamnă că nu știe cine este și alege să fie nimic.

Tu nu ești scriitor, ci un om care a scris o carte.

Nu este același lucru?

Nu este același lucru. De exemplu, voi nu sunteți agricultori, ci oameni care se ocupă cu agricultura. Dacă vă veți identifica cu meseria pe care o practicați, convingerea despre voi înșivă va fi prea săracă și va dăuna spiritului vostru etern. Căci, dacă ceea ce faceți vorbește în numele a ceea ce sunteți, încetați să existați, deoarece Dumnezeul Lăuntric nu mai este slăvit.

Chiar și funcția de președinte al țării este nimic în comparație cu sâmburele divin sădit în inimile voastre. Identificarea totală cu funcția de președinte spune despre un om că are un spirit adormit și o părere prea săracă despre sine. Atunci, masele îl vor percepe exact cum se percepe el și îl vor urî, indiferent dacă și-a cinstit poporul sau dacă l-a înșelat. Mai mult decât atât, dacă veți călca peste cadavre pentru a ajunge acolo unde v-ați propus, sunteți cu două mii de ani în urmă.

Mă întreb dacă, după finalizarea cărților, mă voi putea numi profet?

Nu este cazul.

De ce? Cuvântul lui Dumnezeu nu este sfânt?

Încetează să mai folosești cuvinte pe care nu le înțelegi.

Cum adică?

Niciun lucru pământesc nu este sfânt.

Nici măcar glasul lui Dumnezeu?

Nici măcar el, odată ce a fost interpretat de oameni.

Nici Biblia, nici Coranul nu sunt cărți sfinte?

Alberto, poate cineva să creadă că lumina înțelepciunii Mele orbitoare ar putea fi cuprinsă în cărțile oamenilor?

Toți oamenii cred acest lucru.

Oamenii sunt ca niște copii de țâță. Ei nu înțeleg că, astăzi, la fel ca în trecut, Îmi trimit lumina înțelepciunii oamenilor dedicați, iar aceștia o transpun în cuvinte în funcție de capacitatea lor de înțelegere. Orice eroare umană pe care o îngădui este dovada că Îmi păstrez promisiunea de a nu vă îngrădi libertatea.

Cum vor reacționa preoții la citirea acestei relatări?

Vor respinge mesajul, acesta este și scopul.

Care este scopul atingerii acestor subiecte delicate?

Prin ele vă clasific și vă pregătesc pentru marele eveniment care urmează să vină.

A doua venire a lui Isus?

A doua venire a Conștiinței Hristice în sistemul de gândire al întregii umanități și revenirea lui Isus în formă. Pentru ca acest lucru să devină posibil, Îngerul trebuie să Îmi pregătească calea, iar voi trebuie să fiți eliberați din închisoarea materiei.

Eu voi coborî din nou pe Pământ și voi revendica tot ceea ce Îmi aparține. Până atunci, oamenii se vor mai lupta, căci cei care iubesc întunericul trebuie să îl urmeze.

Spuneai că vei salva toți oamenii.

În final, da. Căci fiarei dintâi îi va fi luată puterea și mulți vor fi pierduți. Atunci, ea își va uni forțele ca să nu moară, iar multe religii vor fi adunate, și mulți stăpânitori vor trece, dar Cel care este veșnic viu nu va trece.

Cum pot ajunge la inimile oamenilor?

Privește-i pe cei care se duc în fiecare duminică la biserică, unde ard lumânări și rostesc sute de rugăciuni, crezând că I se adresează Iubirii Infinite care sunt, dar, cu toate acestea, cred că vor arde în iad și se comportă ca și cum ar fi osândiți. Ei respectă tradiția fără greșeală și, totuși, nu se consideră vrednici să stea înaintea Mea. Mulți și-ar da viața pentru religia lor, în timp ce pe adevăratul Dumnezeu Îl neagă. Aceștia se confruntă cu disonanța

cognitivă și disocierea.

Disfuncțiile menționate sparg corpul spiritual și duc la pierderea identității divine. Ființei în cauză îi dispare încrederea în sine, devenind dependentă de oameni, locuri și lucruri.

Mergi și spune-le că au fost înșelați, că nu sunt demni să se numească creștini și că rugăciunile lor se adresează dumnezeilor falși. În ciuda acestui adevăr, niciunul nu va fi trimis în iad după moarte, ci vor fi răscumpărați din iadul actual prin intermediul iubirii Mele.

Toată viața am crezut că noi, cei care trăim în prezent, reprezentăm generația de sacrificiu, dat fiind faptul că programele de formare ne-au compromis.

Generația ta este prima care se va întoarce acasă.

De ce nu ne-ai spus toate acestea dinainte?

Vi le-am spus, prin apostoli și mesageri, dar nu le-ați auzit. De aceea, Mă adresez acum din nou prin tine, amintindu-vă că veți veni în Paradis. Niciunul nu va fi trimis în iad, deoarece nu există un asemenea loc. Eu nu am creat vreodată așa ceva, nu aș putea să o fac și nici nu este necesar. Iadul a fost creat de voi și este chiar starea spirituală la care vă supune societatea așa cum ați construit-o.

Fiecare om se va judeca pe sine, fie se va iubi, fie se va urî, în funcție de faptele pe care le-a săvârșit pe parcursul vieții. Eu nu vă judec. Însăși expresia „judecata lui Dumnezeu" este o blasfemie. O ființă evoluată nu judecă; judecata și condamnarea sunt activitățile celor primitive. Doar omul păcătos arată cu degetul spre păcatul aproapelui său, pe când cel care se sfințește doar își revarsă dragostea asupra tuturor.

Până astăzi, am crezut că este invers.

De aceea suntem aici, pentru a rosti adevărul.

Ador fiecare cuvânt.

Înțelegi cum funcționează acest sistem?

Înțeleg.

Toate ființele se condiționează la nivelul subconștientului, în funcție de fapte. Ceea ce poți sau nu să faci este hotărât de sinele tău, care operează dintr-o realitate inaccesibilă ție.

Voi ați creat iluzia pentru a vă cunoaște. V-ați strâns Cele Mai Înalte Capete (Elohim) și ați întocmit un plan în această privință, permițând sufletelor să se încarneze în lumile inferioare. Totuși, în loc să folosească iluzia în scopul maturizării spirituale, ele o recunosc ca adevăr și i se închină. Din acest motiv, multe suflete nu mai pot reveni.

Proiectul numit Adam a trecut prin cea mai întunecată etapă a existenței materiale. În ciuda acestui fapt, sufletele se identifică cu materia, rămânând astfel prizoniere.

Pentru a putea continua relatarea incredibilă, care mă inundă în lacrimi, am nevoie de câteva clarificări, pentru ca oamenii să nu interpreteze mesajul în moduri diferite, așa cum s-a întâmplat în trecut.

Mai întâi, trebuie clarificată identitatea Autorului dialogului. Elohim, reprezentat de Cele Șapte Aspecte Divine, Creatorii lumii așa cum o cunoaștem, este Dumnezeu. Din textul nostru reiese că Dumnezeul care a creat Cerul și Pământul, cu tot ce există în ele și pe ele, este tras la răspundere de un Dumnezeu mai mare. Cum ar trebui înțelese lucrurile?

Așa cum iubirea te ajută să îl ierți pe aproapele tău care ți-a greșit, triumfând asupra celorlalte sentimente, Al Șaptelea Aspect Divin — care este Iubirea și, totodată, cea mai mare putere — le poate trage la răspundere pe celelalte șase. Iubirea S-a jertfit pe cruce pentru a stăpâni toate aspectele divine, astfel încât oamenii să beneficieze de această carte și de lucrări asemănătoare.

Uau!

Am hotărât să îți vorbesc, urmaș al lui Avraam și mesager al Celui care este veșnic viu. Eu, Tatăl tuturor făpturilor, îți spun că ceea ce a fost rău a trecut. Astăzi oamenii sunt liberi; tot ce v-a rămas de făcut este să vă dați seama de eliberarea care a avut loc și să răspândiți vestea bună. Niciun om nu va fi lăsat să trăiască în uitare mai mult decât este necesar și niciun suflet nu va pieri, deoarece Eu vă iubesc pe toți și nu Mă pot răni pe Mine Însumi.

În urmă cu câteva zile, am avut o viziune în care mi s-a descoperit Paradisul. Acolo, spre uimirea mea și a celorlalți, domina o nuanță de verde: dealurile erau verzi, iar apele și cerul reflectau aceeași culoare. Conform imaginației noastre, Paradisul ar trebui să fie alb-auriu.

Verdele simbolizează viața eternă, în timp ce auriul sugerează bogăția materială, care nu are nicio legătură cu ceea ce este sus. Chiar și natura de pe Pământ vă arată, într-o măsură mai mică, acest adevăr. Imaginea ți-a fost descoperită astfel încât să înțelegi că cei care vor moșteni Paradisul trăiesc veșnic, iar mediul care îi înconjoară nu este trecător. Ființele cerești sunt indestructibile, indiferent de limitările la care se supun vizitând tărâmurile inferioare, cu scopul îndrumării sufletelor pierdute.

Din explicațiile pe care mi le-ai oferit, am înțeles că, până la final, toți oamenii vor fi salvați, însă cei care vor alege de bună

voie să rămână sclavii materiei vor rămâne astfel. Dumnezeu nu îi va elibera împotriva voinței lor, ci așteaptă, răbdător.

După cei o mie de ani de pace, va avea loc a treia intervenție mesianică, care va înălța rămășița copiilor Tăi, înainte ca planeta să fie distrusă în întregime. Am înțeles bine?

Din ce în ce mai bine.

Desăvârșirea omului se produce în șapte zile, care, în ani pământești, sunt șapte milenii. Al șaptelea mileniu va fi o etapă de odihnă, numită Olam Ha-Ba, pacea promisă de care se vor bucura sufletele înălțate prin cea de-a doua intervenție mesianică. Pentru ceilalți locuitori ai Pământului, a căror putere va fi anihilată, cei o mie de ani vor fi percepuți ca o sentință rostită de Dumnezeu, și vor dori să se ridice, ca mai târziu să atingă și ei același rezultat pozitiv. Nu există loc de eroare în planul Tău; totul decurge așa cum a fost hotărât.

Până aici este perfect, continuă.

Dumnezeu nu poate fi descoperit niciodată prin reguli, ci prin nereguli. Tu ai înzestrat toți oamenii cu o conștiință care respectă ordinea divină, mustrându-i și corectându-i. Prin faptele lor, ei își definesc singuri gradul spiritual și ocupă, în funcție de caz, locul înaintea Ta.

Se pare că vom termina cartea mai repede decât am crezut.

Am senzația că nu va fi deloc așa.

Rămâne de văzut.

Care sunt primele semnale care arată că omul este pregătit să evadeze din închisoarea materiei?

Atunci când se va sătura de suferință și va lua măsuri, vrând să schimbe ceva, va ști că este pregătit. Dacă va striga la Mine, Eu îl voi fi auzit. Răspunsul Meu va ajunge la el în sute de forme și îl va ghida.

Simt nevoia să reluăm discuția referitoare la atei.

Ce ar mai fi de dezbătut în privința ateilor? Toți oamenii sunt liberi să aleagă cine vor ei să fie.

Ai dreptate. Îmi pare nespus de rău, totuși, că rațiunea a fost adormită. Prin asimilarea ori respingerea cunoașterii ne definim.

Ateul nu gândește așa cum vrea, ci atât cât poate. Gradul de conștiență sau inconștiență nu este hotărât de el, cu mintea care i s-a dat, ci este hotărât de Mine, prin spiritul său lăuntric.

Mulți dintre ei spun că au citit Biblia și afirmă că aceasta i-a determinat să se îndepărteze de credință, cartea pierzându-și, în timp, actualitatea. Și totuși, Biblia a anticipat cu exactitate comportamentul uman în vremurile în care trăim.

Nu Biblia este problema, ei se revoltă împotriva doctrinelor religioase absurde. Ateii nu duc lipsă de informații despre Dumnezeu; lor li s-a impus din copilărie să venereze unul dintre idolii regionali și să creadă că autoritatea politico-religioasă urmează legea divină care trebuie respectată. În realitate, însă, autoritatea reprezintă chiar opoziția Mea.

Nu aveți nevoie de o inteligență ieșită din comun pentru a vă da seama că închinarea la instrumentele de tortură, cum ar fi, de exemplu, crucea, și la rămășițele trupești, cum ar fi oasele, nu sunt practici demne de o ființă înzestrată cu harul gândirii. Nici măcar Eu nu v-am îndemnat să vă închinați Mie, ci să Mă urmați, adică să trăiți așa cum am trăit Eu, independent de legile și obiceiurile oamenilor primitivi.

Ateilor li s-a transmis, indirect, că Dumnezeu este o carte și, mai târziu, că este fondatorul și supraveghetorul instituției religioase creștine. Li s-a transmis că vor păcătui dacă se hrănesc cu alimente interzise, dacă rostesc cuvinte nepermise sau dacă spală în zilele de sărbătoare. Lor li s-a mai transmis că actul procreării este detestat de Dumnezeul care l-a creat și apoi a permis naturii să își urmeze cursul. Este adevărat că preoții permit actul chiar și în scopul plăcerii, doar în condițiile impuse de ei, mai ales dacă au ceva de câștigat de pe urma celor care luptă cu tentația.

Ce urmăresc nenorociții, averea?

Și averea, dar mai ales controlul.

Dorința de a controla este boala de căpătâi a acestui neam.

Ce beneficiu credeți că Mi-ar aduce manipularea oamenilor în scopul sărăcirii lor materiale și spirituale? Ce părinte sănătos ar dori ca ai săi copii să fie slabi, fricoși și neîncrezători, mai degrabă decât puternici și înțelepți?

Ateilor li s-a transmis, indirect, că Dumnezeu dorește să aibă robi care să Îi slujească, asemenea tiranilor, nu copii sau prieteni. Li s-a spus că divinitatea, care le-a dăruit liber arbitru, îi va pedepsi drastic dacă se abat de la tiparul religios. Sunt chemați la biserică pentru a se închina Singurului Dumnezeu, dar fiecare ramură religioasă își are propriul dumnezeu, proprii sfinți și își interpretează Scriptura conform propriilor concepții.

Lor li s-a mai transmis că bogăția este deșartă și că ea reprezintă arma prin care Satan își acaparează sufletele. Totuși, preoții care fac aceste afirmații locuiesc în palate luxoase, călătoresc în limuzine și sunt însoțiți de șoferi personali. Pe de altă parte, Isus S-a născut într-o iesle, a dormit pe un pat de paie și a fost încălzit de animalele care s-au apropiat de El, mânate de iubire.

Ateilor li s-a transmis, indirect, să își asculte părinții, chiar și atunci când aceștia îi îndeamnă să facă rău. Despre cei sărmani, care dorm iarna pe trotuarele marilor capitale, li s-a spus că au fost pedepsiți de Dumnezeu pentru neascultare, și nu că societatea s-a debarasat de ei pur și simplu.

Ateilor li s-a transmis că Dumnezeu este victima propriului sistem, iar mult iubita Sa creație I-a întors, necontenit, spatele. Li s-a spus că Dumnezeu încurajează rasismul, sclavia și obediența, nu gândirea independentă și libertatea, spre care îndeamnă textele Evangheliilor.

Ateilor li s-a transmis că Dumnezeu a creat materia în șase zile, ca prin magie, fără a oferi nicio explicație suplimentară, ca într-o poveste pentru cei mici, în timp ce știința a elaborat teoria Big Bangului, care susține că totul a pornit de la un atom și că materia este în continuă expansiune. Ceea ce nu li s-a spus este că această teorie a fost formulată de un preot catolic, pe nume Georges Lemaître, în 1927, și a fost imediat acceptată de astronomii celebri ai vremii.

Cele enumerate sunt doar câteva dintre motivele care au dus la adormirea rațiunii umane. În urma acestei stări, oamenii au ajuns să creadă că nu există un Creator și că lumea a apărut la întâmplare, deși natura v-a demonstrat că întâmplarea nu poate crea niciodată ordinea, ci doar inteligența o poate face.

În realitate, însă, Eu vă iubesc așa cum sunteți. În ochii Mei, sunteți perfecți, indiferent de naționalitate sau religie, sau chiar dacă vă împotriviți acesteia. În ciuda diferențelor pe care le inventați și le susțineți, toți sunteți egali.

Voi plătiți pentru a vă căsători în fața preoților care mint că vă unesc în fața lui Dumnezeu, dar legământul divin în privința unirii destinelor umane este iubirea. Iubirea dintre soți reprezintă validarea și binecuvântarea Mea. Dumnezeu este pretutindeni și în voi, și nu are nevoie de ajutorul unei instituții pentru a acționa. Mulți ignorați Dumnezeul puternic și independent din interiorul vostru, dar vă încredeți în ștampila societății. Duceți apă pură de izvor preotului păcătos, ca el să o sfințească, de parcă apa nu ar fi curată așa cum a creat-o Dumnezeu și așa cum se purifică prin procesul natural din interiorul Pământului.

Autoritatea politico-religioasă consideră păcat conviețuirea cu persoana iubită, în ciuda iubirii necondiționate pe care două suflete pure și-o declară. În percepția sa, iubirea nu este suficient de importantă și nu este o garanție; însă, certificatul — o simplă hârtie — este. Mișelia autorității și prostia umană sunt strigătoare

la cer; ne facem de rușine chiar și în fața civilizațiilor primitive.

Preoții nu se îngrijesc de sufletele oamenilor, pentru că nu îi interesează și nu se pricep la cele duhovnicești. Ei se străduiesc să apere instituția cu orice preț și să supraviețuiască, atât.

În trecut, oamenii erau puri și plăcuți Mie, relațiile lor erau sănătoase și durau până la sfârșitul vieții și dincolo de ea, căci fiara nu pusese încă stăpânire pe ei. Astăzi, în schimb, căsătoriile nu durează mai mult de câțiva ani.

De ce unii provoacă daune și profită, în timp ce alții clădesc și suferă din cauza lor? Oricum, am senzația că le ții partea celor care susțin că nu există Dumnezeu.

Așa cum știți, în Univers nu există greșeli, nici lucruri bune sau mai puțin bune, ci doar lucruri necesare. Omul conștient știe ce trebuie sau nu să facă pe parcursul vieții și nu poate fi supus forțelor întunecate ale Pământului. El știe când a urmat ordinea divină și când a acționat împotriva ei, fără ca cineva să îi atragă atenția. Pentru moment, însă, vă îndemn să învățați să vă folosiți de întuneric pentru a străluci.

Tu ai coborât în lume pentru a curăța Scriptura de adăugirile și interpretările eronate ale oamenilor. Conștiențele înalte îndrumă conștiențele joase pe calea desăvârșirii.

Binele și răul sunt extremele unei realități iluzorii pe care ați ales să o experimentați. Confortul, pe care îl considerați bun, vă face lenți și, treptat, inteligența voastră scade, în timp ce provocările, pe care le considerați rele și de care vă feriți, vă țin activi și vă determină să găsiți soluții la orice problemă. Unii dintre cei mai chinuiți oameni devin genii.

Este oare ceva rău să alergați prin ploaie dezbrăcați? Societatea vă spune că este, când, în realitate, a simți stropii de ploaie pe pielea goală este cea mai bună terapie. Este relaxant și sănătos ca trupul să se simtă liber și mai aproape de natura din care este alcătuit. În ciuda acestor beneficii recunoscute, dacă vă veți dezbrăca în public, veți sfârși sub tratament psihiatric.

O parte a trupurilor voi ați considerat că este bună și poate fi expusă, dar alta este rea și trebuie acoperită. Așa ați ajuns să vă jenați de frumoasele trupuri pe care vi le-am dăruit. Gândiți-vă, unui copil îi este jenă să își arate anumite părți ale trupului? Nu îi este, pentru că este inocent și nu are gânduri ascunse. Cel puțin până când voi îi transmiteți că ar trebui să se acopere, stricându-i astfel percepția.

Motivul pentru care societatea funcționează pe dos este că se supune legilor materiale și nu celor spirituale. Orice intervenție

divină menită să trezească umanitatea este percepută ca o amenințare, iar trimișii Mei, care se nasc în lume pentru a restabili ordinea, sunt văzuți ca intruși. Teoriile lor sunt scoase din context și răstălmăcite, astfel încât imaginea lor să fie murdărită în ochii popoarelor, care ulterior vor fi instigate să îi distrugă.

Eu țin partea tuturor oamenilor, chiar dacă Mă acuză pentru daunele pe care și le-au provocat singuri și își neagă spiritul prin gândirea limitată. Ei nu au ajuns la concluzia că nu există Dumnezeu prin alegere, ci au fost determinați de doctrinele absurde. Astăzi, și-au găsit scopul în lupta împotriva dumnezeilor inventați de oameni, care, de cele mai multe ori, sunt mai puțin inteligenți decât ei. Cei despre care vorbesc sunt urmașii religiei instituționalizate, reprezentată de prima fiară în Cartea Revelației.

Ei vor striga după ajutor, însă nu vor ști cui să se adreseze. Timp de o mie de ani, cei mai încăpățânați dintre ei vor continua să creadă că Dumnezeul care le vorbește prin această carte este cel inventat de religie și, pentru o scurtă vreme, chiar vor câștiga, deoarece religia va fi interzisă. În cele din urmă, toți oamenii vor realiza că sunt parte din Mine, iar Eu îi voi lua acasă, acolo unde nu există lacrimi și confuzie. În iad nu va fi trimis niciunul, căci starea de iad este trăită de fiecare suflet care Mi se împotrivește, indiferent de loc.

Eu am venit în lume pentru a aduce sabia și nu pacea. Pacea o veți dobândi voi mai târziu, cu ajutorul Meu. Afirmația lui Isus, cu greu acceptată, demonstrează că ați avut nevoie să cunoașteți regulile pentru a înțelege și a prețui libertatea.

Fără aceste reguli, nu am fi înțeles că ele sunt minciuni rostite în Numele Tău. Dacă nu ar fi existat doctrinele, rațiunea umană nu ar mai fi adormit, am dreptate?

Parțial da.

De ce nu în totalitate?

Fără aceste minciuni rostite în Numele Meu, nu s-ar fi născut nici mintea ta luminată, nici modul altruist de a elabora mesajul eliberării. Înțelegi cum funcționează sistemul?

Prea mult pentru puțin, așa funcționează?

Prea mult pentru și mai mult. Lumile sunt pline de ființe care au devenit copii ai Mei, trăind vieți de oameni pe Pământ. Unele nu au intrat niciodată în biserici, iar altele nu au auzit de Mine și, totuși, au făcut ceea ce se cuvine, căci și-au urmat sinele prin care Mi-am manifestat voința.

În trecut, oamenii se închinau la Soare sau venerau animale; cei mai înțelepți nu se aplecau înaintea nimănui. Astăzi, voi trăiți

experiența de a fi Dumnezeu, îndrumând oamenii. Atunci când vă mâniați, Eu sunt mâniat, iar când îi iertați pe cei care vă iau în râs, Eu i-am iertat înainte ca vouă să vă treacă prin minte.

Cei care cred că nu există Dumnezeu trebuie să știe că viața nu provine din ne-viață. Moartea nu este opusul vieții, nici lipsa ei, ci un proces natural de transfigurare la care sunt supuse toate formele. Viața trăită în trup, uneori nu reprezintă nici 0,80% din durata existenței sufletești, în timp ce spiritul trăiește veșnic.

Încă nu ați înțeles că Dumnezeu este o Forță și o Ființă care Și-a asumat responsabilitatea evoluției sufletelor și nu are nimic în comun cu idolatrizarea? Nu ați înțeles că vechile revelații sunt interpretări ale celor mai evoluate spirite din acele vremuri, iar scrierile actuale reprezintă interpretări ale celor mai evoluate spirite din prezent? Viața este un proces de creare a sinelui, iar ceea ce vă imaginați, spuneți și faceți, mai devreme sau mai târziu veți deveni.

Descoperirile antice, pentru care autorii au fost torturați și uciși, sunt astăzi interpretate științific, în timp ce falșii cercetători se bat cu pumnul în piept pentru rezultatele care nu le aparțin și își însușesc meritul acestora.

Astăzi, lucrarea ta este înțeleasă de foarte puțini. Dumnezeul prietenos pe care Îl prezinți atât de frumos pare, pentru mulți, un personaj creat după modelul preferat de tinerii rebeli. Ideea că nu există un loc numit iad este prea frumoasă pentru a fi crezută, la fel ca și cea care susține că nu condamn oamenii care săvârșesc fapte rele. Religioșii vor respinge mesajul, deoarece acesta dezbracă instituțiile lumești de autoritate. Nu veți vedea prea curând cărțile „Vorbind cu Dumnezeu" așezate pe o măsuță la intrarea în biserică; din acest motiv, bisericile vor dispărea. Singura șansă de supraviețuire este ca preoții să accepte învățătura și să o predice, astfel încât oamenii să cunoască adevărul așa cum este, în ciuda felului în care vor evolua lucrurile. Este esențial de înțeles că atunci când vorbesc, Eu Mă adresez tuturor, iar Îngerul se află printre oameni pentru a împlini Scriptura, nu pentru a o aboli.

Adevărul este singura voastră salvare; prin el veți putea evita extincția. Există o singură cale pentru voi, și aceasta este dragostea. Dreptatea, așa cum o percepeți, vă limitează înțelegerea, iar fără lumina adevărului, vă pierdeți libertatea. Dreptatea, cinstea și rațiunea sunt toate derivații ale dragostei. Deși înțelegeți cum stau lucrurile, oferiți un alt sens dreptății, cinstei și rațiunii, în funcție de propriile interese.

Totuși, vă întreb Eu, nu v-ați săturat să ucideți și să fiți uciși?

Nu ați obosit să vă urâți, să vă invidiați și să vă trădați? Nu v-ați săturat să vedeți tați neputincioși, mame maltratate și copii fugari, care aleg calea străzii, în locul căminului lor?

Nu v-ați săturat de rău și de sărăcie? Câți vor mai trebui să moară pentru a vă aminti de Cel care vă creează și să Îi urmați, pentru prima dată, învățătura?

Eu nu folosesc trucuri pentru a vă convinge să Mă urmați și nu am puteri supranaturale, așa cum vă imaginați. Puterea Mea este înțelepciune. Prin cunoaștere pot muta vârful unui munte la poalele sale și invers. Astfel am creat tot ceea ce se vede și ceea ce este nevăzut, iar creația se desfășoară în mintea Mea.

Cum ar trebui să procedăm pentru a face lumea un loc mai bun și a dobândi o gândire independentă?

Renunțați la dreptatea voastră strâmbă și îmbrățișați iubirea. Nevoia de a face dreptate este, în spatele măștilor, o dorință de răzbunare. Dreptatea nu vine de la Dumnezeu, ci de la oameni, căci nu dreptatea este cel mai înalt gând al omului, iubirea este. Dreptatea alină egoul și întunecă sufletul; ea provoacă dezbinare și este cel mai mare dușman al vostru.

Dreptatea unuia constă în condamnarea altuia. Nu pot exista două părți câștigătoare, așa ați fost învățați să credeți, dar Eu vă spun că, judecând, niciuna dintre părți nu câștigă, ci ambele vor pieri mai târziu.

Atunci când vă faceți dreptate, nu doar aplicați o lecție dură făptașului, ci și vouă înșivă, prin consecințele pe care le atrageți asupra voastră. Alegând răzbunarea în locul iertării, activați forțele divine, care vă pregătesc o experiență mult mai întunecată, pentru a grăbi maturizarea spirituală. În final, sufletul vostru va depăși blocajul și va ierta, pentru a înainta pe calea autocreării.

Niciun eveniment nu ajunge la voi în mod accidental. Eu am creat un echilibru perfect încât nimeni să nu se abată de la scop. Cu toții vă veți întoarce la esență, indiferent de timpul care trece, de naționalitate sau religie. În final, vor veni la Mine chiar și cei care cred că nu există Dumnezeu.

Crezi că mai există oameni care cred că fericirea constă în a deține cea mai luxoasă locuință, cea mai de succes carieră și în a se afișa alături de cea mai râvnită femeie din oraș?

Analizează viața mondenă și te vei convinge. Conștiința individuală este influențată de cea colectivă. Oamenii nu au puterea să spună nu din cauza gradului spiritual inferior; astfel, lumea îi acaparează, devenind ceea ce nu sunt. Toarnă o picătură de apă într-o călimară cu cerneală și observă cum picătura devine una

cu cerneala. Nu același lucru se întâmplă în cazul unei picături de ulei, care nu permite să fie dizolvată.

Această mentalitate aparține, de departe, trecutului.

Adevărat adevărat îți spun că tiranii care au torturat oamenii prin frica fizică și cea psihologică, reușind să câștige lumea pentru ei, în realitate s-au mulțumit cu cel mai puțin.

Dacă vei coborî pe Pământ în formă, oamenii vor fi tulburați și vor renunța la preocupările lor pentru a Te urma.

Nu este vorba despre cei care Mă vor urma în viitor, ci despre cei care Mă urmează acum. Căci nu există trecut și viitor, ci doar prezent.

Mă tem că nu înțeleg.

Atunci când plănuiți o acțiune „în viitor", momentul în care veți acționa va fi tot prezent. La fel este și cu trecutul, pentru că nu ați acționat niciodată în trecut, ci întotdeauna în prezent.

Imaginați-vă trecutul, prezentul și viitorul ca pe niște fotografii așezate pe o masă. Nu dați importanță ordinii lor, dar pentru mai multă claritate, puneți trecutul în stânga, viitorul în dreapta, iar prezentul la mijloc. Priviți aceste trei etape ale vieții și conștientizați că le puteți modifica chiar de pe scaunul vostru, devenind conștienți de momentul prezent.

Dacă fotografia trecutului vă arată dramele inutile prin care ați trecut în copilărie, schimbați povestea, imaginându-vă că toate experiențele pe care le-ați depășit singuri v-au făcut puternici și independenți, iar astăzi oamenii vă privesc uimiți, cu admirație. Dacă fotografia prezentului vă amintește de neajunsuri și responsabilități, opriți-vă gândurile și veți realiza că, în absența lor, nu aveți nicio problemă. Iar dacă fotografia viitorului este descurajatoare, captați una mai bună, investind în voi înșivă.

Cum aș putea modifica prezentul care a avut loc?

Prin retrăirea momentului și revendicarea darurilor spirituale ascunse. Nu într-un mod atât de senzațional precum își prezintă practicanții terapiei prin regresie ședințele, ci de unul singur, la tine acasă, contemplând. Practicile de acest gen vor lua amploare, iar pe unul dintre fondatori îl vei cunoaște personal mai târziu.

Tu ți-ai transformat trecutul întunecat în cea mai strălucitoare lumină, semn că alchimia a funcționat. Ceea ce alegi astăzi vei fi în veci, căci lumea se hotărăște din trup, așa cum se formează spiritul pe durata experienței terestre.

Înțelegând importanța vieții spiritului în formă materială, vei observa că gândirea divină este superioară tuturor sistemelor de gândire și conducătorilor din toate timpurile.

Susții că eu pot fi mai înțelept decât primul om din stat?

În ceruri ești mai mare și mai înțelept; însă, în statul în care locuiești, nu poți fi mai puternic. Chiar puterea te-ar împiedica să ajungi la Mine, pierzându-te în lume și devenind parte din ea.

În exemplul cu picătura de ulei și călimara cu cerneală, ai dat de înțeles că puterea de a spune nu lumii te ajută să rămâi integru, în timp ce acum afirmi că puterea m-ar împiedica.

Alberto, una este puterea de a spune nu societății și tentațiilor ei, iar alta este puterea de control asupra maselor. Folosirea puterii de control și influența sunt, de fapt, ramuri ale slăbiciunii. Ele reprezintă produsul incapacității de a accepta cursul natural al vieții și libertatea ființelor.

Este prima dată în viața mea când lucrurile par să capete sens, unindu-se într-o armonie perfectă. În ciuda extazului meu, mulți cititori se vor întreba de ce sărim de la un subiect la altul. Subliniez că am înșirat răspunsurile în ordinea descoperirii lor.

Cuvântul Meu ajunge la voi exact în momentul în care aveți nevoie de el. Nu contează ordinea în care expui subiectele; până la finalul cărții îți vei dezvolta o viziune de ansamblu și vei face toate legăturile.

Aș vrea să înțeleg mai multe din ceea ce mi se întâmplă, căci, odată cu trecerea timpului, devin din ce în ce mai sensibil și mai receptiv. Povestește-mi despre bătrânul care a lăcrimat la vederea mea; ce i-a cauzat reacția?

A lăcrimat pentru că te-a recunoscut.

Eu nu l-am văzut niciodată.

A recunoscut căldura luminii Mele pe care o emani. Spiritul bătrânului pe care l-ai întâlnit te cunoaște, contrar aparențelor, de o eternitate. Nu va trece veacul acesta până nu veți fi cu toții alinați. Izbăvirea celor marginalizați și înfometați a sosit.

În continuare, voi face o scurtă recapitulare pentru a oferi mai multă claritate conținutului prețios.

Noi ne naștem pe Pământ, unde trăim pentru un timp limitat. Percepția trecerii timpului diferă în celelalte tărâmuri față de cea a realității terestre. În ceruri, noi existăm dintotdeauna, deoarece gândurile Tale nu au un început și un sfârșit; doar formele vin și pleacă. Acesta este motivul pentru care două persoane necunoscute, care se întâlnesc, au sentimentul că se cunosc dintotdeauna, experimentând o stare asemănătoare cu cea numită déjà vu.

O viață umană este o experiență trăită și asimilată de divinitate, la finalul căreia gândul lui Dumnezeu se întoarce la Sursă și redevine Una cu Ea. Fiecare experiență terestră este importantă,

chiar și viețile scurte, din care spiritele individuale extrag învățăturile necesare și înaintează în călătoria veșnică.

Nu există suflete bătrâne și suflete tinere, ci doar suflete cu o vibrație înaltă și suflete cu o vibrație mai joasă. Toate, împreună, se mențin, alcătuind un mediu perfect de formare, supravegheat și îngăduit de Tine, cu scopul desăvârșirii finale.

Trauma transformă omul obișnuit într-un învățător, oferindu-i șansa de a se cunoaște pe sine ca fiind cine este cu adevărat. Evenimentele neplăcute pot fi modificate cu ajutorul imaginației, care permite luminii înțelegerii să pătrundă în ea și să o anime.

Abaterile cultelor religioase, uciderile comise în numele dumnezeului lor și al falșilor sfinți, la care se adaugă toate războaiele, au fost și continuă să fie necesare în evoluția civilizației. Totuși, această etapă de creare a sinelui se va încheia odată cu revenirea Conștiinței Hristice în sistemul de gândire al întregii umanități.

Nu există pedeapsă după moarte, ci libertate și autosugestie. Dacă pedeapsa divină ar fi reală, atunci tot ce am trăit până astăzi ar fi fost lipsit de sens.

Dumnezeirea are loc atunci când omul își înalță conștiența la nivelul spiritului său, prin care Se manifestă Marele Spirit. Dacă stăruiește în această stare sfântă, poate afirma despre sine: „Cine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl“.

Eu am atins această stare, dar nu mi-o pot menține.

Cu adevărat.

Aș putea afirma, cu modestie, că cine m-a văzut a cunoscut o părticică din Tatăl.

Din nou, este foarte adevărat.

Ca justificare a acțiunilor despre care am hotărât în trecut că sunt opuse față de ceea ce suntem cu adevărat, am creat diavolul. Diavolul nu există ca persoană conștientă de sine, dar există minți umane întunecate, pe care Biblia le numește duhuri rele. Acestea se ascund atât în conducerea politico-religioasă, cât și în fiecare faptă de-a noastră care este opusă Conștiinței Hristice.

Fiara care s-a autointitulat Tată, descrisă în Cartea Revelației, reprezintă conducerea religioasă. Aceasta a impus neamului, de-a lungul istoriei, să i se închine. A ucis orice fărâmă de lumină din natura umană, inițiind programul de idolatrizare a unui dumnezeu sever și profitor, care nu există. Însă, fiarei i-a fost luată puterea; ea va mai conduce omenirea, pentru puțin timp, la pierzanie.

Omul nu își poate mișca un deget fără acordul Tău. Tu ai dat putere fiarei pentru un timp, dar astăzi ai legat-o prin noile revelații, prin care strălucește lumina înțelegerii, de câțiva ani, în mai

multe țări din lume, simultan. Acest proces se numește transformare planetară și indică maturizarea neamului omenesc. Biblia se referă la timpurile actuale ca fiind vremea secerișului. Schimbarea constă în legarea diavolului, prin eliminarea acestui concept din percepția umană și asumarea responsabilității pentru toate faptele săvârșite.

În procesul creării de sine, confortul material nu are o importanță majoră. El aduce o satisfacție trecătoare, care, de cele mai multe ori, se dovedește a fi un dezavantaj. O viață trăită la limita supraviețuirii reprezintă o cale accelerată spre desăvârșire.

Omul, pe Pământ, trăiește în medie optzeci de ani, însă durata de viață a sufletului său se întinde până la zece mii de ani, în timp ce spiritul trăiește pentru totdeauna. Prin dezvoltarea unei relații personale cu Dumnezeu, de-a lungul vieții, el își poate modifica destinul.

Felicitări, se pare că ai citit cartea cu atenție, așa cum te-am sfătuit. În continuare, ne vom întoarce la lista ta și vom începe cu problemele apărute în cadrul instituțiilor de instruire și formare a tinerei generații.

Prima problemă pare a fi incapacitatea tutorilor de a își onora sarcina. În societățile voastre, nu există tutori buni. Cei puțini, bine intenționați, nu pot ține pasul cu volumul de elevi care necesită instruire. Căci, înainte de a instrui pe cineva, trebuie să deții cunoștințe aplicate în domeniul respectiv, dar și să fii familiarizat cu legile elementare care stau la baza vieții pe planetă, pe care învățătorii voștri le-au dobândit printr-o asimilare nemijlocită a realității.

Pentru a asimila cunoaștere, trebuie să trăiești experiența a ceea ce ai dobândit la nivel teoretic, iar un număr îngrijorător de mare de formatori nu au trăit experiența a ceea ce consideră că știu. Ei nu încurajează elevii să descopere adevărul, ci le prezintă ceea ce au înțeles ei dintr-un adevăr care nu le aparține. Elevii sunt astfel obligați să memoreze, în loc să își dezvolte discernământul și gândirea independentă.

Acumularea cunoștințelor dezvoltă capacitatea copiilor de a memora, dar nu inteligența și nici înțelepciunea. Cunoștințele își pierd actualitatea și diferă de la o generație la alta sau de la o regiune la alta; însă gândirea independentă și discernământul rezistă schimbărilor de regim și pe deasupra sunt incoruptibile.

De multe ori, elevii dețin o experiență mai vastă decât învățătorii. În acest caz, învățătorii învață de la elevi. Atunci, furioși, ei își apără poziția, pedepsind elevul în cauză. Dacă elevul refuză

să se supună, prezentând o viziune cel puțin superioară, sfârșește prin a fi sancționat disciplinar.

Programa școlară a fost construită astfel încât elevii pragmatici și creativi să fie descurajați, fiind puși într-o lumină proastă. Căci societatea nu are nevoie de adulți cu gândire critică, care să aducă îmbunătățiri, ci de sclavi obedienți. Orice altceva este sancționat și îndepărtat, atât timp cât nu este profitabil.

Această atitudine este susținută de autorități și de instituțiile private, dar și de fiecare cetățean care contribuie, indirect, chiar la sistemul care îl batjocorește.

Pe pachetele de țigări ați convenit să scrieți că fumatul ucide, dar consumul de tutun a crescut. Considerați că este „mișto" să miroasă urât în jurul vostru, iar oamenii cât de cât lucizi la minte să vă ocolească din silă. Vă învățați copiii să spună nu drogurilor, în timp ce dublați cantitățile de cannabis, cocaină, heroină și fragmente vegetale cu THC care intră în țară, chiar autoritățile permițând acest lucru.

Autoritățile își formează imperii pe spatele naivității voastre. Ați crezut vreodată că prin școală se dorește obținerea sănătății și a independenței copiilor? Sunteți de părere că există o luptă aprigă între organizațiile antitutun și companiile care îl produc? Chiar producătorii înaintează aceste demersuri în vederea creșterii ratei de consum, căci ceea ce este interzis și dăunător este dorit.

Substanțele precum tetrahidrocanabinolul, regăsit în plantele actuale, nu sunt naturale, asemenea celor ale ciupercilor psihedelice, cu efect vindecător; sunt, de fapt, imitații. Chiar dacă ați consuma marijuana crescută în propria grădină, v-ați îmbolnăvi, deoarece viața este un echilibru perfect, căruia consumatorii îi înclină balanța. Altfel spus, pentru a elimina o infecție din corp, pacientului i se administrează un tratament cu antibiotic. Totuși, dacă, după vindecare, acesta continuă să asimileze antibiotice pentru a preveni apariția unei alte infecții, în viitor, corpul său va ceda.

Dacă aș coborî printre voi pentru a vă salva, ați crede că vi s-a arătat cel rău, pentru a vă înșela. „Nu Îl urmați", vor spune bisericile și adunările. Însă, dacă aș veni pentru a vă nimici, ați crede că a sosit judecata lui Dumnezeu, de care nu veți scăpa.

Îi învățați pe copiii voștri că Dumnezeu distruge, iar diavolul creează și caută să vă lumineze mințile. Despre mesagerii care răspândesc lumina adevărului, pe care voi nu o vedeți, spuneți că sunt sectanți, în timp ce frecventați biserici tradiționale păgâne, ai

căror preoți nu Mă cunosc și nu Mă propovăduiesc.

Voi nu vă împotriviți informațiilor absurde și înșelătoare care provin din alte surse, ci le urmați; însă, atunci când vă vorbește Dumnezeu, în lumina adevărului și a înțelepciunii, gândiți că nu aveți de unde să știți cum stau, în realitate, lucrurile. Astfel, salvarea trece pe lângă voi, iar în viețile voastre domnește durerea.

Vă predați minciunii deoarece nu sunteți capabili să deveniți sursa interioară a adevărului. Instituțiile gândesc în locul vostru pentru că v-ați pierdut harul discernământului. Programele de formare vă spun cine sunteți și de ce sunteți capabili, iar voi nu aveți nimic împotrivă să le credeți, căci habar nu aveți că sunteți ființe divine, create după chipul și asemănarea Creatorului.

Cum vă puteți închina omului care administrează o biserică, iar pe Mine, Creatorul vostru, să Mă ignorați? Cum puteți venera falșii sfinți, care nu au realizat nimic pentru Dumnezeu și pentru oameni, ci au păzit doar instituția religioasă și i-au umplut visteria, sărăcind spiritual și material lumea? De ce sărutați oasele morților, în timp ce renegați învățătura Salvatorului vostru viu? De ce vă pierdeți vremea la biserică, dacă nu citiți Biblia? Cum veți sta înaintea Mea atunci când ați slujit unui conducător, unui preot sau unei femei virgine?

Voi ați fost învățați că Dumnezeu nu poate să vorbească, iar dacă vorbește, El Se adresează doar anumitor oameni, în special preoților care se dedică bisericilor lumești, și nu oamenilor cu inima curată. De aceea, ați încetat să Mă auziți, surzilor. Ați fost învățați că Dumnezeu cerșește iubirea voastră moartă și că este demn de milă, fiind inferior chiar rasei umane pe care a creat-o.

Atât de rău am ajuns?

Ați oferit atât de multă putere iluziei încât, părăsind orașele aglomerate pentru trei zile, veți descoperi o lume de basm, fiind mișcați de pacea și frumusețea întinderilor care așteaptă să vă mângâie. Oare realitatea este cea construită de om sau cea care pur și simplu este?

Ați cercetat toate informațiile existente, dar ele nu v-au mulțumit? Totul pare a fi prea puțin? Deveniți sursa noilor revelații. Descoperiți lumina, împărtășiți-o și dedicați-vă lucrării. Nu vă mai lăsați influențați de cei mai mici decât voi, ci inspirați-vă de la cei mai mari decât voi pentru a vă dezvolta așa cum au procedat și ei. În lumea aceasta, nimeni nu se naște învățat.

Pasărea care a trăit în colivie crede că zborul este o boală, la fel cum cei care au trăit în robie cred că libertatea vine de la diavol. Credeți că doar atât v-a pregătit Tatăl vostru sfânt?

Afară vă așteaptă o lume strălucitoare și nemărginită. O lume în care frica nu poate pătrunde, iar suferința nu există. Aceasta, despre care vă vorbesc, este o creație nouă, de care vă veți bucura, și nimeni nu își va mai aminti de ceea ce a fost înainte.

Vezi tu, fiul Meu, Eu vă pregătesc pentru viață. Până astăzi nu ați cunoscut ce înseamnă viața. Dacă vă treziți dimineața, vă faceți toaleta în grabă și plecați la serviciu pentru a îi da trupului partea pe care o cere, nu înseamnă că sunteți vii. Eu plutesc prin Univers de la un capăt la celălalt într-o clipă și, chiar înainte de a ajunge în partea stângă, realizez că Mă aflu în partea dreaptă. Eu sunt cele șapte capete ale Universului, iar inima Mea este în mijlocul său.

În Univers nu există distanțe posibile de parcurs sau puncte cardinale. Centrul său este inima Mea, singurul punct de plecare și de întoarcere al tuturor spiritelor, iar Eu sunt Creatorul lor și Dumnezeul lumilor. Atunci când veți auzi că Fiul Omului a coborât pe Pământ, în slavă și putere, priviți cerul și bucurați-vă, căci Supremul și Maiestuosul Și-a ținut promisiunea de a veni pentru a Își răscumpăra Biserica.

Ce Te mai mândrești cu această strălucire.

Tu nu ai simți la fel dacă ai fi în locul Meu?

Ba da.

Și tu vei deveni desăvârșit, așa cum Tatăl tău este.

Cum sunt celelalte lumi?

Diversitatea materiei încadrează lumi diferite, dar și unele asemănătoare cu cea pe care o experimentezi tu. Majoritatea se desfășoară pe verticală și sunt suprapuse, nu alăturate, așa cum ți-ai imaginat.

Cum se desfac?

Materia se dilată, iar lumile Mele se desfac ca niște boboci de floare. Fiecare lume, găzduită de o planetă sau o stea, care este o planetă părinte, apare, își atinge apogeul, iar după împlinirea scopului, care constă în maturizarea mai multor generații, se contractă și rămâne în așteptare chiar și câteva zeci de milioane de ani, pentru a își relua, cu bucurie și entuziasm, procesul.

Straturile realităților spirituale, însă, coexistă în același loc, suprapuse, asemenea unei plante care crește din interior către exterior, creând forme din ce în ce mai desăvârșite.

Pentru a descoperi secretele vieții, ar trebui să cercetați mai aproape. Trimițând dispozitive de zbor în Cosmos, nu veți obține rezultate satisfăcătoare, ceea ce vă va determina să inventați tot mai multe povești.

La fel ca trupurile voastre, create din miliarde de celule care alcătuiesc forma microcosmosului, Îl formați și voi pe Dumnezeu prin miliardele de suflete întrupate care trăiesc pe corpurile cosmice și care, în realitate, sunt organe ale unei forme mai mari.

Sufletele cerești care se încarnează în lumi pentru a experimenta materia se autolimitează și trăiesc doar cu lumină, pentru a deveni spirite independente; apoi se întorc la Mine triumfătoare și strălucesc cu lumina lor proprie.

Este noapte. Briza blândă a vântului răcoros smulge frunzele copacilor și le așterne pe aleile luminate difuz, iar crengile dezgolite își arată formele minunate. Luna strălucește și mă inspiră, în timp ce luminile calde ale locuințelor din depărtare îmbogățesc seara cu romantism.

Sub tălpile picioarelor mele obosite se aude foșnetul covorului mătăsos de frunze uscate, iar pe lacul liniștit răsună cântecul rațelor sălbatice care mă salută. O noapte sfântă ca aceasta nu a mai fost demult; parcă prin aer plutește o iubire necunoscută.

Oamenii s-au retras în casele lor, pregătind diverse mâncăruri aromate. De la ferestrele lor vine un miros îmbietor. Liniștea domină atmosfera, iar eu percep fiecare detaliu, mulțumind Cerului pentru această viață și pentru onoarea de a scrie.

Știu că ceea ce trăim este un miracol pe care, în goana noastră zilnică, nu îl mai vedem. Condițiile de viață și oportunitățile de a ne dezvolta pe toate planurile ne întâmpină la tot pasul; trebuie doar să primim impulsul lăuntric și să avem voință. Iubirile trag obloanele și rostesc rugăciuni de recunoștință pentru darurile spirituale primite prin intermediul acestor cărți de umanitate.

Acesta a fost, dragul Meu, sfârșitul celui de-al doilea capitol al dialogului nostru.

Capitolul 3

Acest mesaj are o valoare inestimabilă. El poate fi considerat o călătorie extraordinară în descoperirea adevărului sau chiar o evanghelie. Am adus glasul lui Dumnezeu în inimile oamenilor.

Crezi că voi obține un profit considerabil din comercializarea acestor volume?

Poți folosi cuvântul lui Dumnezeu în interes personal, pentru îmbogățire, sau poți obține rezultate cu adevărat lăudabile.

Cum ar fi?

Cum ar fi înălțarea conștienței tale și ulterior a celei colective. Dobândirea liniștii interioare, administrarea înțeleaptă a fericirii, descoperirea scopului spiritual și împlinirea acestuia cu succes. Îmbunătățirea relațiilor cu familia și prietenii apropiați, exersarea și învățarea iertării. Atingerea titlului de mesager spiritual și obținerea unui statut în noua creație.

Cărțile tale aduc lumină și speranță în viețile oamenilor și îi ajută să își găsească propria cale. Prin aceste scrieri, contribui la binele comun și la formarea unei comunități unite, bazate pe valori autentice.

Care este statutul pe care îl voi ocupa în noua creație?

Pe acesta îl vei cunoaște pășind în noua creație.

De ce nu mi-l dezvălui acum?

Deoarece încă nu ai ales să știi acest lucru.

Alegerile se fac pe Pământ.

Așa este.

Atunci când port o conversație cu Tine, mă simt ca personajul intitulat Neo din filmele Matrix, care discută cu oracolul despre alegeri, cunoașterea de sine și acceptarea identității de salvator.

Calea alesului reflectă lupta purtată de fiecare om.

Cum aș putea alege cine sunt?

Tu și cei asemenea ție știți de unde veniți, unde vă întoarceți și Cine vă așteaptă; ceea ce v-a mai rămas de făcut este să împărtășiți celorlalți ceea ce știți despre voi și despre Cel care v-a trimis, prin exemplul care rămâne după plecarea voastră.

Lumea este un magazin de produse în care puteți cumpăra și testa orice. Nu există pedeapsă pentru faptul că ați încercat un produs căruia nu îi cunoșteați întunecimea.

De pe rafturile acestui magazin, voi luați produsele pe care le considerați bune pentru voi, ceea ce face ca fiecare clipă să fie o alegere. Experimentând, le veți cunoaște, iar ceea ce este mai important este că veți înțelege motivul care v-a împins să alegeți astfel. În așa-numita lume de dincolo, însă, veți pătrunde exact așa cum v-ați format pe Pământ. Odată intrați, nu veți mai avea posibilitatea de a îndrepta situația; alegerile se fac aici și acum. Fiecare secundă din viață se derulează în prezent. Orice altceva ați cunoaște sau ați crede că cunoașteți, provine din alte surse, nu de la Dumnezeu.

Orice informație care nu vine de la Dumnezeu provine de la diavol, așa am fost învățați că stau lucrurile. În alt context, ai spus că noi credem că Dumnezeu ne judecă, dar diavolul ne luminează; că Dumnezeu ne ispitește, iar diavolul ne consolează. Noi credem că diavolul ne ispitește, nu Dumnezeu. Însă, dacă Tu ești totul și în afara Ta nu este nimic, înseamnă că diavolul ești tot Tu.

În primul rând, diavolul vostru nu este nimeni. Dacă insistați că el există sau dacă doriți să îl identificați, el este, de fapt, unii oameni care se ocupă cu manipularea. În al doilea rând, trebuie să știți că Eu nu am creat niciodată un diavol, ci doar posibilitatea ca cei care aleg calea întunericului să acționeze precum un diavol în lumile materiale, prin liberul arbitru.

Diavolul este suma faptelor voastre cu care intrați în conflict în momentul în care vă recunoașteți esența. La fel stau lucrurile și în cazul lui Dumnezeu; Eu reprezint suma faptelor voastre cele mai înalte, despre care credeți că v-au fost insuflate de o inteligență superioară.

Pe parcursul întregii durate a vieților trăite în formă, vă confruntați cu probleme care vă storc de energie și vă distrug încet și sigur, probleme care, în realitate, nu există. Ele sunt rezultatul imaginației alimentate de frică, care vă înșală conștiența.

Un elev consideră că problema sa în viață este școala, care, deodată, îi cere prea multă responsabilitate. La vârsta adolescenței, el crede că problema sunt părinții săi severi, care dovedesc o gândire învechită. În următoarea fază, tânărul este dezamăgit în

dragoste, crezând că este ghinionist și că merită mai mult decât a primit. La vârsta adultă, conștientizează că problemele reale sunt neajunsurile, încercarea de a își crea un statut în societate, colectivul invidios care îl împiedică, guvernul corupt, divorțul și copiii neastâmpărați care se ridică împotriva sa, boala și bătrânețea. Până la final, însă, realizează că problema a fost el însuși. Toate împrejurările îi strigau: „Omule, oprește-te și gândește-te cum ți-ai putea îmbunătăți relațiile. Ce obligații ai față de lume? Cunoaște-te pe tine însuți și ajută-i și pe alții să treacă prin acest proces“.

Trebuie să știți că niciun lucru nu este rău până nu decideți voi că este. Pe Pământ, niciunul nu consideră că face rău, căci chiar și atunci când răniți pe cineva, o faceți pentru a obține ceva bun pentru voi înșivă. Majoritatea vă înșelați semenii pentru a asigura confortul familiilor voastre. Acolo, pierderea unuia este câștigul altuia. Altfel spus, dispuneți de libertatea de a ucide, dar și de conștientizarea faptului că nu aveți acest drept. Dispuneți de libertatea de a vă însuși un lucru care nu vă aparține, dar și de conștientizarea faptului că nu aveți acest drept.

Conștientizând că sunteți un singur organism numit umanitate, veți ști că, dacă scoateți o piesă de la motorul autovehiculului cu care vă deplasați pentru a o vinde și a profita de câștig fără știrea semenilor, mașina se va defecta, iar voi veți rămâne toți, împreună cu făptașul, pe marginea drumului.

Multe alegeri par bune la prima vedere, dar sub învelișul aurit se ascunde rugina. Altele par rele; însă, îndepărtând praful de la suprafață, veți descoperi comoara spirituală care, prin sfințenia ei, sfidează sistemul legislativ uman. Așadar, Eu sunt opozițiile și toate lucrurile au fost hotărâte de Mine. Nu există cel care își bagă coada, ci doar nenumărate superstiții și povești.

Cum ar putea un începător să identifice informațiile venite de la Tine și nu de la opoziția Ta?

Orice gând, cuvânt sau faptă care vă întâmpină cu dragoste provine de la Mine, Eu fiind cea mai pură latură a creației și, în același timp, Creatorul ei. În schimb, orice constrângere la baza căreia stă frica vine din latura opusă.

Atenție, însă, spiritualitatea nu este o religie. Spiritualitatea vă înalță conștiența, în timp ce religia o împinge spre cele două extreme. Totuși, religia nu este o cale de mântuire, pentru că nu recunoaște divinitatea din om, ci, dimpotrivă, se opune acesteia. Religia limitează accesul la cunoaștere, punând preoții să bolborosească cuvinte goale, împiedicând trezirea prin orice mijloace.

Spiritualitatea hrănește curiozitatea, curiozitatea îmbogățește cunoașterea, cunoașterea atrage înțelepciunea, iar înțelepciunea identifică mișelia. Adevărul vă face liberi și independenți.

Tinerii care se adună în Numele Meu trebuie să știe că robia nu are de-a face cu Mine, că obsesia nu este iubire, memorarea nu este înțelepciune, inteligența nu este iluminare, plăcerea nu este fericire, iar mândria nu este demnitate, ci opusul ei.

Orgoliul nu vă înalță, lăcomia nu vă satură, iar abstinența nu vă mântuiește. Voi nu sunteți trupul care vi s-a dat; slăbiciunile acestuia nu vă definesc. Dumnezeu nu este un idol, idolatria nu este iubire, irosirea vieții nu este un sacrificiu, ritualurile păgâne nu sunt practici cerești, iar negarea divinității lăuntrice nu este credință în Dumnezeu; influențarea nu este povățuire, iar teama de pedeapsă nu este dragoste de Mine.

Cum ar putea ști un om care a identificat aceste adevăruri că a fost trimis de Tine în lume?

Cu toții ați plecat de la Mine.

Cum s-ar putea convinge că ceea ce citește este adevărat?

Pur și simplu va ști.

Un prieten striga odată: „Dacă Dumnezeu este cu mine, cine poate fi împotriva mea?“ iar altul, deranjat, i-a răspuns: „Chiar tu poți fi împotriva ta fără să îți dai seama“. Care dintre cei doi avea dreptate?

Așa cum știi, Dumnezeu se manifestă prin sinele omului, care este spiritul său. Atunci când se întâmplă acest lucru, omul devine Dumnezeu. Este de la sine înțeles că, dacă omul este în comuniune cu sinele său, prin unificarea cu Mine, nu poate fi, în același timp, împotriva sa. Cea de-a doua afirmație se dezgolește astfel de superioritate.

Dacă cineva care nu se cunoaște pe sine și, prin urmare, nu M-a primit în inima sa, afirmă că sunt alături de el, se amăgește, raportându-se la un dumnezeu fals, din exterior, care nu există.

Ce înseamnă atracția întunericului asupra sufletului?

Atracția întunericului asupra sufletului constă în alegerea de a te naște în mijlocul haitelor de lupi, unde proprii părinți devin călăii tăi, frații te trădează, iar copiii devin atacatori. Unde principalul obiectiv al partenerului de viață este să îți demonstreze că nu însemni nimic. Unde binele este răsplătit cu o pedeapsă, iar eliberarea de materie este numită moarte. Unde înțelepciunea este considerată inconștiență, iar iertarea și iubirea sunt catalogate drept utopii. Unde învățații se sting la colțul străzii, iar nebunii vă conduc.

Atracția întunericului asupra sufletului constă în alegerea de a te naște în societatea oamenilor, unde a lua în posesie un lucru care nu îți aparține, pe cale legală, este considerată o abilitate, iar cinstea este văzută ca neputința de a înșela. Unde nu se caută soluții de îndreptare, ci un țap ispășitor. Unde răul este aclamat și iubit, iar binele este ignorat. Unde salvatorii sunt crucificați, iar diavolii umani sunt venerați.

Acolo, chiar educația împiedică identificarea valorilor. Voi vă obligați copiii să memoreze fapte mărețe, în loc să îi îndrumați să săvârșească propriile fapte, la vremea lor. Cultura voastră promovează umorul stupid, piesele de teatru lipsite de autenticitate și tâlc, muzica senzuală, mândria, egoismul, consumerismul și nu în ultimul rând banul.

Voi adorați nonvalorile. Îmbogățiți autori slabi care creează povești smintite și romane lungi și proaste, recunoscându-i doar pentru simplul fapt că sunt promovați de o instituție. Părinții lor au împins bani acolo unde trebuia, în timp ce voi truditi pentru fiecare leu; iar, în ciuda priceperii și a dedicării, vi se închid ușile în nas și vi se taie toate drepturile.

Atracția întunericului asupra sufletului constă în alegerea de a te naște într-o țară care și-a fabricat o istorie mincinoasă, unde adevărul este influențat politic. Unde întunericul este considerat o podoabă, iar lumina, o slăbiciune. Unde locașurile destinate închinării sunt focare de putreziciune, iar preoții sunt paraziți.

O, Doamne, fiecare cuvânt îmi transmite un fior plăcut care îmi pătrunde până în măduva oaselor! Nu am crezut vreodată că există cineva care să îi țină, omului de rând, partea.

Lumea venerează o carte și o constituție, pe care le-a ridicat deasupra legii iubirii și a libertății umane.

Încetați să mai cereți pedepsirea celorlalți, implorându-Mi să aplic dreptatea voastră strâmbă. Eu nu voi judeca pe nimeni; voi înșivă vă veți judeca și urî. Condamnând, sub pretextul dreptății, în loc să iertați, vă condamnați.

Cineva îmi spunea că, dacă iert de prea multe ori, oamenii se vor obișnui să mă rănească.

Dacă ierți de fiecare dată, nu vei mai putea fi rănit. Exersând iertarea, vei cuceri muntele iertării. Cu fiecare urcare, acesta se va transforma în deal, colină și, în cele din urmă, în șes. Atunci, nu vei mai fi nevoit să depui eforturi uriașe pentru a depăși blocajul emoțional care, în trecut, te-a doborât, și nu te va mai putea răni nimeni. Eu permit oamenilor să te rănească pentru a te face mai puternic, nu pentru a te distruge.

Voi nu permiteți copiilor să descopere lumea așa cum este, ci așa cum ați înțeles-o voi. Procedând astfel, vă opuneți evoluției și prescrieți noii generații aceeași rețetă. La rândul vostru, repetați greșelile părinților voștri.

Mihăiță este mulțumit de sine, datorită faptului că se pricepe să cânte la pian. Ambii părinți cunosc pasiunea sa pentru muzică, însă tatăl vrea ca fiul său să îi urmeze calea și să devină avocat. Astfel, Mihăiță nu va deveni nici cântăreț, nici avocat, irosindu-și energia în lupta cu tatăl, chiar dacă acesta i-a pus la dispoziție tot ceea ce și-ar fi putut dori vreodată un copil. Tatăl lui Mihăiță nu și-a iubit fiul, ci s-a iubit pe sine însuși prin fiul său.

Ai folosit un exemplu real și foarte des întâlnit. Următoarea întrebare este de ce, uneori, folosești un mod agresiv pentru a Te adresa?

Astfel pot străpunge zidurile cărnii mai ușor. Inimile voastre sunt fortificate de frică, iar în subconștient încă „știți“ că judec și Mă comport asemenea unui tiran. Gândiți că, dacă acest tiran, care este Dumnezeu, vi s-ar adresa, El ar vorbi asemenea unui rege sau monarh. Dacă aș aborda o atitudine senină față de problemele voastre mărunte, ați avea îndoieli în privința identității Mele, iar dacă Mi-aș revărsa dragostea asupra voastră, ați crede că este prea frumos să fie adevărat și că nu sunteți demni de ea.

Comunitatea ortodoxă rezonează cu acest mod de abordare, căci este limba pe care o cunoaște și pe care I-a atribuit-o, de-a lungul timpului, Creatorului. Culturilor mai avansate, însă, nu le este benefică. De aceea, cuvintele Mele au o nuanță diferită de la o națiune la alta, dar și de la o generație la alta. Adevărul prinde formă ținând cont de capacitatea voastră de înțelegere. Dificultatea de a îl accepta și de a vi-l atribui este legată de credință.

Care este prea mică?

Chiar inexistentă.

Doar cei care M-au căutat M-au găsit. Ei M-au recunoscut și citesc cuvintele adevărului cu ochii înlăcrimați, deoarece acesta a rămas neschimbat timp de aproape șase mii de ani, de milioane și miliarde de ani, din eternitate.

Capitolul 4

În capitolul următor, aș dori să vorbim mai mult despre spiritualitate, pentru a contura ideea unei lumi libere. Prin ce metode am putea schimba direcția către un viitor sigur și prosper?

Nu prin tratarea copiilor voștri ca pe niște simple trupuri care consumă prea multe resurse. Copiii sunt îngeri de la care, dacă le oferiți atenția cuvenită, veți avea ce învăța. Nu prin sancționarea tinerilor din cauza refuzului lor de a își însuși valorile celor care au trăit înainte; ei sunt liberi să aibă altă părere și să vă arate unde ați greșit. Nu prin eforturile instituțiilor de învățământ de a feri elevii de creativitate și gândire critică. Gândirea critică duce la îmbunătățire și, ulterior, la perfecțiune. Nu prin mușamalizarea marilor greșeli din trecut și supraevaluarea micilor realizări din prezent. Nu prin otrăvirea solului hrănitor, ignorând generațiile care vor veni după voi. În niciun caz, prin a ascunderea dragostei și afișarea violenței.

Cine procedează astfel?

Cu toții vă ascundeți de privirile copiilor voștri atunci când vă mângâiați, dar nu aveți nicio reținere să pălmuiți ființa care le-a dat viață și să o numiți curvă.

Uaaau!

Încetați să vă mai comportați ca și cum odraslele voastre v-ar aparține. Părinții sunt poarta prin care un suflet alege să vină pe Pământ; nu sunt cei care l-au creat. O mamă naște un copil, nu îl creează.

Pentru ce îi învățați că trebuie să le fie jenă de trupurile lor, că funcțiile fiziologice sunt o rușine, și nu un proces natural, păstrat în intimitate? Pentru ce îi învățați că actul de procreație este un păcat, astfel făcându-i pudici și vinovați, în ciuda faptului că un adolescent descoperă extazul explorând sexualitatea?

Încă nu ați înțeles că ceea ce nu le este permis îi seduce și îi domină? Învățându-i că sexul este interzis, au devenit sclavii pornografiei. Învățându-i că banul este ochiul dracului, au ajuns să se vândă pentru bani. Impunându-le să creadă în Dumnezeu, ei fug de Dumnezeu.

Conform învățăturilor voastre strâmbe, tinerii cred că, dacă se vor apropia de Dumnezeu, adică de natura lor spirituală, vor fi obligați să respecte anumite reguli, când, în realitate, Dumnezeu îi eliberează de obligațiile la care îi supune lumea și le redă stima de sine, curajul de a spune nu societății și obiceiurilor ei. Căci credința în Dumnezeu nu presupune închinare și supunere, ci demnitate și independență, și chiar rebeliune.

Mai întâi, vă învățați copiii că sexul este interzis, apoi îi bombardați cu informații de natură sexuală, pe care le afișați chiar și pe ambalajele produselor alimentare, în loc să le explicați că este cât se poate de natural să simtă dorința de a avea o experiență sexuală, pentru a se dezvolta în mod sănătos. Căci sexualitatea este asemenea cursului unui râu căruia, dacă vă veți opune din cauza doctrinelor, se va întoarce împotriva voastră. Voi luptați împotriva ordinii divine și apoi vă plângeți că a venit dezastrul. Priviți efectul abstinenței la preoții care întrețin relații cu copii, dar și efectul excesului provocat de interdicție la adulții care nu mai știu dacă sunt bărbați sau femei.

Încetați să îi mai mințiți pe copiii voștri că, bifând șabloanele societății, vor avea succes și vor fi fericiți. Absolvenții facultății de drept vând pantofi sport în mall-uri sau debarasează mese în restaurante. Iar despre fericire, vă întreb, ce folos îi mai aduce aceasta unui bătrân care zace în rezerva VIP a celui mai luxos spital privat din lume?

O comunitate sănătoasă nu își învață tinerii că tot ce a fost de inventat a fost deja inventat, că tot ce a fost de descoperit a fost deja descoperit, iar cei care se sustrag tiparului, alegând calea lor, vor eșua, fiind marginalizați, și că societatea nu are nevoie de serviciile lor, ci doar le tolerează, atunci când Eu vă spun că, datorită vouă, tolerez această curvă.

Într-o comunitate avansată, principiile sunt hotărâte de mințile libere și responsabile. Acolo, noii veniți sunt tratați ca suflete cărora li s-a dat un trup material și nu ca trupuri.

Mă întreb dacă ne imaginăm cum arată o comunitate avansată sau dacă o descriem. Există aceasta undeva pe Pământ sau pe o planetă similară?

Ce îți șoptește intuiția?

Indiferent de ceea ce îmi șoptește intuiția, nu voi putea dovedi niciodată existența altor civilizații.

Cu timpul, îi vei acorda creditul cuvenit; intuiția este unealta care nu minte niciodată. Comunitatea despre care vom vorbi este o lume fizică, cât se poate de reală.

Aceasta este confirmarea faptului că există viață în Univers, iar ființele respective, conform spuselor Tale, sunt mai evoluate decât rasa umană. Este așa cum și-au imaginat realizatorii acelor documentare superbe.

Așa cum scriai în volumul întâi, nu există ceva la care v-ați gândit, dar la care Eu nu M-am gândit. Există ființe extraterestre, chiar acum stai de vorbă cu una. Tot ceea ce îți imaginezi, există deja, deoarece Eu M-am gândit acum câteva centilioane de ani la ceea ce tu te gândești abia acum. Mi-am imaginat acum câteva centilioane de ani că tu vei sta la biroul tău astăzi, privind cerul, dând frâu liber imaginației pentru a scrie cuvintele Mele.

Nicio ființă nu își poate imagina ceva ce nu există. Orice v-ați imagina, există deja, deoarece a fost gândit de Mine. Dacă îți vei imagina o ființă cu cap roșu, având patruzeci de perechi de ochi și patru sute de picioare, dar care, în ciuda acestui număr exagerat, este lentă și nu vede, pentru a Mă pune la încercare, îți aduc la cunoștință că aceasta există deja și se numește diplopod. Unul dintre scopurile pentru care a fost creată acum milioane de ani este ca tu să Mă testezi și să te uimești.

Exact așa mi-am imaginat-o!

Ce ai zice dacă ți-aș spune că spiritul tău este prezent chiar acum la crearea lumii?

Lumea a fost creată în urmă cu miliarde și miliarde de ani.

Lumea este creată chiar acum.

Cred fiecare cuvânt transmis, altfel nu aș mai putea continua. Totuși, trebuie să fac o observație. Pentru Dumnezeu, timpul nu există, dar pentru oameni acesta reprezintă liantul care leagă evenimentele și le oferă sens. Astfel, dacă vei afirma că spiritul meu este prezent chiar acum la crearea lumii, deși, pentru noi, acțiunea s-a petrecut deja, mesajul va deveni greu de digerat, iar cartea ar putea fi încadrată la categoria ficțiune.

Ai dori să fie considerată o carte religioasă?

Nu religioasă, ci o carte cu învățături, încadrată la categoriile spiritualitate și self-help.

Societatea voastră, care s-a îndepărtat atât de mult de adevăr încât acesta a devenit străin și, la primul contact, pare absurd, consideră iluzia drept realitate. Dacă dezbateți despre chakre și

horoscop, lumea mondenă se strânge în jurul vostru pentru a vă răsplăti cu bani și apreciere. Însă, dacă vorbiți despre adevăr și discernământ, în jur vor rămâne doar doi sau trei inși — și aceia plictisiți. Motivul este că oamenii nu sunt încă pregătiți să își ia viața în propriile mâini, tot așa cum un copil care încă nu merge în picioare are nevoie de un scaun premergător și de alte obiecte care să îl sprijine.

Cultura voastră recunoaște poveștile cu zâne și vrăjitori drept literatură, însă, un dialog cu Dumnezeu este privit ca ficțiune și nu ca sistem de autoeducare. Pentru mulți, înțelepciunea este un termen competitiv, pentru tine, ea este o stare de a fi.

Pe Pământ, oamenii citesc sute de cărți, de-a lungul vieții, în căutarea împlinirii; eu nu mai pot citi aproape nimic. Nicăieri nu am găsit valoarea pe care o aduc aceste mesaje, iar nicio poveste de viață nu mă mai face curios.

Odată ce ai descoperit adevărul, nu te mai mulțumesc frânturile sale. Și totuși, există mulți oameni minunați, care au trăit ca niște sfinți și au scris cărți inspirate de Mine; cărți care ți se vor părea fascinante.

Recomandă-mi câteva lucrări care merită citite.

Revelațiile primite de Jakob Lorber și Bertha Dudde, precum și Epistolele lui Pavel.

Ce îmi poți spune despre gnosticism?

Gnosticismul se bazează pe ideea că materia este imperfectă sau coruptă, creată de un dumnezeu inferior, numit demiurg, și nu de adevăratul Dumnezeu, care sunt Eu. Gnosticii recunosc esența divină din om, care, odată activată, eliberează sufletul de orice constrângere materială. Cunoașterea intuitivă, care ascede dogma și rațiunea, duce la unirea cu Dumnezeu. Unele interpretări susțin, de asemenea, că spiritul este bun, iar materia este rea.

Gnosticii, se pare, vedeau lucrurile mult mai clar decât le văd creștinii.

Deși învățăturile lor Îl recunosc pe Hristos ca Mesia și sunt corecte atunci când afirmă că spiritul este bun, iar materia este rea, conțin totuși interpretări eronate.

În primul rând, Eu sunt singurul Creator, nu există un creator secundar. Dumnezeul religiilor instituționalizate este o închipuire imperfectă a oamenilor, nu o entitate reală. Așadar, oamenii au creat societatea după chipul și asemănarea acesteia, și nu după legile Mele, ceea ce o face, inevitabil, imperfectă.

În al doilea rând, Dumnezeu nu este separat de om. Eu merg alături de el, chiar dacă acesta, din cauza cărnii, este orb.

Din textele noastre reiese că spiritul este bun, iar materia este rea; totuși, învățătura creștină susține existența unui spirit rău.

Există, într-adevăr, un spirit rău, prizonier al materiei, care se poate elibera doar prin Hristos. Întreaga materie a fost creată din sufletul primului spirit, cunoscut ca Lucifer. Mai multe detalii vei găsi în materialele pe care ți le-am recomandat.

De-a lungul vieții, mulți își stabilesc obiective ușor de atins, citind cărți de duzină și urmând persoane publice care au reușit în văzul lumii. Oamenii mondeni ies în față și se afirmă, dorind să fie mai presus de ceilalți și să ajungă, în cele din urmă, lideri de grup. Cu cât grupul cedează în fața calităților și a influenței lor, cu atât se vor strădui să își lărgească cercul și să își impună autoritatea.

Să ne imaginăm că societatea pe care ați construit-o este un bol de sticlă, așezat pe o masă, în mijlocul unei case. În interiorul acestui bol, care reprezintă mai puțin de 0,1% din suprafața și diversitatea locuinței, trăiesc captive două rozătoare. Ambele animale doresc să se stăpânească unul pe celălalt pentru a controla hrana primită și a revendica zona cu așternut proaspăt și uscat. Hamsterul dominant este satisfăcut de putere, iar setea sa crește continuu. Faptul că în mica lor lume mai există un animal asemănător, cu libertatea oprimată, îl face să uite că trăiește, de fapt, în captivitate, în timp ce obiectivele celui supus prin forță devin evadarea și redobândirea libertății.

Așa cum am mai afirmat, mulți își aleg obiective ușor de atins, dorind să stăpânească asupra semenilor mai slabi. Unii reușesc, alții nu. Spiritul tău se află în afara acestei lumi, chiar dacă trupul îi este supus. De aceea, nu îți dorești să stăpânești asupra lumii, ci să devii pe deplin conștient de sinele tău, care este veșnic viu, liber și independent.

Ce onoare pentru un om ca Tatăl tuturor fâpturilor să coboare în inima sa, pentru a îi explica toate lucrurile care îl frământă.

Caută și vei găsi, bate și ți se va deschide. Învață întâi să fii smerit, pentru ca mai târziu să fii înălțat de alții.

Ce frumos.

Un suflet care își așteaptă rândul să se nască în formă materială se cunoaște pe sine, dar știe totul și despre ceilalți. În plus, el are o legătură strânsă cu Marele Spirit, care îi acordă dreptul de a își începe călătoria terestră, prin care poate deveni copil al lui Dumnezeu. Fiecare suflet este un copil, deoarece diferențele din lumea materială nu se aplică în cea spirituală. În lumile superioare nu există suflet bărbat sau suflet femeie.

Totuși, sufletele dețin o cunoaștere nemijlocită, deoarece nu au fost încă supuse probelor dificile cu care se vor confrunta pe Pământ. De aceea, sunt nevoite să aleagă cine sunt și în practică, nu doar în teorie.

Înainte de a se naște, sufletele își aleg părinții, genul și locul. Pentru a fi mai ușor de conceput, imaginați-vă o listă de cumpărături, pe care notați și cel mai neînsemnat produs, asigurându-vă că nu ați omis niciunul. Lista este completă, ceea ce înseamnă că alegerile s-au făcut. Dar oare vor decurge lucrurile așa cum v-ați propus?

În faza următoare, pe măsură ce pătrund treptat în făt, sufletele își pierd memoria. Nu mai știu cine sunt, cine sunt ceilalți, de ce s-au născut, dacă au existat sau nu înainte și ce ar trebui să facă sau să nu facă în viața pe care, la vârsta adultă, vor jura că nu au cerut-o.

Ele nu înțeleg de ce sunt cineva și nu altcineva, de ce merg și de ce nu pot zbura, de ce le este foame sau sete și de ce sunt atât de limitate. Odată întrupate, simt o presiune continuă, la care se adaugă durerea psihică și toate traumele căpătate atunci când sunt certate. Sufletele se străduiesc să înțeleagă ce vor oamenii de la ele, pentru a îi mulțumi și a fi în armonie cu lumea, dar cei care impun regulile se dovedesc a nu înțelege nimic.

În lumea pe care o descoperă, conflictele se rezolvă doar prin violență. Orice ar face, unii se vor declara împotriva lor. Acolo, unul este mai puternic și mai rece, iar altul este mai slab și mai iubitor. Sufletele plâng atunci când, din greșeală, calcă și strivesc o insectă sau când își pierd cumpătul și lovesc un coleg. Acestea se întreabă de ce unul s-a născut băiat, iar altul fată, de ce li s-au dat părinții lor și nu alții, cine a ales pentru ele în locul lor. Chiar dacă li se spune că au fost aduse pe lume de părinții lor, sufletele caută să înțeleagă cine sunt și de unde vin.

Pentru a găsi răspunsuri la întrebările existențiale, sufletele au nevoie de căldură, înțelegere și de o instruire maleabilă. Căci lumea este plină de mister și pericole, iar proaspeții veniți se lasă seduși de curiozitatea explorării, la fel cum natura așteaptă să treacă iarna, pentru a se manifesta.

Sufletele învață, prin intermediul experienței — adesea diferită de ceea ce li s-a spus la școală — că toți oamenii sunt egali în fața Creatorului, iar diferențele se datorează mediului care i-a format. Ele trebuie îndrumate să își întoarcă privirea de la lumea exterioară și să caute răspunsuri în inimile lor, pentru a își trezi spiritul, singurul capabil să discearnă binele de rău, lumina de

întuneric, adevărul de neadevăr.

Fiecare are dreptul să descopere lucruri și să le numească, dezvoltându-și astfel creativitatea. Rolul lor este să săvârșească propriile fapte, nu să memoreze faptele celor care au trăit înainte. Sufletelor trebuie să li se explice cum funcționează sistemul uman și de ce implementarea acestuia a fost necesară. În același timp, este extrem de important ca ele să înțeleagă că orice soluție de îmbunătățire a sistemului este binevenită și nu respinsă, așa cum se întâmplă astăzi. Nu în ultimul rând, ele trebuie instruite să își prețuiască libertatea și să o respecte pe a celorlalți. Teama este o unealtă de care se pot folosi pentru creșterea lor, și nu o forță distructivă.

Într-o comunitate avansată, îndrumătorii instruiesc tinerele suflete în dobândirea celor șapte virtuți de bază: adevărul, recunoștința, iubirea, bunătatea, compasiunea, umilința și credința.

Adevărul aduce claritate interioară, permițându-le să trăiască autentic, libere de cutumele societății. Recunoștința pentru darurile vieții, inclusiv pentru lecțiile asimilate, sporește capacitatea de a primi binecuvântările Mele. Iubirea transcede atașamentele și așteptările, permițând acceptarea fiecăruia. Bunătatea trezește dorința de a aduce lumină acolo unde este nevoie și transformă relațiile obișnuite în legături divine. Compasiunea ajută sufletele să simtă și să înțeleagă suferințele celorlalți. Prin umilință, ele își identifică locurile în lume și se deschid spre învățarea care nu se oprește. Credința și încrederea în forța lăuntrică elimină fricile și le permit să înfrunte cu seninătate toate probele.

Acolo, iertarea ține locul dreptății. Orice greșeală este privită drept un pas înainte și o oportunitate perfectă de îmbunătățire. Ele sunt analizate și răsplătite, nicidecum pedepsite. Spre deosebire de societatea terestră, în lumile spirituale, greșelile nu sunt repetate. Astfel, justiția oarbă, care hrănește spiritul răzbunării și degradează chiar principiile care îi dau sens, nu se regăsește în conduita comunităților avansate.

Respectând ordinea divină, sufletele ating perfecțiunea într-un timp foarte scurt. Îndrumătorii știu că natura îndepărtează de la sine, dăruind, ci nu atrage în interes personal, și astfel se împlinește. Așadar, întâlnind un bătrân care lucrează câmpul în arșița zilelor de vară și oferindu-i un pahar cu apă, sufletele o vor face din compasiune, nu din milă pentru el, trezind bucuria sa și a lor simultan. Atunci când fiecare suflet va funcționa în mod natural, precum în situația prezentată, suferința va exista doar în cărțile de istorie.

Locuitorii comunităților avansate cunosc faptul că minciuna nu le aduce câștiguri, ci pierderea puterii spirituale și a caracterului. Ei celebrează libertatea și o consideră sacră, fiind un dar reînnoit în fiecare clipă de Marele Spirit. Libertatea stimulează inima fiecărui suflet; ea stă deasupra oricărei reguli cunoscute și poate modifica codul moral de ori de câte ori acesta are nevoie de îmbunătățire.

Acești locuitori sunt suflete de densitatea a șaptea și trăiesc în clustere, unde practică abandonul de sine în vederea atingerii unui scop mai înalt. Ei pot fi comparați cu furnicile faraon, care au același scop, fiecare suflet participant fiind o regină. Sufletele ajunse la maturitate dobândesc o putere enormă de execuție în tărâmul spiritual și material, primind, pe înțelesul vostru, funcția de conducere galactică. Cu cât formele lor se spiritualizează, cu atât lumina Mea curge mai ușor prin ele, căci materia, așa cum știți deja, oprește lumina.

Casa Perlelor, aflată în Constelația Orion, reprezintă locul de proveniență al sufletului tău și este cel mai înalt gând al lui Dumnezeu. Acolo se odihnesc îngerii adormiți în Hristos. Totuși, să nu se înțeleagă că acesta este Paradisul; deasupra pânzei cosmice încep cerurile.

În comunitățile avansate spiritual, niciun suflet nu ia decizii individuale; orice schimbare presupune consultarea Conștiinței Hristice. Astfel, ele reușesc să se apere împotriva dezastrelor, fiecare locuitor fiind responsabil de calmarea planetei gazdă. Spre deosebire de voi, ei știu că protonul își modifică comportamentul în prezența emoției, iar liniile temporale reprezintă distanța dintre gând și materializare.

Această teorie i-a fost revelată parțial unui om de pe Pământ, care a anunțat, prin lucrările sale, că fizicienii de la Institutul de Știință Weizmann, din Rehovot, Israel, au demonstrat că simpla existență conștientă a unei ființe modifică realitatea din jurul ei.

Nu există competiție acolo unde toate făpturile sunt considerate egale prin suflarea de viață pe care au primit-o de la Mine, împreună cu dreptul de ședere. Pedepsirea uneia dăunează tuturor, deoarece afectează un element vital al organismului din care fac parte. Nu există furt acolo unde totul este gratuit și nimeni nu ia în posesie oameni, locuri sau lucruri. Nu există lăcomie acolo unde nimeni nu are nevoie de mai mult decât consumă.

Niciun suflet nu ucide pentru a obține, atâta timp cât moare să dăruiască. Niciunul nu se îmbolnăvește atâta timp cât învață să își folosească propriul sistem regenerator și nu își dorește să

ajungă undeva, când alături de Mine este conștient pretutindeni.

Cum aș putea deveni conștient pretutindeni?

Prin unificarea cu spiritul tău divin, pe care l-ai primit de la Mine. Astfel, vei deveni conștient că ai trăit de mai multe ori pe acest Pământ, în toate timpurile. Prin Mine, trăiești nenumărate vieți, chiar acum. Tu poți deveni conștient de fiecare versiune a ta prin gradul spiritual deținut de fiecare. Unele dețin un grad spiritual superior, în timp ce altele au un grad spiritual inferior și sunt adormite. Într-o altă viață, ești putred de bogat, fiind inconștient de spiritul tău. Faptul că ești conștient aici se datorează inconștienței pe care o experimentezi acolo; iar dacă ai fi conștient acolo, ți-ai pierde luciditatea aici. Dar dacă nu ești conștient nici aici, nici acolo, unde ești?

Sunt conștient în imaginația Unicului și Imuabilului, de unde am plecat și unde mă voi întoarce.

Aceeași teorie se aplică și în cazul lui Dumnezeu; doar că Eu sunt conștient în toate din toate. Dar dacă Eu sunt pretutindeni, atunci sunt nicăieri, iar dacă sunt nicăieri, unde sunt?

Ești în afara creației.

Eu sunt în afara creației și, prin voi, înăuntrul ei. De aceea, Dumnezeu pare că nu este, deoarece este tot ceea ce este. Motivul pentru care ați ales să vă separați este acela de a Mă descoperi și de a vă întoarce la esență. Cu toții veți veni mai devreme sau mai târziu, nu există altă cale.

Nu există moarte, ci viață indestructibilă. Nu există suferință, ci bucurie nesfârșită. Nu există rău, ci doar mai puțin bine, bine și extraordinar de bine.

Fericirea răsare din cele mai neînsemnate lucruri și apune în momentul în care crezi că ai realizat cele mai mărețe lucruri. Iar faptul că scrii aceste mesaje nu are legătură cu inteligența ta, ci cu umilința care Mi-a mângâiat vederea atunci când ți-am privit inima.

Cunoașterea și răspândirea ei au devenit scopul meu.

Dacă renunți la sinceritate din teama că familia și prietenii nu te vor mai adora, renunți la unicitatea ta și mergi împreună cu turma. Odată cu această decizie mai puțin inspirată, apare golul interior care se adâncește și te distruge.

Nu este ușor să faci totul singur, dar este cea mai sigură cale spre reușită. Uneori, chiar și cei care te susțin se întorc împotriva ta, din cauză că au dăruit condiționat sau au devenit invidioși.

Succesul constă în a face lumea un loc mai bun prin prezența ta. Ceea ce simți privind împlinirea personală te privește. Tu îți

dorești toate lucrurile frumoase și bune, dar nu vei fi capabil să îți vinzi libertatea, demnitatea și sănătatea pentru a achiziționa.

Viața te-a învățat să fii om prin exemplul oamenilor necinstiți, care și-au încălcat promisiunile. Te-a învățat să fii recunoscător prin exemplul nemulțumiților, care se plâng oricât ar avea. Prin intermediul acestora, viața ți-a arătat cum să nu fii și ai aplicat teoria. Așadar, nu permite oamenilor să îți influențeze gândirea, odată ce te descoperi și îți formezi propriile convingeri; pentru că lumea vorbește mult, dar cunoaște foarte puțin, spre deloc. Ea se orientează după zvonuri, nu după adevăr, și hrănește superstiția, nu pe Dumnezeu.

Cei delăsători, care afirmă că nu au timp pentru dezvoltarea lor spirituală, discută ore întregi despre ce și-au cumpărat alții sau despre stilul de viață pe care îl trăiesc. Atunci când te îndemn să accepți o situație nefavorabilă din viața ta, nu Îmi doresc să te resemnezi, rămânând în ea, ci să încetezi să mai alimentezi grijile și gândirea necontrolată. Trage aer în piept și recapătă-ți credința și încrederea, pentru a reporni în direcția visurilor tale. În clipa în care vei realiza că nu trebuie să demonstrezi nimic lumii, ci să trăiești împăcat cu tine însuți, lupta se va încheia și vei dobândi Împărăția.

Dacă treci printr-o perioadă grea și ești vulnerabil, iar mulți se înghesuie să îți prezinte soluțiile și să profite, prietenul care te iubește te va învăța că nimeni nu te poate ajuta; tu ai nevoie să îți găsești echilibrul, restul sunt detalii.

Prin puterea imaginației se produc vindecările și miracolele, în Numele Mijlocitorului, care este Isus Hristos.

Amin.

Amin!

Capitolul 5

Unde ești?

Aici.

De ce ai plecat?

Am lipsit?

Ai plecat pentru câteva săptămâni și nu înțeleg de ce întârzii să îmi vorbești.

Dar tu, de ce nu Mă asculți și refuzi să Mă întâlnești?

Nu refuz, doar că așa ceva nu ar fi posibil.

Cine o spune?

Dumnezeul Vechiului Testament.

Omiți, totuși, un amănunt foarte important.

Care?

Faptul că stai de vorbă cu Supremul și Atotputernicul Dumnezeu. Deși ești conștient de acest lucru, Îi spui lui Dumnezeu ce este și ce nu este posibil în lumea creată de El.

Îmi pare rău, nu am intenționat să fac asemenea afirmații, dar cum ar fi posibil să Te întâlnesc? În urmă cu un an am implorat un semn, privind cerul, și mi-au trebuit trei luni pentru a îmi da seama ce am văzut.

Ce ai văzut?

Nimic.

Aceasta pentru că ai așteptat semne de la dumnezeul exterior, care nu există, conform formării pe care ai primit-o, și nu de la Mine, Dumnezeul Lăuntric. Căutând ajutor în materie, în loc să simți energia Spiritului viu, vei rătăci întreaga viața.

Cum ar putea vedea un om ceea ce este de nevăzut?

Nu cu ajutorul ochilor fizici, ci contemplând din nou, de data aceasta abandonându-te imaginației inspirate de Mine.

Ce vezi?

Absolut nimic.

În continuare, descrie ceea ce ai simțit în inima ta în timp ce M-ai căutat pe cer cu privirea.

În timp ce contemplam bolta cerească și atmosfera minunată care o umple, am simțit că întreaga materie vizibilă este construită de un punct energetic care circulă cu o viteză amețitoare. Spațiul care, la prima vedere, pare gol, în realitate este plin de viață spirituală neidentificată. Materia se sprijină pe un câmp invizibil de natură energetică și informațională. Acest portativ este construit de către punctul pe care îl voi numi Particula Tată. Urmărindu-i mișcarea în imaginația mea, capăt o mulțime de informații.

Ce înseamnă ceea ce am scris?

Înseamnă că materia se sprijină pe acest câmp energetic și informațional, care reprezintă traseul unei particule subatomice pe care știința a teoretizat-o și a numit-o bosonul lui Higgs.

Particula Tată construiește portativul materiei vizibile la fiecare femtosecundă, reașezând-o. Rapiditatea acesteia a convins cercetătorii că există miliarde de miliarde de particule similare. Cu alte cuvinte, de fiecare dată când particula ajunge la tine, te reconstruiește. Cu cât vei aprofunda învățătura Mea, permițând luminii să curgă prin tine, vei fi reconstruit de mai multe ori, în timp din ce în ce mai scurt. Reconstruit fiind în mod repetat, vei fi tot mai rapid, până vei deveni multiprezent și, în cele din urmă, atotprezent.

Dacă te vei deplasa cu aceeași viteză cu care circulă Particula Tată, respectiv cu o viteză care îți va permite să te afli peste tot în același timp, Mi te vei alătura pentru a construi și a dărui totul tuturor.

Eterul învăluie materia asemenea straturilor atmosferice care învăluie planeta?

Eterul nu învăluie planeta, ci este planeta însăși și tot ceea ce există pe ea. Vedeți voi, realitatea nu este atât de fizică pe cât ați presupus. Dincolo de aparențe, materia este vie și are o dublură care o supune unei transformări continue, insesizabile, la fel cum curge asfaltul — deși, la prima vedere, pare solid — și la fel cum se ovalizează globul pământesc în ritmul respirației, revenind la forma sa inițială o dată la șase ore.

Dublurile corpurilor materiale dețin forme identice acestora și coexistă suprapuse. Chiar acum, corpul spiritual al paharului de pe masă îți transmite zeci de informații. Acesta este un obiect care poate fi umplut, golit, spălat, spart și reconstruit la nesfârșit, așa cum a existat cândva sub formă de grăunte de nisip de cuarț, piatră de var și carbonat de sodiu. Forma sa actuală dezvăluie

procesele prin care a trecut pentru a deveni un obiect folositor.

Discuția de față mă îndeamnă să ne întoarcem la un subiect pe care nu am reușit încă să îl clarificăm. În volumul întâi ai afirmat că există oameni care vindecă bolnavii de cancer printr-un singur cuvânt, așa cum făcea Isus Hristos, împreună cu ucenicii pe care i-a înzestrat cu aceeași putere.

Abia așteptam să Îmi adresezi această întrebare.

De multe ori am nevoie de inspirație chiar și pentru a adresa întrebări.

În primul rând, nimeni nu cunoaște modul sublim prin care mișc lumile. Chiar perfecțiunea supravegherii divine este, pentru cei mai slabi în credință și în cunoaștere dintre voi, dovada că nu există un Supraveghetor. În al doilea rând, vă reamintesc că: „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu".

Am mai citit acest verset, dar nu înțeleg întotdeauna mesajul pe care vrea să îl transmită. Biblia este și o carte psihologică, pe lângă dovezile istorice pe care le conține.

Scrierile lui Ioan susțin că nu evenimentele construiesc viața, ci viața construiește evenimentele. Cuvântul creează materia, nu invers. Dacă nu ar fi existat cuvântul, nu ar fi existat nici materia.

Lucrurile sunt foarte simple: ceea ce îți imaginezi, apare. Tot ceea ce cunoști că există, inclusiv tu, ca ființă, Mi-am imaginat Eu, iar toate evenimentele din viața ta le-am gândit astfel încât tu să le creezi pentru tine. Asemenea Mie, deci, creezi ceea ce îți imaginezi. Chiar acum, vorbind cu tine, în jurul Meu au apărut noi suflete și părți de suflet.

Eu nu am această putere.

Tu nu doar că ai permisiunea de a folosi această putere creatoare, ci ți-ai activat-o în urmă cu un an, rezultatul fiind apariția dialogului nostru. Cuvântul și fapta (davar), care în limba ebraică desemnează același lucru, reprezintă un gând rostit. Astfel, gândul coborât în inimă se transformă într-un sentiment, iar sentimentul devine o realitate.

Dacă m-aș gândi la un teanc de bani și mi-aș coborî gândul în inimă, creând astfel sentimentul că sunt bogat, ar apărea un teanc de bani pe masă?

Fără nicio întârziere.

Așa ceva nu pot crede.

Tocmai de aceea nu apare teancul.

Exact.

Ar fi trebuit să te convingi până astăzi că totul funcționează prin credința și încrederea în Dumnezeul Lăuntric.

Eu știu că banii trebuie munciți sau câștigați la loterie.

Dar ai muncit întreaga viață, unde sunt banii?

Nu sunt.

Înțeleg.

Ce legătură are discuția noastră cu miracolele lui Isus?

Diferența dintre gând, care înseamnă „îmi doresc să obțin un lucru“, și sentiment, care înseamnă „l-am obținut“, este dată de cuvânt, care reprezintă procesul manifestării. Având în vedere că ai aflat secretul, totul depinde de puterea credinței. În ce măsură crezi că va apărea un teanc de bani pe masă?

Isus S-a gândit să îi redea vederea unui orb din naștere, iar el a fost vindecat?

Nu S-a gândit, ci a simțit o nouă realitate în inima Sa, rostind gândul și creând sentimentul că orbul își recăpătase vederea, cu mult timp înainte ca acesta să vadă; iar orbul a văzut.

Cu alte cuvinte, Isus a păcălit Particula Tată?

La un nivel inferior de înțelegere, poți considera că Isus M-a păcălit, creând sentimentul că orbul, de fapt, vede. O înțelegere superioară relevă puterea prin care El Și-a materializat gândul, rescriind câmpul energetic și informațional, cu acordul Meu.

Particula Tată nu este condiționată de timp. De exemplu, dacă Mi-ai transmite, prin puterea cuvântului, că ai cinci ani, deși în realitate tu ai douăzeci și șapte, în clipa următoare ai avea doar cinci, ceea ce ar însemna că ai întineri instantaneu. Secretul constă în puterea de execuție a inimii curate. Un teanc de bani apărut pe masă nu reprezintă un gând pur, ci o încercare de a te sustrage muncii. Chiar și așa, metoda hristică va porunci materializarea, iar banii vor apărea.

Dacă m-aș comporta ca și cum teancul s-ar afla deja pe masă, aș porunci Particulei Tată să îl construiască. Atâta timp cât nu voi avea credința necesară, care, în cazul nostru, poate fi asemănată cu nebunia, nu voi fi capabil să săvârșesc acest miracol.

Oamenii care vindecă printr-un singur cuvânt rostesc gândul în inimă, creând astfel sentimentul că bolnavul este vindecat, iar acesta se vindecă?

Așa funcționează lucrurile.

Dacă aș sta în picioare în fața unui tren de mare viteză, care se apropie, crezând cu toată ființa că impactul nu va mișca niciun fir de păr al capului meu, iar trenul s-ar dezintegra într-un milion de bucățele, așa s-ar întâmpla?

Așa s-ar întâmpla. Problema este că tu nu poți crede ceea ce ai descris. Dacă ți-ai imagina acest scenariu tot restul vieții, te-ai minți, nimic mai mult.

În concluzie, credința așa cum am prezentat-o este nebunie.

Mintea este programată să lucreze în lume, nu să se elibereze de ea. Totuși, au existat oameni care au biruit lumea, evadând din închisoarea ei. Hristos a stat pe cruce pentru credința Sa.

Prin urmare, evenimentele nu vin către voi pentru a le trăi, ci voi le creați prin emoții și convingeri.

Următoarea întrebare, pentru care mulți oameni mă aplaudă, este: De ce greșesc toți față de mine, atâta timp cât eu nu provoc rău nimănui?

De-a lungul vieții, vă creați o percepție personală, bazată pe emoțiile și convingerile voastre. Cei care acționează împotriva acesteia, deși știți că sunt liberi, vă pot provoca durere. Ei nu greșesc față de voi, ci privesc lumea prin prisma propriilor emoții și convingeri. Căci doi oameni pot privi același lucru și să îl vadă diferit. Totuși, nu există adevăruri multiple, ci niveluri diferite de înțelegere a unui singur adevăr.

Voi vă înmulțiți rapid pe planetă, dar acest fapt, în loc să vă apropie, ridică ziduri între voi. Încetați să mai inventați diferențe și învățați să vă acceptați. Libertatea, starea naturală a omului, este mai presus de lege, religie sau orientare sexuală.

Tolerați păcatul lumii, dar feriți-vă să îl săvârșiți. Iubiți-i pe cei care i-au căzut victime și îndrumați-i spre lumină. Acceptați-vă pe voi înșivă până când veți înțelege că diversitatea vine de la Mine, iar libertatea și independența sunt esența Mea. Orice informație care vine din afara voastră și nu din interiorul vostru are o valoare mai mică; tratați-o ca atare.

Acum tocmai ai transmis cititorilor să lase cartea din mână, să pună sub semnul întrebării cuvântul lui Dumnezeu.

Așa și trebuie.

Te contrazici?

Nu M-aș putea contrazice nici dacă aș vrea. Încerc, totuși, să transmit un mesaj oamenilor, iar mintea ta limitată nu permite ca textul să fie transcris exact în forma în care îl primești.

Mă străduiesc, am scris aproape două sute de pagini și cred că mă voi descurca și pe viitor. Insinuezi că cititorii nu ar trebui să se încreadă în ideile descoperite aici?

Nu sub forma unui adevăr prefabricat.

Adevăr prefabricat?

Adevărul nu poate fi redus la ceea ce este ușor de acceptat sau

de înțeles. Fiecare om trebuie să îl descopere singur, să îl simtă și să îl înțeleagă din profunzimea propriei ființe. Cărțile sunt doar un ghid spre lumină, nu lumina însăși.

Dialogul nostru conține acel impuls care determină oamenii să cerceteze toate lucrurile și să păstreze ceea ce este bun. El nu oferă adevăruri preconcepute, ci deschide poarta gândirii independente, prin care va păși fiecare. Totuși, unele informații pot fi, într-o anumită măsură, distorsionate, pentru că omul este supus greșelii. Este esențial ca cititorii să conștientizeze acest lucru.

În ce măsură sunt distorsionate?

Nu te îngrijora, lasă lucrurile în grija Mea.

Este foarte important să știu unde am greșit, încă mai am timp să corectez lucrarea.

Nu este nevoie. Eu permit unele erori pentru a avea dovada că nu influențez creația liberă. Dacă vreunul dintre filtre ar fi introdus în lume informația pură, așa cum pleacă de la Mine, nu ați fi putut-o recepționa. Înțelegi tu, dragule, cum stau lucrurile?

Dacă nu deveneam și eu o minte coruptă, nu aș fi putut oferi sprijin minților corupte.

Mă bucur că ai înțeles. Așadar, nu căuta să convingi pe cineva că ți-a vorbit Dumnezeu. Scopul mesajului nu este ca oamenii să creadă că aceasta este cu adevărat vocea Creatorului lor, ci să recunoască ei singuri adevărul, sub orice formă M-aș adresa. Și nu sta acolo să Mă acuzi că plec, atunci când tu ești prea ocupat pentru a Îmi acorda cinci minute pe zi.

Îmi pare rău.

De ce îți irosești timpul încercând să supraviețuiești, când Eu ți-am dovedit că nu vei duce lipsă de nimic? De ce nu îți dezvolți capacitatea de a înțelege lucrurile care ți s-au făcut cunoscute? În schimb, te lași doborât de un refuz și ești tot timpul dezamăgit. Oare grijile nu pot aștepta?

Nu este atât de ușor precum pare la prima vedere. Dacă ai fi în locul meu, nu ai mai vorbi așa cum vorbești acum, căci omul nu cunoaște atât cât cunoaște Dumnezeu.

Dacă vrei să te cunoști, răsfoiește ultimele pagini.

Cartea a fost scrisă de Tine. Eu nu aș putea înțelege niciodată lucrurile atât de profund. De aceea, avem nevoie de Tine, pentru a săvârși miracole prin intermediul nostru, așa cum ai făcut prin Moise și Isus.

Eu le-am făcut?

Cine altcineva le-ar fi putut face?

Moise și Isus.

Ei Ți-au cerut să le faci, crezând că vrei și poți, spre deosebire de mine, care cred în Tine mai puțin, cu toate că scriu aceste cărți inspirate divin.

Crezi că Dumnezeu te inspiră să scrii?

Cu siguranță, altfel nu aș putea lega nici două cuvinte. Eu mă aflu, să spunem așa, puțin peste nivelul analfabeților.

Ce vrea Dumnezeu de la oameni?

El vrea să fim înțelepți, să înțelegem scopul vieții terestre și să ne maturizăm spiritual până la desăvârșire.

Dar Eu te ajut pe tine, pe alții îi inspir mai puțin.

Prin intermediul meu ajuți toți oamenii.

Nu toți oamenii își vor citi cărțile și nu toți cei care le vor citi vor descoperi comoara spirituală ascunsă. Ce te face să crezi că vreau desăvârșirea voastră, mai degrabă decât trezirea? Iluminarea înseamnă înțelegerea faptului că nu aveți unde să ajungeți, că nu aveți nimic de făcut și că nu trebuie să deveniți altcineva decât sunteți.

Maturizarea nu constă în memorarea cuvintelor Mele, ci în experimentarea vieții trăite pe Pământ. Crezi că Eu am despărțit Marea Roșie? Oare un om nu ar fi putut săvârși o faptă atât de măruntă?

Al naibii lucru mărunt mai este și acesta.

Dacă spui că este al naibii, înțeleg motivul pentru care pare un eveniment supranatural pentru tine. Repet, nu Eu am săvârșit miracolul, ci doar am executat ceea ce Moise a cerut. El a ridicat toiagul și a despărțit apele; voi, în schimb, vă milogiți în biserici să vi se împlinească dorințele, dacă acestea Îmi sunt pe plac sau dacă Îmi sunt cu putință. Secretul este că, pentru ca dorințele să vi se împlinească, trebuie să vreți voi, nu să vrea Dumnezeu. Moise nu a crezut, ci a știut. El nu a cerșit, ci a poruncit, știind că ceea ce vreți voi este ceea ce vrea Dumnezeu pentru voi. Voi cereți, iar Dumnezeu execută.

Isus a înțeles modul în care funcționează lucrurile, de aceea a trăit în comuniune cu Mine pe întreaga durată a vieții Sale. El a înțeles importanța sacrificiului și l-a ales. Isus a fost un simplu om, care a devenit Dumnezeu prin lucrarea săvârșită. La fel procedezi și tu, cu diferența că nu poți săvârși minunile de care crezi că ai nevoie. Tu creezi minunea ta și te descoperi până la sfârșitul zilelor, o lucrare impresionantă, care te va lăuda în eternitate. Și multe inimi vor fi alinate prin strigătele tale. Acesta este meritul tău, dobândit prin suferința ta care nu este zadarnică.

Eu nu vorbesc cu tine de un an sau doi, ci de când te-ai născut

și îți voi vorbi până te vei întoarce. Eu sunt acum alături de tine; întotdeauna am fost.

Aș vrea să mă conving și mai mult de cuvintele Tale.

De fiecare dată când te simți copleșit de goliciune și tristețe, oprește-te și respiră. Visează, contemplează, imaginează-ți, râzi, plângi, scrie cărți, aprinde lumânări, arde tămâie, numără stele și salută necunoscuți, practică orice activitate care te scoate din minți. Caută să ieși cât mai des din mintea ta; a fi în toate mințile nu este o calitate, ci o slăbiciune.

Mintea este dominată de frică, ea îți cere garanții. Inima este dominată de dragoste, fapt pentru care iubește fără condiții. Un trup sănătos le asigură buna funcționare și face posibilă existența celor două entități într-o singură formă, numită Adamah (om).

Mintea te induce în eroare, prezentându-ți informațiile pe dos. Învață să o supui și privește-o ca pe o unealtă creatoare, nu ca pe ceva distructiv.

Orice activitate care te scoate din minți este dorită, deoarece te eliberează din închisoarea materiei, dezvăluindu-ți și altceva.

De ce te plimbi pe un lac înghețat, dacă gheața este subțire și există riscul să cedeze? De ce forțezi pedala de accelerație, știind că există posibilitatea unui accident? De ce mori de nerăbdare să sari cu parașuta, știind că s-ar putea termina tragic? De ce îți imaginai, în copilărie, cum ar fi dacă ai cădea de la înălțime, iar curiozitatea te-a convins să te joci atât de aproape de moarte? De ce a renunțat acea femeie la viață, lăsând o scrisoare în care scria că și-a pus capăt zilelor de fericire?

În fața detașării de trupuri, sufletele descoperă eliberarea din închisoarea materiei și așteaptă nerăbdătoare această experiență. Cea mai înălțătoare trăire a ființelor tripartite este eliberarea de trupuri și unirea cu Dumnezeul Lăuntric. Mintea se opune procesului, fiind incapabilă să conceapă existența ființelor dincolo de forme sau faptul că oamenii sunt alcătuiți din trei părți. Minții i s-a dat stăpânire asupra ființelor pentru câteva decenii, atât cât durează viața terestră. Sufletele își continuă călătoriile, asumând forme noi și explorând tărâmuri necunoscute. Astfel, nu există un sfârșit definitiv, ci fiecare sfârșit marchează un nou început.

Așadar, nu ignora strigătele sufletului. Ascultă vocea lăuntrică și urmează-ți intuiția. Aceasta îți descoperă ceea ce ai nevoie să știi despre viață și menirea ta. Ascultă plânsetul sufletului și conștientizează că este cel mai frumos cântec. Suspinul său este mai sublim decât glasul păsărilor, iar lacrimile sale mai dulci decât mierea.

Nimeni nu îți poate confisca visurile și nici nu îți poate stinge emoțiile. Nimeni nu îți poate ucide speranța. Acordă-i sufletului libertatea de a își manifesta unicitatea, astfel încât, atunci când îl vei chema, să îți fie alături, iar când îl vei întreba, să îți șoptească la ureche. Când te vei împiedica, el te va prinde de mână și te va călăuzi în toate călătoriile tale. Astfel, vei pluti deasupra lumii și provocărilor ei, urcând la Cer, până când vei afirma despre tine însuți „eu sunt", fără a mai adăuga nimic în plus.

Încerc să aplic învățătura în viața de zi cu zi, dar nu reușesc de fiecare dată. Uneori trec săptămâni la rând în care sunt trist și nu îmi vine să mă mai trezesc dimineața. Oamenii care mă înconjoară nu înțeleg nimic. Cei care nu înțeleg, în realitate, nu vor să înțeleagă, alegând cu bună știință să distrugă tot ceea ce este pur, vrând doar să obțină și să consume. Eu nu mai am ce consuma și nu mi-a mai rămas nimic.

Susții că trebuie să înțeleg importanța sacrificiului, că trebuie să dăruiesc, dar întrebarea este, să dăruiesc ce? M-am plictisit și vreau să se termine această etapă incertă a vieții.

Eu vă creez de miliarde și miliarde de ani, trudind necontenit pentru ca voi să ajungeți în punctul în care sunteți astăzi. Toate eforturile Mele v-au condus la această clipă sfântă, în care recunoașteți că fără Mine nu sunteți și nimic nu poate exista. Eu nu am creat creația la început, pentru a Mă da apoi la o parte din calea ei, ci o susțin și o propulsez neîncetat, fără a Mă plictisi. Altfel, lumea ar fi fost doar un simplu tablou.

Miracolul constă în a nu deține nimic și a dărui totul. Reține: Răspândind lumina pe care nu o ai, o vei dobândi și tu.

Dumnezeu nu ia decizii în locul vostru, puterea vă aparține. Acordați, deci, mai multă atenție alegerilor voastre individuale sau comune. Nu gândiți niciodată că El vă jignește atunci când afirmă că sunteți surzi. Neputința de a vă conecta cu divinitatea este o formă avansată de boală, de care suferă mai bine de 97% dintre locuitorii planetei. Este ca și cum ați deține fiecare câte un aparat de comunicare, cu care nu ați apelat pe nimeni niciodată și la care nu ați răspuns vreodată. Să nu îți auzi Creatorul este o dizabilitate.

Mă uimești cu această claritate nemaiîntâlnită. Tu miști lumea și reîmprospătezi, neobosit, materia. Aceasta înseamnă că atunci când calc și strivesc o furnică, intenționat sau din neatenție, Tu o ucizi. Dacă nu mi-ai fi îngăduit, nu aș fi putut face un pas.

Consecințele și beneficiile faptelor voastre sunt suportate de voi. Ascultați-vă intuiția, ea nu vă induce niciodată în eroare.

Vreau să știi că mă tem de eșec și mă frământ neîncetat; sunt nesigur. Intuiția îmi șoptește altceva decât am fost învățat că este calea care trebuie urmată. Trăiesc de la o zi la alta și mănânc pe unde apuc. Pentru mine, succesul este o carte demult închisă. Tot ce am sunt lacrimile mele și dorul de necunoscut. Poate că voi fi înțeles greșit și, în cele din urmă, voi pierde bătălia.

Înțeleg.

Doar atât spui, că înțelegi?

Înțeleg că îți este greu, Îmi pare rău. M-ai întristat și aproape M-ai convins. Trebuia să devii dramaturg, căci impresionezi de fiecare dată povestind dramele tale. Totuși, nu te obligă nimeni să fii sărac, poate doar comoditatea. Așadar, luptă pentru a te îmbogăți, pentru ca, după ce îți vei irosi viața, să poți relua lectura.

Aceste plângeri sunt scrise de unul care a primit aproape tot ce a cerut; nu Îmi pot imagina cum privește lumea cineva care nu a dispus de puterea de a cere.

Totuși, eu, odată ce m-am născut, am fost deja îndatorat și nu este ceea ce mi-am dorit. Generația mea plătește pentru greșelile părinților, iar urmașii ei vor flămânzi din pricina nivelului de viață costisitor al celor care conduc țara și profită. Este ușor să stai în confort, strigând să nu mă mâniez, trosnind în urechile mele însângerate, dar eu privesc neputincios cum unii risipesc într-o singură zi atât cât altora le-ar ajunge un an întreg. Copii care se sting de inaniție pe o planetă care aruncă un miliard de tone de alimente în fiecare an.

Autoritățile flămânzesc popoarele, invocând motive lipsite de temei și false realizări, pentru a își atinge obiectivele extravagante, lăcomia și prostia. În zilele noastre, omul nu știe altceva decât să distrugă prin exploatare și consumerism, iar, crezând că prosperă, contribuie inconștient la devalorizarea umanității.

Nici dacă aș trimite câte un salvator fiecărei generații, nu ați înțelege ajutorul și intenția Mea, ci ați continua să vă distrugeți reciproc. Totuși, Eu trimit sute de salvatori fiecărei generații.

Am cunoscut oameni nevinovați care și-au petrecut viețile în închisori politice, fiind acuzați că au refuzat să își exprime opinia prin vot. Bătrâni inofensivi care s-au stins în penitenciare, unde au fost tratați ca niște animale. Îți las cuvântul în continuare.

Copii maltratați, violați, vânduți. Adulți care nu au ce pune pe masă. Familii evacuate de proprietari care dețin mai multe locuințe fiecare. Popoare jefuite și șterse apoi, la propriu, de pe fața Pământului, iar nimeni nu face nimic. Aud strigătele celor uciși de conducerea religioasă pentru că s-au împotrivit ritualurilor

păgâne, rămânând fideli adevărului biblic, care propovăduiau despre Adevăratul Dumnezeu și despre confiscarea lui Isus.

Sistemul de învățământ îi învață pe copii că starea naturală a omului este rea, că natura este imperfectă și că ființele sunt separate de Dumnezeul care Își ignoră creația. Le transmite că, în viață, tot ce trebuie să facă este să Îl îmbuneze, pentru a primi, în schimb, sănătate fizică și confort material.

Deși școala pretinde că încurajează creativitatea, le impune elevilor ce să facă și ce să nu facă, printr-un sistem de premii și sancțiuni. Exercitând presiuni asupra lor prin părinți și învățători, aceasta îi transformă în copii trase la indigo. Absolvenții, hrăniți cu promisiuni, ajunși la maturitate, descoperă că, dacă nu se vând, nu pot cumpăra, iar, prin muncă, nu fac altceva decât să îngrașe curva, care este societatea.

Aceasta vă învață că aveți o singură viață, dar vă silește să o irosiți de parcă ați deține o mie.

Cu adevărat.

Sărbătoriți Ziua Recunoștinței prin ingratitudine și lăcomie. Regretați moartea tiranilor și le ridicați monumente de cinste, în timp ce vă bucurați de uciderea Mântuitorului vostru, care Și-a iubit chiar și vrăjmașii. Deși autoritatea Pământului se străduiește să supravegheze tot, pentru a vă controla, credeți că acționează spre binele vostru. Ba chiar îi cereți înăsprirea sistemului care vă batjocorește, deoarece vă bănuiți unii pe alții, în loc să vă uniți și să luptați împotriva ei, pentru a vă elibera. Tiranii nu au putere asupra popoarelor până când popoarele nu le-o oferă.

Conducerea politico-religioasă judecă, pedepsește și ucide, dar nici moartea nu îi potolește setea de putere. Voi ați creat un sistem diavolesc care se hrănește cu oameni, iar după ce le consumă energia vitală, se debarasează de ei. O grupare de fățarnici și-a însușit autoritatea de a vorbi în Numele Meu, iar voi i-ați dat puterea. Cere să se arate cel care a primit acordul de a osândi în Numele Meu, dar nu se va arăta niciunul; cu toții se vor rușina înaintea ta. Iar cel care va vorbi, spunând că a studiat cărțile și că a fost trimis de Mine pentru a stăpâni, va muri. Acela este un mincinos și vrea să domine lumea; Iubirea nu silește pe nimeni.

Dumnezeul despre care am fost învățați că ne va trimite în iad este, de fapt, Cel care ne ia apărarea.

Majoritatea părinților depun eforturi uriașe pentru ca ai lor copii să trăiască vieți false, încurajând, în prostia lor, răsfățul și mânia din ei. Unii își neagă copiii din cauza orientării sexuale, în timp ce ei înșiși au încetat să mai împărtășească intimitatea;

dar mama ascunde dispozitive pentru plăcere în noptieră, iar tatăl vizionează materiale cu fete a căror vârstă este mult sub pragul dezvoltării sexuale.

Biserica condamnă homosexualitatea.

Vorbești despre Biserica ai cărei preoți au fost descoperiți că practică adulterul și pedofilia? Sau poate te referi la cea care a denaturat sexualitatea, interzicând un act natural, cu scopul de a obține bunuri de la bărbații care nu rezistau ispitei. Biserica a creat reguli tocmai pentru a fi încălcate, amenințându-l pe om cu pedeapsa până i-a ucis spiritul și i-a golit buzunarele.

Învățându-i pe oameni că femeia trebuie să fie supusă bărbatului, ceea ce sugerează că femeile sunt ființe inferioare, ele s-au răzvrătit, dezbinându-și familiile și pornind un adevărat război împotriva tuturor bărbaților. Și totuși, femeilor nu li s-a spus că superioritatea presupune o iubire mai mare, așteptări mai mici și o dedicare dovedită prin sacrificiu.

Biserica și-a impus autoritatea prin vărsare de sânge, nu prin sacrificiu, iar adepții ei sunt cei mai întunecați oameni de pe fața Pământului. Ei slujesc diavolilor umani și nu ordinii divine.

Conducerea religioasă adoptă tehnici de manipulare în scopul obținerii de profit, dar profitul ei nu este impozitat. Căci fiara a impus tuturor locuitorilor Pământului să i se închine, săvârșind semne mari și făcând chiar să coboare foc din cer. „Și a făcut ca toți: mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte“. În final, omul și-a pierdut natura independentă, iar spiritul său divin a plecat.

Voi ați ajuns să vă impuneți să zâmbiți doar pentru a îi întrista pe alții, dar, de fapt, nu v-ați mai bucurat de mult. Probabil că nu ați făcut-o niciodată cu adevărat. Încetați să vă mai prefaceți că sunteți ceea ce doriți ca alții să creadă despre voi. Renunțați la măști, pentru a nu ajunge să vă rușinați de voi înșivă atunci când acestea vă vor cădea. Nu vă mai ameliorați durerea provocând mai multă durere în jur. Durerea slăbește puterea, dar dragostea o întărește. Adevărata putere nu constă în a deține capacitatea de a lovi pentru a îți face dreptate, ci în a o deține și a alege să nu o folosești.

Cum poate fi eliberată furia?

Prin conștientizarea faptului că furia este o iluzie, o mască sub care se ascunde frica. Furia este un gând înșelător, o teroare pentru suflet, care îl îmbătrânește prematur. Disperarea înseamnă recunoașterea fricii în fața oponentului și este o practică a celor slabi. Căci oricine poate răspunde unei provocări cu o lovitură,

dar nu oricine are puterea de a ierta greșeala aproapelui său.

În clipa în care nu vă veți mai teme de nimic, nu vă veți mai înfuria, înțelegând că în viață aveți lucruri mult mai importante de făcut decât să vă căutați dreptatea în fața oamenilor.

Așadar, schimbați ceva, voi, cei care ați identificat nelegiuirea. Trăind în orașele mari și pline de posibilități, unii nu au timp să cheltuiască atât cât își doresc, în timp ce alții supraviețuiesc de la zi la zi. Lumea vă îndeamnă să deveniți cei mai puternici și să agonisiți din ce în ce mai mult, dar chiar și atunci când aveți din abundență, ezitați să dăruiți, urându-i pe nevoiași. Întrebați un copil al străzii care este visul său, iar acesta vă va răspunde că își dorește să devină bogat, pentru a asigura celor flămânzi o masă caldă, un adăpost modest, medicamente și multă dragoste. Și dacă într-unul care nu deține nimic s-a născut sentimentul de a dărui, nu ar trebui să crească și mai mult în voi?

Căci un Copil a venit să învețe lumea. Da, Mi-am trimis Fiul pentru a salva lumea, însă, voi nu I-ați auzit vocea. Apoi a venit un orb pentru a vă învăța să priviți lumina, dar nici pe acesta nu îl vedeți. Și dacă nu îl puteți vedea pe unul ca voi, cum Îl veți putea vedea pe Unul ca Mine?

Ai îngenuncheat umanitatea în mai puțin de trei pagini. Susții, totuși, că toate evenimentele care au avut loc de-a lungul istoriei au fost îngăduite și că fac parte din planul Tău.

Da.

Cum ar trebui să procedăm în continuare?

Faceți o nouă revoluție națională.

Una mondială, vrei să spui.

La ce folos? Schimbați unghiul din care priviți evenimentele și creați noi oportunități, lăsând trecutul în urmă, fără a rămâne agățați de el, regretând sau blamând. Adevărat vă spun că voi ați construit societatea și voi o veți dărâma. Dumnezeu Își cunoaște creația și știe că evoluția stă în capacitatea sa de a înțelege trecutul, a trăi prezentul și a își clădi viitorul.

Și cine ți-a spus că Dumnezeu va face război cu fiara pe care o va învinge?

Am văzut. Mi-am urmat intuiția și iată: O fiară cădea înaintea lui Dumnezeu. Iar, împreună cu ea, pieriseră cele trei mari puteri ale Pământului, care subjugau popoarele și trăiau pe spatele lor. Un Înger s-a ridicat peste toate neamurile, iar profeții, apostolii și oamenii de rând Îl urmau, deoarece prin Înger Tatăl a cruțat rasa umană. Toți străluceau, nu îmbătrâneau și nu mai mureau. Nicio ființă, fie om, pasăre sau animal, nu mai jelea. Invidia, egoismul

și sentimentul de superioritate, dispăruseră.

Numele Îngerului prin care Tatăl a curățat Cerul și Pământul este Mihail, nume care simbolizează întrebarea provocatoare care răsună în întreaga creație.

Cei care vor refuza răsplata Mea vor striga de durere, dorind moartea care nu se va îndura de ei pentru a îi cruța. Își vor provoca răni adânci în sufletele întunecate, urându-se pentru răul pe care l-au provocat altora în timpul vieții terestre. În inimile lor nu va fi bucurie, iar iertarea va întârzia. Bolile și epidemiile vor lua amploare. Oamenii se vor izola, vrând să se ascundă chiar și de sinele lor. Mulți vor căuta lumina adevărului, care li se va revela prin texte, dar acolo unde este lumină, ei vor vedea întuneric. Vor fi invidioși pe cei care au fost eliberați și o durere cumplită îi va străpunge, ucigându-i spiritual, în timp ce trupurile lor vor merge în picioare. Cu ochii în lacrimi, Mă vor implora.

Atunci, Îngerul va fi trimis din nou la ei pentru a îi elibera de trupurile lor, dar oamenii Îl vor urî. Toate acestea se vor împlini așa cum au fost scrise, iar Domnul nu va face diferențe între ei, ci îi va iubi la fel. Cea despre care am vorbit este curtea de afară, care a călcat în picioare cetatea sfântă.

La final, vor fi salvați cu toții, căci mesagerii Mei vor duce la îndeplinire lucrarea. Acestea sunt cele șapte milenii alocate maturizării neamului omenesc, după Scriptură. A treia venire va fi ultimul eveniment major înainte de moartea planetei Pământ.

O catastrofă și o binecuvântare pe măsură se apropie de voi, iar oamenii vor încerca să li se împotrivească, dar armele vor fi inutile. Căci Eu iubesc și vin cu dragoste și cu distrugere. Totuși, chemarea este pentru toți.

Biblia susține că vei interveni Personal pentru cei aleși. Cum ar trebui înțeleasă această afirmație?

Intervenția Mea se desfășoară chiar acum, în timp ce discuți cu Mine, fără intermediari. Ajutorul constă în trezirea conștiinței și înălțarea ei, pentru eliberarea sufletului din închisoarea materiei. În ciuda progreselor tehnologice, omul rămâne la un nivel spiritual apropiat de cel al animalelor. De aceea, am promis că voi interveni și Mi-am ținut promisiunea.

Cel mai prețios ajutor pe care îl poți oferi cuiva este trezirea sa. Astăzi, tu și cei asemenea ție sunteți mai aproape de Dumnezeu decât a fost omul în întreaga sa istorie. Un dialog prietenos cu Tatăl nu reprezintă, în viziunea ta, o intervenție Personală?

Învățarea nu se oprește niciodată. Cunoașterea îmbogățește spiritul și îi înalță percepția. Maturitatea înseamnă să fii recunos-

cător pentru simplul fapt că ești viu și, totodată, să nu te temi de moarte. În schimb, să îți încredințezi ființa brațelor necunoscutului, fără atașamente, zâmbind Cerului. În ceea ce te privește, ai demonstrat puterea de a încheia socotelile cu viața, fără regret și compătimire de sine. Totuși, nu ai fost suficient de matur pentru a înțelege suferința pe care ai provocat-o familiei tale — acum ești. De multe ori, renunțând la tine îi poți răni pe ceilalți.

„Toate lucrările Tale Te vor lăuda. Și credincioșii Tăi Te vor binecuvânta. Vor spune slava Împărăției Tale și vor vesti puterea Ta, ca să facă cunoscute fiilor oamenilor puterea Ta și strălucirea plină de slavă a Împărăției Tale. Împărăția Ta este veșnică și stăpânirea Ta rămâne în picioare în toate veacurile".

Am primit acest psalm de la o persoană dragă și am simțit să îl transcriu aici. El îmi amintește că Dumnezeu este cu mine, că mă înțelege și că este de partea mea.

Frumoase cuvinte. Chiar acum, cei care urmează să se nască pe Pământ ți-au mulțumit pentru că le vei aminti de Mine. Îți sunt recunoscători și te adoră pentru credința și puterea cu care Mi-ai făcut auzită vocea.

Unii cititori au numit cărțile noastre a doua Biblie, însă ele ar fi trebuit considerate continuarea Bibliei.

Ultima Evanghelie.

Ultima Evanghelie?

Exact așa, cei de aici sunt de acord să fie numite astfel.

Mi-aș dori să vorbim mai mult despre politică, despre relațiile internaționale și cele mai puternice state de pe planeta noastră.

Ai spus planeta voastră?

Da.

Ce te face să afirmi că Pământul vă aparține?

Faptul că ne-am născut pe el. Acesta este primul argument și cel mai puternic.

Nașterea pe Pământ nu vă dă dreptul de a îl lua în posesie.

Nu mi-ar fi de folos să dețin o planetă, oricum. Îmi răspunzi la întrebări sau ești preocupat de dreptul de proprietate?

Eu sunt preocupat, în general, de drepturile tuturor oamenilor la resursele Pământului. Observ, însă, că pe voi vă preocupă separarea, și vă pricepeți al naibii de bine să creați diferențe între oameni. Ați despărțit timpul în milenii, secole, decenii, ani, luni, săptămâni și zile. Zilele s-au transformat în ore, orele în minute, minutele în secunde și tot așa. Ați separat oamenii în funcție de rasă, religie, preferințe politice, statut sau avere. V-ați separat zeii, fiecare după placul său. V-ați separat frate de frate, neam

de neamuri, și astfel ați devenit națiuni între națiuni. Ați separat continentele, țările și oceanele. Continentele s-au transformat în țări, țările în orașe, orașele în cartiere, cartierele în imobile, iar imobilele în locuințe. Locuințele s-au transformat în camere și tot așa.

În fiecare cameră a acestor locuințe trăiește cineva care își dorește să obțină cât mai mult, cu orice preț. Mărește scara, de la imobil la cartier, oraș, țară și, în cele din urmă, la continent, pentru a înțelege intențiile colective.

Și ce ar mai fi de spus despre sistemul uman? Toate deciziile guvernamentale sunt orientate către obținerea unor bugete cât mai mari, competiția între state și consolidarea autorității asupra cetățenilor. Niciun guvern nu susține gândirea independentă sau drepturile tuturor oamenilor la resursele pe care Pământul vi le oferă gratuit. Din cauza acestor valori neinspirate, niciun sistem nu va rezista. Victoria guvernelor constă în convingerea statelor că interesele lor sunt benefice tuturor cetățenilor.

Mulți dintre voi nu faceți diferența între guvern și stat, iar de aceea nu înțelegeți afirmația Mea. Pentru o mai bună claritate, rețineți: statul este poporul, iar guvernul este cel care administrează banii poporului și ia decizii în numele acestuia. Guvernul își bate joc de popor și îi risipește câștigurile. Oamenii sărăcesc, îmbătrânesc și mor, apoi se nasc alții, tineri și plini de zel, care sunt subtil convinși să repete același lucru. Și astfel, guvernele și corporațiile care le controlează se transformă în imperii, în timp ce oamenii se nasc și mor, hrănindu-le.

Atunci când Mă refer la sistemul uman, nu vorbesc despre un regim, nu atac anumite persoane și nu defăimez un partid politic pentru a susține un altul. Robia a fost implantată în ființa voastră de-a lungul istoriei, astăzi însă trebuie să dispară. Gândirea tiranică și otrava din inimă trebuie eliminate, nu un președinte sau un partid politic. Răul trebuie tăiat de la rădăcină. Ucigând un conducător, nu veți doborî un sistem fără de care nu știți să trăiți, nu veți fi liberi și nu veți aduce pacea pe planetă. De fiecare dată când ați asasinat un tiran, acesta a fost înlocuit de altul mai sever. Răul s-a ascuns în mințile tuturor, nu în cea a unui om. Identificați-l în voi înșivă și smulgeți-i rădăcina. Omul este o ființă liberă și independentă în esența sa, nu are nevoie să fie condus; totuși, dacă nu veți face ceea ce se cuvine să fie făcut, dintr-o dorință interioară și iubire față de semeni, Eu voi îngădui înscăunarea tiranului.

Cu toții ne dorim să îmbunătățim sistemul; pentru aceasta s-au

sacrificat milioane de oameni. Poți veni în întâmpinarea noastră cu o soluție?

Construiți mai puține reguli și dăruiți cât mai multă dragoste. Înlocuiți competiția cu colaborarea. Competiția aduce războiul pe planetă, deoarece unul câștigă ceea ce altul tânjește să obțină. Introduceți responsabilitatea, onestitatea și altruismul în sistemul educațional. Cultivați gândirea independentă a copiilor, prezentând faptele istoriei exact așa cum s-au petrecut, fără a le filtra prin prisma religiei, politicii și intereselor corporațiilor. Oferiți-le șansa de a trage propriile concluzii și tratați opiniile cu respect, fără a face diferențe.

Protejați inocența copiilor, cea mai de preț calitate dăruită lor fără niciun preț. Alegeți cu grijă învățătorii și sprijiniți-i prin respect, apreciere și remunerații demne, pentru a le asigura conștiinciozitatea și un trai decent. Îndrumați tinerii să gândească liber, nu să urmeze mecanic ideile gândite de alții, cultivându-le astfel intelectul și înțelepciunea.

Întemeiați un sistem public de strângere de fonduri, la care fiecare să contribuie în funcție de posibilități. Cel care are mai mult să ofere mai mult, iar cel care nu dispune de mijloace să fie scutit de taxe până când va putea contribui. Societatea de astăzi îi sprijină pe cei bogați, care nu au nevoie de ajutor, și pune povara pe umerii celor care se străduiesc să își plătească facturile.

Eliminați orice exces. Investiți în agricultură și în dezvoltarea forestieră. Plantați trei copaci pentru fiecare copac tăiat și utilizați lemnul cu înțelepciune. Folosiți peleți din frunze uscate pentru încălzirea locuințelor. Cercetați solul și extrageți, cu moderație, resursele sale. Opriți poluarea și folosiți energia naturală, care există din abundență. Nu vă opuneți noilor descoperiri, sub pretextul că vor încheia era vechiului sistem de producție și mulți veți rămâne fără ocupație. Nu vă împotriviți schimbărilor, viața este o continuă transformare. Adevărata viață nu pleacă dintr-un punct inferior pentru a ajunge într-unul superior, ci pleacă de la Unul și se întoarce la El. Ploaia care cade din cer se întoarce în cer.

Introduceți educația sexuală în școli, dar și acasă. Discutați cu copiii voștri despre funcțiile corpului, nu doar dintr-o perspectivă biologică, ci și din cea pasională. Trupul nu este o rușine, ci un dar de la Mine. Hrăniți-vă trupul, mintea și sufletul, pentru a vă trezi spiritul. În lumea așa cum o cunoașteți, acestea nu pot exista individual. Mulți doresc să crească spiritual, dar uită să își cinstească trupul, iar alții doresc să se dezvolte intelectual, însă

evită să își hrănească mintea cu adevăr.

Să nu aveți nicio zi de pierdut. Creați, iubiți-vă și odihniți-vă. Încurajați arta, răsplătind lucrările pasionaților care se dedică. Eliminați orice idee preconcepută. Nu construiți un nou regim și o nouă religie. Respectați-vă și iubiți-vă, pentru a pregăti o lume caldă și primitoare pentru generațiile care vor veni.

Înlocuiți nevoia de a face dreptate cu iubirea și condamnarea cu iertarea. Iertarea are puterea de a îl îmblânzi chiar și pe cel mai neînfricat atacator. În ziua în care veți aplica această soluție, societatea va înceta să mai creeze monștri cu trup de om. Pentru că nu îi puteți contrazice pe cei care sunt de acord cu voi, nici nu puteți fura de la cei care vă oferă gratuit.

Tu lupți pentru schimbare, deoarece cunoști nedreptatea și ai fost sancționat. Ai cunoscut foamea și umilința. I-ai văzut pe suferinzi și ai dat ascultare strigătelor celor amuțiți. În cazul în care nu ai fi trăit aceste experiențe pe pielea ta și nu ai fi simțit durerea altora, ai fi crezut că societatea este bună și ai fi luptat pentru a o apăra, asemenea majorității. Cu toții se vor convinge de ceea ce te-ai convins tu, în ziua în care nu va mai rămâne nimic pentru ei.

Oamenii merg pe premisa că nu va veni catastrofa, dar dacă unul singur din zece miliarde suferă, este neîndreptățit și nu este acceptat, acea societate va trebui să cadă. Ea va trebui să cadă, pentru că nu lucrează pentru tot poporul ei, ci doar pentru nouă miliarde nouă sute nouăzeci și nouă de milioane, nouă sute nouăzeci și nouă de mii, nouă sute nouăzeci și nouă de oameni. Aurul va fi transformat în deșeu și nu va rămâne piatră pe piatră.

Vezi tu, fiul Meu, pentru voi este dificil să fiți oameni. Vă urâți între voi și urâți că v-ați născut. Îl blestemați pe Dumnezeul care credeți că v-a trimis în lume și abia așteptați să plecați. Dar, în fața morții, iubiți viața și sunteți bucuroși că vi s-a dat această șansă. Rețineți că nu Dumnezeu vă trimite undeva, voi alegeți să plecați; viața a fost dorința voastră dintotdeauna.

În viitorul apropiat, omenirea va trebui să cunoască aceste lucruri și să le aplice. Tu spune oamenilor că sunt în preajma lor și că îi susțin în toate acțiunile curate. Spune-le că M-ai cunoscut și că ai văzut semne pe Cer. Spune-le că am coborât pe Pământ pentru ei.

Capitolul 6

Mai devreme ai vorbit despre importanța comuniunii cu Tine. De ce ținem post? Cu ce ne ajută înfometarea?

Înainte de a îți descoperi beneficiile acestei practici, aș vrea să știi că nu sunteți obligați să faceți nimic. Toate faptele voastre ar trebui să izvorască dintr-un impuls interior, nu din constrângeri exterioare.

Înfometarea excesivă nu ajută la nimic; ea nu poate induce iluminarea. La fel se întâmplă și în cazul abstinenței, care, așa cum am afirmat, nu este sfințenie. Totuși, prin post și rugăciune, puteți atinge stări care nu au mai fost atinse până acum.

Stomacul uman, asemenea creierului, conține un număr considerabil de neuroni. De aceea, are capacitatea de a funcționa independent, fiind numit „al doilea creier". Numărul de neuroni ai stomacului uman îl depășește pe cel al creierului unor animale. Fiecare neuron este hrănit de o cantitate specifică de sânge, esențială pentru buna sa funcționare.

Stomacul, din cauza proceselor digestive, consumă o cantitate mare de sânge. În mod asemănător, creierul, pentru a funcționa la o capacitate mai mare, necesită un aport suplimentar de sânge. Aproape 20% din sângele corpului este direcționat către creier în fiecare minut. În timpul postului alimentar, cantitatea de sânge necesară neuronilor stomacului scade, ceea ce permite, evident, creșterea fluxului sanguin către creier. Astfel, volumul de sânge care hrănește neuronii creierului poate fi dublat. Organele funcționează la capacitate optimă atunci când cantitatea de sânge care le irigă crește, un proces similar cu cel din timpul erecției.

Contemplarea susține gândirea profundă, în timp ce meditația calmează mintea, oprind fluxul gândirii.

Ce insinuezi prin expresia „confiscarea lui Isus"?

Insinuez chiar confiscarea Sa de către autoritatea religioasă. Isus este Hristosul și Hristos este puterea. Biserica a înțeles acest lucru cu mult timp înainte ca voi să îl înțelegeți. De aceea, a știut și că evenimentul coborârii lui Dumnezeu pe Pământ nu putea fi mușamalizat. Prin urmare, Biserica, cea care nu a adăugat nicio contribuție pozitivă, fiind chiar cea care I-a respins învățătura și L-a crucificat, și-a însușit autoritatea asupra tuturor oamenilor, preluând-o. Acest lucru a fost știut de sfinții care s-au împotrivit Bisericii instituționalizate, protejând adevărul biblic.

Care este scopul acestui haos planetar?

Omul se naște ca ceea ce nu este, pentru a muri drept ceea ce este, redobândindu-și identitatea divină.

Distrugându-ne, ne construim? Aceasta este singura modalitate eficientă de devenire? Faptul că toți văd răul în mine, iar eu văd răul în toți, ne clădește și ne face mai buni? În România există oameni care au ochi, dar nu pot vedea, care au urechi, dar nu pot auzi. Poate soluția ar fi să mă izolez de toți, pentru a scrie o carte intitulată „Eu și Dumnezeu“, pe care să o citească doar cei atrași de adevărul din ea.

Cartea va fi scrisă la momentul potrivit.

Știu că nu mi-a sosit încă vremea.

Alegerea a fost și rămâne a ta.

Am știut eu oare ce aleg?

Cu siguranță ai crezut în tine, spre deosebire de astăzi, când te îndoiești de toți.

Poate mi-am supraestimat puterea. Omul este, totuși, predispus greșelilor, iar greșeala, într-un fel, îi conferă o identitate.

Ideea aceasta preconcepută nu se aplică în cazul tău. Tu nu faci greșeli; niciodată nu ai făcut.

Doar pe Pământ facem greșeli.

Pe Pământ nu faceți greșeli, ci testați produsele cărora nu le cunoașteți întunecimea. Neputința ta se hrănește din slăbiciunile tale, iar frica din îngrijorarea care îți anihilează credința. Uneori te îndoiești de tine însuți, ce să mai vorbim despre încrederea în Dumnezeu.

Neputința ta se face simțită atunci când lupți de unul singur, fără a lua în considerare ajutorul Meu. Te întrebi, totuși, uimit, de ce procedezi astfel? Pentru că ești slab și orb.

Poftim?

Uitarea încă stăpânește asupra ta. Căci nu ai devenit conștient de importanța existenței și nu cunoști omul, însă, te aștepți ca oamenii să te iubească? Ei vor iubi mai întâi faptul că faci parte

din viețile lor, apoi vor urî ceea ce ești, crezând că ești diferit și nu vor vedea intențiile tale curate. După moarte te vor admira și vor povesti urmașilor lor despre tine.

Nu Mă poți vedea umblând alături de tine? Nu te-ai convins că lumea are nevoie de tine? Dacă ți-aș spune că tu Îmi vei dărui cea mai de preț comoară? Dacă vei muri la Ierusalim?

Nu înțeleg ce vrei să spui.

Vei înțelege.

De unde ai știut că vreau să merg la Ierusalim?

Eu nu doar știu că vei merge la Ierusalim, cunosc și motivul pentru care o vei face.

De ce ai afirmat despre mine că sunt orb?

Deoarece ești orb și vei merge toată viața fără vedere. Totuși, dacă un orb dispune de puterea de a revela lumii o mică parte din măreția și înțelepciunea Mea, imaginează-ți ce poate face unul care vede. Reflectează la Enoh și Ilie, care au contemplat Lumina care le-a înălțat sufletele la Cer, în timp ce trupurile lor trăiau pe Pământ.

A fost posibil așa ceva?

Lucrurile s-au petrecut întocmai cum au fost scrise.

Putem asocia părăsirea trupului, înălțarea sufletului la Cer și revenirea în trup, cu ceea ce numim moarte clinică?

Mai degrabă cu multiprezența. Spiritul coexistă în mai multe locuri în același timp, nu este constrâns de forțele lumii materiale și își poate vizita toate prezențele. De ce te preocupă, totuși, ceva ce ai trăit deja ca experiență și cunoști toate detaliile?

Când am trăit?

În urmă cu două zile.

Deși sunt convins că experiența a fost reală, mă întreb cum aș putea crede în supranatural, eu care nu cred în nimic, sau cum aș putea explica așa ceva în cuvinte?

Descrie ce ai simțit în acel moment.

Din nefericire, nu sunt pe deplin convins că ceea ce am simțit a fost real. Dacă nu sunt convins eu, care am trăit experiența, cum ar putea crede altcineva, care doar o citește?

Crezi că ești singurul suflet călător prin dimensiunile astrale? Nu ești, iar mulți ar fi încântați să îți descopere trăirile.

Ești conștient că cititorilor li se va părea exagerată relatarea?

Așa și trebuie să fie.

Povestea a început într-un vis, care s-a transformat treptat în realitate. Dacă ar fi după mine, aș încercui cuvântul „realitate" și aș adăuga o explicație suplimentară. Stăteam, așadar, înspăimân-

tat, în patul meu. Trupul îmi transpira, parcă implorând milă, dar nu îl puteam controla sau liniști. Eram conștient că în cameră nu există niciun pericol, ceea ce m-a determinat să înțeleg că visez.

M-am ridicat din pat și m-am dus la fereastră, imaginându-mi că vorbesc cu Tine, iar Tu îmi răspunzi. Atunci m-ai luat de mână și mi-ai spus să nu mă tem; și am deschis ochii:

Mi-am privit trupul care stătea întins pe pat, dar totuși avea viață. Îmi priveam trupul și, în același timp, din trup mă priveam pe mine. Mă simțeam extraordinar, fiind conștient de ambele existențe, însă îmi era mult mai bine în afara trupului, stând alături de Tine.

M-ai sfătuit să mă întorc, căci mai am multe lucruri de făcut, iar eu m-am ridicat din vis și am venit spre mine. Trăirea confirmă existența simultană în mai multe dimensiuni. Aceste experiențe pot fi asociate cu moartea clinică, singura diferență fiind că trupul nu este mort. Știința spirituală și medicina ne-au demonstrat că trupul nu poate rămâne viu după retragerea sursei vitale din el.

Îmi amintesc că am mai simțit ceva asemănător înainte, dar nu am înțeles prea multe. De ce nu ai permis să îmi părăsesc trupul atunci?

Deoarece nu erai pregătit. Dacă ai fi ieșit din trup înainte de a cunoaște ceea ce cunoști acum, spiritul tău nefiind încă născut, ai fi murit.

Relatarea mea se aseamănă cu cele gnostice.

Posibil și acest lucru.

Cine sunt eu în realitatea supremă și ce funcție dețin?

Responsabilitatea ta este să te creezi pe tine însuți, prin viața trăită pe Pământ. Existența actuală este una dintre încarnările pe care sufletul tău părinte a vrut să le experimenteze. Tu ești cel care devine lumină. În realitatea de sus, deții o putere uriașă.

Se pare că mi-am ales o misiune grea.

Nu este grea pentru adevăratul tu.

Ce mă determină să mă îndrăgostesc de orice femeie care îmi acordă un gram de atenție? Tot eu am ales să fiu un ușuratic?

Aceasta se întâmplă din cauza iubirii care vrea să dăruiască orice, oricând și oricui, fără condiții. Iubirea care crește în inima ta se manifestă în diferite forme, fie iertare, dedicare, dorință de afecțiune și chiar atracție sexuală față de persoane potrivite sau nepotrivite. Secretul este să gestionezi această iubire care vine ca o avalanșă și să o distribui în cel mai potrivit mod. Iubirea se dăruiește, ea nu păstrează pentru ea însăși și nu poate fi cumpărată.

De ce susține religia că actul sexual este un păcat, atunci când un bărbat și o femeie hotărăsc să facă dragoste în scopul plăcerii, dorință care provine dintr-o iubire arzătoare?

Pentru a vă controla și chinui, și a vă întoarce împotriva Mea. Pentru a îi da putere unui dumnezeu fals și lipsit de înțelepciune. Din punctul ei de vedere, Creatorul care v-a înzestrat cu sexualitate a făcut-o pentru a vă condiționa, iar voi Îl acuzați. Pentru sexualitate voi veți face orice: vă veți închina la fiecare icoană, veți oferi bani la biserică, vă veți supune și veți alerga în rând cu turma.

Care este cea mai apropiată de adevăr religie?

Nu există o asemenea religie apropiată de adevăr. Trebuie să știți că orice informație care vine din exterior și nu din interiorul vostru nu este pură, oricât de bine structurată ar părea la prima vedere, ci a fost interpretată de oamenii care au înțeles cât au putut și au transmis-o mai departe.

Voi trebuie să gândiți independent, nu să vă lăsați influențați de cei care își urmăresc interesele. Tinerii care vor să Îl urmeze pe Isus ar fi bine mai întâi să Îl cunoască, pentru a auzi ceea ce vorbește Hristos acum, nu ceea ce le-a vorbit apostolilor în urmă cu două mii de ani.

Citiți mai puțin și încercați să înțelegeți mai mult. Nu treceți la următorul capitol până nu l-ați înțeles pe cel precedent. Una dintre cele mai eficiente arme ale societății voastre este iluzia că aveți cunoaștere, când voi nu cunoașteți aproape nimic. Și chiar dacă ați cunoaște totul, fără a o aplica, cunoașterea ar fi inutilă. Dacă considerați că știți multe și vă simțiți superiori, cumpărați un bilet de avion către orice destinație și vizitați locul. În trei zile vă veți convinge că nu știți nimic despre lume.

Voi repetați ceea ce ați înțeles din viața trăită de Isus, totuși sunteți departe de învățăturile Mele. Isus a trăit liber, voi sunteți robi. Problema nu este că sunteți robi, ci că alegeți să fiți. Dacă M-ați urma cu adevărat, ați flămânzi și vi s-ar închide toate ușile, deoarece lumea urăște ceea ce nu este al ei, oricât de bun ar fi ceea ce este. Dar Eu nu voi permite să vi se întâmple vreun rău.

Nicio explicație biblică sau filozofică nu este complet spirituală, deoarece a fost interpretată de om și reflectă nivelul spiritual al proorocului, nu al Conștiinței care l-a inspirat. Căci Conștiința Hristică îndeamnă ca, prin exemplul lui Isus, să vă desăvârșiți așa cum a făcut-o El, nu să vă irosiți harul pentru a urma obiceiurile religioase locale.

Dacă M-aș arăta lumii, creștinii ar deschide Biblia pentru a

Mă atenționa cu privire la ceea ce este sau ce nu este corect.

Dacă aș trăi ca om pe Pământ, în vremurile actuale, aș striga să renunțați la religie și pentru prima dată în istorie să Îl căutați pe Dumnezeu. Dacă ați proceda astfel, ați înțelege că, în fața Mea, a susține că ești creștin ortodox și a te mândri cu doctrina care le-a fost impusă părinților tăi prin sabie, pe care o aperi cu prețul vieții, este ca și cum ai repeta clasa întâi toată viața și pe deasupra te-ai mândri cu rezultatele tale rușinoase.

Este de la sine înțeles că religiile blochează evoluția umană, condamnând sufletele generațiilor să bată pasul pe loc.

Religia creștin-ortodoxă este un program iudaico-roman, la fel cum religia creștin-catolică este unul romano-iudaic, implementate la câteva sute de ani după moartea și învierea lui Isus și uciderea apostolilor, din nevoia fariseilor evrei și a guvernatorilor romani de a își păstra autoritatea asupra popoarelor.

Isus Hristos nu este doar Mântuitorul creștinilor, cunoscut ca Fiul lui Dumnezeu, al evreilor, cunoscut ca Yeshua Ha-Mashiach, și al arabilor, cunoscut ca Isa Ibn Maryam, ci al tuturor neamurilor. De aceea, toate doctrinele oamenilor au integrat povestea vieții Sale pentru a își conferi validitate și rezistență în timp.

Înainte de a adera la o anumită religie, este bine să înțelegeți ce vrea Dumnezeu de la voi, citind revelațiile și înțelegând astfel că Eu nu vă cer nimic. Orice schimbare în bine, referitoare la viziunea și comportamentul vostru, oferă sens existenței și o viață mai blândă. Iubirea nu cere iubire înapoi; aceasta ar fi o contradicție. Atotputernic înseamnă un Dumnezeu independent de orice ajutor pe care unii oameni cred că Mi-l oferă, apărând o religie în fața alteia. Adevărații lucrători ai luminii Mă propovăduiesc pe Mine, nu religia în care s-au născut sau pe ei înșiși.

Pentru ce îmi dezvălui mie toate acestea? De ce nu s-a născut acest dialog în adunări, acolo unde revelația ar fi fost acceptată? De ce nu s-a născut acest dialog într-o țară mai puternică, pe care celelalte, cu o cultură săracă, să o urmeze?

Creștinii au motive întemeiate să pună la îndoială ideile mele, gândind: „Deși noi respectăm voia lui Dumnezeu de când ne-am născut, iar bătrânii noștri predică Evanghelia de cincizeci de ani, duminică de duminică, Tatăl nu a venit să ne vorbească. Tu, însă, susții că Dumnezeu îți vorbește direct și, în plus, ceea ce vorbește este diferit? Ar fi înțelept din partea noastră să îl credem pe unul care nu vine la biserică, nu are studii teologice, bea, spală în zilele de sărbătoare, nu este căsătorit și întoarce capul după doamne pe stradă?“

Mă tem că au dreptate.

Acesta este și gândul care mă frământă.

Vezi tu, iubitule, adevărul nu putea lua formă în sânul unuia prefabricat. Liderii adunărilor urmează un adevăr mort, nu unul viu, care crește în putere pe măsură ce minciuna devine din ce în ce mai amăgitoare. De aceea, nu ar recunoaște Adevărul viu nici dacă Acesta S-ar coborî în mijlocul lor pentru a le vorbi față în față.

Cine este Adevărul?

Adevărul sunt Eu, Dumnezeul de la care a plecat totul. Omul nu este separat de Dumnezeu, iar expresia „unit cu Dumnezeu" este doar o figură de stil. În realitatea cea mai înaltă, omul este Dumnezeu. Să nu vă mire ceea ce citiți, căci Eu sunt Spiritul care crește în inimile tuturor celor care Mă primesc acolo. Preoții pun accent pe separarea de Dumnezeu pentru a îi converti pe cât mai mulți. Să îți asculți inima nu te îndeamnă niciunul, deoarece nu există niciun interes pentru ei în acest lucru.

Dragostea nu pune condiții, pentru simplul fapt că condiționarea exclude dragostea. Minciuna iese la iveală și, împreună cu adepții ei, merge la pieire. Ceea ce Îmi doresc Eu, copii, este să nu mergeți și voi împreună cu ea.

Preoții s-au folosit atât de mult de iluzia separării, încât au ajuns să o urmeze, crezând-o calea cea dreaptă. Fiecare grupare și-a construit propria cale și a luptat pentru a converti cât mai mulți. Așa s-au născut sutele de adunări și s-au inventat sutele de imagini despre Dumnezeu, unele mai corecte decât altele, toate însă eronate. Ideea care domină majoritatea teoriilor este aceea de a Mă îmbuna, pentru a Mă îndura de voi și a vă ierta, nu știu pentru ce. Atenție, însă, acum vine mirarea cea mai mare: vă iert pentru că gândiți astfel despre Mine!

Nicio religie nu este adevărată; ele nu reprezintă o cale spre mântuire. Instituțiile religioase se sabotează reciproc pentru a prelua puterea globală, motiv pentru care vor dispărea, una câte una, până la ultima. Niciuna nu a înțeles mesajul Meu și nu M-a urmat; în schimb, au creat dumnezei care reflectă întunericul din oameni. Acești dumnezei falși, plini de condiționări și pedepse, seamănă cu oamenii care i-au inventat.

Separarea culturilor a fost creată de voi cu un scop, iar toți ați trăit-o deja ca experiență. Puțini dintre voi ați înțeles beneficiul ei, alegând să accentuați extrema opusă. Oceanele nu separă pământurile, ci le leagă.

Cu toate că vă vorbesc acum în cele mai clare cuvinte, mulți

Mă acuzați că nu am coborât la voi pentru a vă vorbi față în față, afirmând că am permis unui om nepregătit să interpreteze glasul Meu.

Adevărat, adevărat vă spun că nu aveți nevoie să credeți pe nimeni. Cu Dumnezeu nu se merge pe crezute sau la noroc. Aveți nevoie să identificați adevărul și să gândiți independent. În timp, vă veți convinge că tot ceea ce ați citit este astfel pentru că așa este. Dacă veți refuza învățătura, după moarte vă veți naște din nou pe Pământ și o veți urma.

Puțini oameni reușesc să se desprindă de propria lor înțelegere, integrând adevărul; în schimb, vin cu Biblia în mână pentru a citi ceea ce a vorbit Dumnezeu acum două mii de ani, ignorând ceea ce vorbește în prezent.

Există o teorie care susține că Isus nu a fost crucificat, ci totul a fost o înscenare, după care a continuat să trăiască în India. Alta susține că a fost căsătorit cu Maria Magdalena, cu care ar fi avut chiar și copii. Care este, de fapt, adevărul?

Care este adevărul tău?

Eu nu dețin un adevăr, eu caut adevărul, de aceea am nevoie de îndrumare.

La ce ți-ar folosi validarea uneia dintre cele două variante? Cum ți-ar influența gândirea ideea că moartea lui Isus pe cruce a fost o înscenare?

Nu s-ar schimba nimic. Isus rămâne un exemplu chiar și după două mii de ani. În ceea ce privește iubirea Sa, cred că a iubit nu doar o femeie, ci pe toți cei pe care i-a cunoscut: bărbați, femei și copii.

Așadar, scopul fiecărui om este să se formeze pe sine însuși, asemenea Sieși, nu să caute să defăimeze lucrările celor care au trăit înainte. Dacă Isus a fost crucificat sau dacă a avut loc doar o înscenare, aceasta nu schimbă situația voastră din prezent. Pe de altă parte, dacă veți interpreta povestea așa cum au relatat-o cei care au profitat de pe urma ei, Îl veți transforma pe Hristos într-o icoană, pe care o veți idolatriza, așa cum procedează toți credincioșii astăzi.

Această diversitate de interpretări are rolul de a vă scoate din idolatrie, chiar dacă nu va putea schimba istoria. Repet, în loc să vă folosiți de iluzie pentru a extrage beneficiile ascunse, o urmați și sunteți fascinați de ea. Cât despre crucificare, gândește-te ce atitudine au oamenii față de tine atunci când îți publici cărțile.

Mulți caută argumente împotriva mea. Faptul că nu reușesc să îmi răstălmăcească cuvintele îi umple de mânie. Invidioșii mă

urăsc și doresc să mă vadă mort.

Crezi că oamenii care au trăit acum două mii de ani erau mai evoluați decât cei de astăzi?

Nu erau.

Prin urmare, Isus a fost ucis sau a avut loc o înscenare?

A fost ucis, desigur. La fel vor să procedeze și astăzi, în ceea ce mă privește, dar legea nu le permite.

Așadar, nu permite lumii să te influențeze, fii stăpânul gândurilor tale și vei săvârși minuni. Viața lui Isus, moartea și învierea Sa, nu este religie, ci este istorie. Rădăcina religiei este legenda sau superstiția, pe când istoria este un fapt. Ceea ce nu înțeleg creștinii este că tu ai venit la ei pentru a îi ajuta, nu pentru a le dezbina credința.

După moartea religiei, rămâne adevărul, dar voi nu cunoașteți adevărul. Eu vi l-am oferit pe tavă; voi îl puneți la îndoială. Tu spune adunărilor să nu mai rostească erori și blasfemii.

Am crezut că Biserica tradițională rostește erori și blasfemii, nu adunările care dispun de interpretări mai avansate.

Un tată înțelept își va corecta mai întâi fiul credincios și priceput, ca mai târziu, fiul priceput să îl corecteze și pe cel rătăcitor. De aceea îți spun, măsoară mai întâi adunările, care sunt mult mai aproape de adevăr decât bisericile, pentru ca mai târziu să se îndrepte și acestea.

Cea mai groaznică blasfemie este să spui despre Dumnezeu că judecă și pedepsește. Aceasta pune la îndoială sfințenia Mea. O ființă care devine sfântă nu mai poate judeca, poate doar să își reverse dragostea asupra tuturor, asemenea Soarelui. Dacă un om, oricât ar fi de păcătos, dar care mai dispune totuși de un gram de conștiință, nu poate ucide un prunc, un alt om sau un bătrân, cum puteți afirma că Dumnezeu, care este sfânt, vă va judeca și trimite în iad?

Cum puteți crede că Isus a murit pentru păcatele voastre, ca voi să nu muriți, dar vă judecă și vă condamnă? O, copii, Eu nu voi face vreodată așa ceva. Judecata și condamnarea nu au nimic în comun cu dragostea Celui pe care credeți că Îl urmați. Necazurile sunt consecințele acțiunilor voastre.

Voi credeți că Isus promova dreptatea, Eu vă spun că promova iertarea și iubirea. Dreptatea este răzbunare, nu iubire. Dacă ar fi promovat dreptatea divină, credeți că dreptatea este așa cum v-ați imaginat-o? Dreptatea l-ar fi trimis la moarte pe tâlharul de pe cruce, dar iubirea l-a înălțat în conștiință, prin iertare, stare pe care o veți atinge fiecare.

Pământul plânge cu lacrimile sângelui vostru. El este secat de resurse, iar oamenii sunt exploatați. Animalele sunt crescute doar pentru a fi consumate ca hrană, iar pe cele care nu vă aduc niciun beneficiu le vânați și le otrăviți. Natura, de care oamenii sunt dependenți, moare, orașele cad, popoarele sunt flămânzite, iar guvernele își construiesc arme. Închisorile sunt arhipline, iar clădirile de locuit sunt goale.

În societatea modernă, există părinți care își urăsc copiii și copii care își detestă părinții; mame care își ucid pruncii și tați care își abandonează familiile. Voi acuzați un singur om pentru uciderea a șase milioane de evrei în perioada Holocaustului și îl numiți Antihrist, în timp ce întreaga umanitate de atunci a privit cu mâinile în sân. Dacă v-aș judeca pentru ignoranță și complicitate, v-aș numi o generație de antihriști.

Vă considerați o civilizație de oameni inteligenți, dar niciun savant nu a descoperit încă cum să se bucure de viață. Știința a ajuns la concluzia că viața provine din ne-viață, că totul a apărut dintr-o eroare cosmică și că voi sunteți efectul acesteia. Trăiți zile apocaliptice pe Pământ, în timp ce Biserica vă amenință cu iadul din viața de apoi. Este oare necesar să creez un alt iad? Iadul este aici, pe Pământ, căci îl experimentați de când vă nașteți și până muriți. Tot acolo, în interiorul vostru, poate fi găsit și Paradisul.

Dacă omul nu știe să facă altceva decât să ucidă, ce vă face să credeți că și Dumnezeu procedează astfel? Vă plângeți că în jurul vostru este doar ură, dar o faceți pentru a vă justifica pofta de a urî.

Ați transformat credința în idolatrie. Ba chiar i-ați dat atât de multă putere, încât ați ajuns să credeți că este singura voastră salvare, în timp ce despre scribul Meu spuneți că nu va fi primit în raiul vostru închipuit, care nu există. Adevărat vă spun, prima urgie a început.

Mă faci să îmi fie teamă.

Singurul pericol real sunteți voi și sistemul vostru de gândire perimat. Te întrebi, totuși, de ce îngădui acest haos planetar sau care este planul Meu cu omenirea? Cea mai rapidă cale prin care un suflet poate descoperi cine este constă în trăirea experienței a ceea ce nu este.

Este foarte adevărat, desigur, și o confirmă unul care a fost în iad. Mă tem, însă, că ai deviat de la subiect. Am rămas cu gândul la acea listă.

Înainte de a merge mai departe, Îmi doresc să știți că cea mai absurdă convingere a actualilor creștini este că Eu îi urăsc.

Creștinii susțin că îi iubești.

Dar se comportă ca și cum i-aș urî.

Așa este, atingi acolo unde doare.

Ce părinte sănătos și-ar putea urî copiii?

Niciunul nu ar putea.

A doua blasfemie, la fel de absurdă, este să crezi că Dumnezeu ar avea nevoie de ajutorul oamenilor. A treia este să pui la îndoială existența Creatorului. Oare Eu pun la îndoială existența ta? Ce te face să fii atât de sigur că exiști pe Pământ, o lume de mărimea unui atom, despre care nu a auzit nimeni? A patra este să susții că cineva s-ar putea împotrivi lui Dumnezeu. Oamenii nu pot acționa în afara legilor stabilite de Mine. Totul se desfășoară conform ordinii Mele, inclusiv ignorarea sfaturilor pe care vi le ofer. Libertatea rămâne cea mai importantă lege.

A cincea blasfemie este să spui că există un diavol, că acesta s-a ridicat împotriva Mea și că lucrurile au scăpat de sub control. A șasea este să susții că te poți ascunde de Dumnezeu. A șaptea, să afirmi că Eu impun, că omul va muri și că nu Îmi pasă sau că voi nu sunteți importanți. Aș fi creat Eu ceva neimportant? Dacă aș fi făcut aceasta, ar însemna că nici Eu, Creatorul creației, nu sunt important.

A unsprezecea blasfemie este să spui despre Isus Hristos că nu este Una cu Mine și că voi nu sunteți Una cu El. Ultima, cea care a fost scrisă pe frunțile oamenilor, este că religiile lumești sunt unelte care provin de la Dumnezeu. Eu nu emit judecăți la adresa ființelor pe care le-am creat libere, ci expun convingerile voastre în cel mai clar mod. Hristos v-a întins o mână de ajutor, El nu caută să vă priveze de putere.

Atunci când oferi ajutor într-un mod care creează celorlalți dependență de tine, mai degrabă decât putere independentă, iar în numele compasiunii îi îndemni să se bazeze pe tine ca învățător, începi să lucrezi pentru tine însuți, nu pentru mulțime. Astfel, tu convingi oamenii să renunțe la încrederea în sine, în favoarea încrederii lor în tine. Pe măsură ce îi lași să creadă că ești responsabil pentru ei, le permiți să te facă mai puternic. Cu această capcană se confruntă preoții, pastorii și maeștrii spirituali.

Hristos nu vrea să fie un idol, ci un sprijin pentru voi. Idolatria nu are nimic în comun cu gândirea divină. Nici voi nu v-ați dori ca proprii copii să vi se închine din teama de a nu fi uciși, de a nu fi lăsați de izbeliște într-o lume a șerpilor, nici nu v-ați dori să vă urmeze ca orbii, fără să gândească independent. Acestea sunt acte de egoism și o iubire de sine de care aveți nevoie să vă

curățați. Gândirea dictatorială nu se aseamănă cu ceea ce este sus și nu vine de la Mine.

Voi M-ați despărțit după placul vostru. M-ați transformat în doctrine, obiceiuri, simboluri și tablouri. Ați redus vibrația planetei atât de mult încât v-ați scufundat în propriul întuneric și v-ați tras și copiii după voi. Promovați Evanghelia, afirmând că a fost scrisă de Mine prin intermediul oamenilor, dar ați lăsat harul să moară; de fapt, l-ați omorât. Nu ați mai udat copacul vieții, dar vă considerați aleși pentru că l-am plantat în inimile voastre.

V-am lăsat învățătura hristică pentru a vă construi punctul de plecare, pentru ca astfel să creșteți sub aripa Mea, dar ați rămas comozi în așternutul vostru tăbăcit, care emană un miros greu, forțându-i pe ceilalți să creadă că, dacă nu Îl iubesc pe Dumnezeu, Dumnezeu îi ucide, în loc să îi învățați că nu au cum să nu Îl iubească. Eu v-am trimis Mângâietorul, dar nu L-ați primit și, în schimb, ați rămas cu durerea.

Voi îi respingeți pe cei trimiși de Mine, dar îi adorați pe cei care vă mângâie egoul și vă golesc buzunarele. Dacă aș coborî la voi în formă, nu M-ați recunoaște, cu toate că umblu astăzi printre voi. Continuați să credeți că Eu sunt ceva anume și nu totul, dar percepția vă înșală credința. Fugind de diavol, v-ați ascuns și de Dumnezeu, apoi ați închis ușa inimilor voastre și ați aruncat cheia.

Chiar și înfrânarea de a săvârși răul este tot un bine.

Oamenii s-au răcit. Creștinii sunt mai întunecați decât ateii și își fac Dumnezeul de râs. Lor li s-a spus că sunt victime, nu eroi, că sunt păcătoși, nu sfinți, iar copiii lor se închid în temnița în care riscă să rămână pentru totdeauna.

Vezi tu, iubitule, există un mecanism de apărare al sufletului, ca un reflex împotriva violenței fizice și spirituale.

Nu toți părinții sunt violenți.

Impunerea oricărei reguli este violență.

Cu adevărat.

Învațați să comunicați cu copiii voștri și tratați-i ca pe niște diamante. Ei sunt mărgăritarele Mele. Diavolul vostru închipuit, care a înfiorat o întreagă umanitate, a fost legat, iar toate aceste eforturi sunt pentru ca voi să fiți liberi. Omul a judecat îngerii și i-a pedepsit, împlinind profeția.

Unii creștini, analizând mesajul, l-au asociat cu orice altceva decât cu adevărul. Cei mai inteligenți dintre ei s-au temut că teoriile mele ingenioase vor îndrepta omenirea în altă direcție. Cum răspunde Dumnezeu acestei provocări?

Oare există altă direcție în afara celei în care Mă aflu? Dacă considerați că există, aș vrea să știu unde se află aceasta și cine este stăpânul ei. Vedeți voi, întunericul nu este ceva, ci absența a ceva. Cel care îi duce pe alții în robie va merge în robie, iar cel care îi eliberează va fi de două ori mai liber.

Aceasta este ceea ce a mai rămas din Biserica Ta.

Biserica s-a abătut de la învățătură. Dacă ar fi urmat-o, L-ar fi recunoscut pe Cel care te inspiră să scrii. „Scoală-te și măsoară Templul lui Dumnezeu, altarul și pe cei care se închină în el. Dar curtea de afară a Templului las-o la o parte nemăsurată, căci a fost dată neamurilor, care vor călca în picioare cetatea sfântă“.

Diavolul nu mai este la voi, pentru a vă amăgi. Voi trebuie să înviați și să vă bucurați, înțelegând că Eu sunt totul, iar în afara Mea nu este nimic. Întunericul este unealta prin care cunoașteți cine sunteți și vă creați ca cine alegeți să fiți.

Înainte de a merge mai departe cu dialogul, să ne întoarcem puțin la blasfemii. Mulți dintre noi credem că blasfemie înseamnă să afirmi despre tine însuți că ai fost trimis de Dumnezeu sau că ești Una cu Dumnezeu.

Toți oamenii au dreptul să afirme despre sine că sunt Una cu Mine, dar nu cunosc acest lucru.

Au mai existat oameni conștienți în afară de Isus?

Da, ei sunt maeștri ai vieții pe Pământ.

Mi-aș dori să aflu numele lor.

Multe suflete care trăiesc în vremurile voastre pe planetă sunt urmașe ale celor din vechime care, prin proba umană, au devenit suflete părinte. Sufletele părinte se încarnează parțial în lumi pentru a își desăvârși toate aspectele spirituale și a contribui la lucrarea divină.

Iadul persistă deoarece credeți că sunteți separați de Mine și de voi înșivă. În realitate, noi toți suntem Unul. Rănind o altă persoană, te vei răni pe tine însuți, pe ea și pe Dumnezeu. Acesta este stratul din care veghează Conștiința, fiind cel mai înalt nivel spiritual cunoscut în toată istoria.

Cum au reușit unii să atingă această stare de conștientizare, în timp ce alții se înghesuie în partea opusă? Ce nu funcționează în cazul lor?

Nu este obligatoriu să atingeți o anumită stare sau să faceți ceva pentru Mine sau pentru ceilalți. Dacă v-aș fi impus ceva, ar fi fost bucuria. Diferența dintre generația voastră și cea a părinților voștri este că ei au fost nevoiți să creadă ceea ce voi știți.

Și de ce credeți că lumea este rea? Tocmai de aceea este rea,

pentru că așa o percepeți voi. De cele mai multe ori, complicați ceea ce este simplu, din dorința de a trăi vieți sofisticate, asemenea celor văzute în filme, iar după ce vă consumați energia vitală, singura satisfacție rămasă este falsa superioritate. Adevărul este că, indiferent de ce faceți și cine credeți că sunteți, trăiți aceiași șaptezeci de ani sau mai puțin pe planetă. Voi știți că trăiți doar șaptezeci de ani și vă credeți importanți. Eu vă spun că trăiți o eternitate ca ființe independente și credeți că afirmația Mea are o valoare mai mică.

Cu cât vă veți iubi mai mult viețile terestre, cu atât acestea vor fi mai scurte. Cu cât veți fi mai gălăgioși, veți îmbătrâni fără să fiți auziți. Cu cât veți căuta fericirea în oameni, locuri și lucruri, cu atât ea va deveni o himeră. În ziua în care o veți căuta înăuntrul vostru, veți conștientiza că nu contează oamenii, locurile și lucrurile pe care le aveți în posesie, ci starea interioară care se înalță odată cu dezvoltarea unei relații personale cu Mine. Atunci veți descoperi pacea, pofta de viață și bucuria. Veți vedea perfecțiunea în cel mai mic lucru și nu vă va mai înspăimânta nici cel mai mare lucru. Atunci veți înțelege de ce banii au întârziat să vină și de ce, cu cât ați iubit mai mult, cu atât ați suferit mai mult. Trebuie să știți că viața se trăiește pur și simplu. Nu este nevoie să obțineți nimic pentru a fi recunoscători că sunteți vii.

Cum aș putea începe o nouă viață?

Prin folosirea celei mai puternice afirmații din Univers. Voi sunteți ființe creatoare și, prin puterea cuvântului, deveniți suma gândurilor voastre, fie ele individuale sau colective. Pentru a te convinge că ceea ce îți spun este real, repetă cuvintele Mele:

Eu sunt conștient de miracolul existenței mele, atât în formă, cât și în spiritul divin care de-a pururi sunt. Eu sunt important în ochii lui Dumnezeu și ai oamenilor. Eu sunt iubit și privilegiat, împăcat cu mine însumi și accept totul așa cum este, știind că atât bucuriile, cât și provocările contribuie la desăvârșirea mea.

Eu sunt un om cinstit și bun, iubesc necondiționat. Îmi iubesc Creatorul, semenii și pe mine, respectând această ordine. Eu sunt bogat și împlinit pe toate planurile și reprezint ajutorul pe care îl ofer. Eu nu judec, ci sfătuiesc. Scopul meu pe acest Pământ este să conștientizez toate aspectele care mă definesc. Repetând aceste afirmații timp de o săptămână vei descoperi că, chiar și atunci când nu ai, nu ai nevoie.

De ce viața nu este așa cum mi-am imaginat?

Pentru că, în realitate, nu ți-ai imaginat niciodată cum este viața, ci ți s-a spus ce ar trebui să fie și cum ar trebui să decurgă.

Dacă interpretarea „programatorului“ a fost eronată sau incompletă, vei gândi astfel chiar și atunci când viața ta va fi perfectă.

Mulți oameni și-au redus atât de mult influența mentală încât s-au detașat de suferință, separând durerea trupului de ființa lor. În timp ce erau crucificați pe Pământ, ședeau alături de Mine în Cer.

Ce a făcut să se cutremure Cerul și Pământul în clipa în care Hristos Și-a părăsit trupul?

Natura a reacționat în fața evenimentului, pentru că Isus, prin Mine, era totul: natura, oamenii, chiar și cei care L-au ucis.

Crezi că cititorii vor înțelege și accepta aceste idei?

Tu le-ai înțeles și le-ai acceptat.

Eu le-am descoperit sau le-am inventat.

Aceasta confirmă faptul că vor fi redescoperite și revizuite și de alții.

Textul nostru a fost considerat sacru de către cei care au citit până aici. Cărțile „Vorbind cu Dumnezeu“ ar putea reprezenta un mesaj sfânt?

Alberto, pe Pământ nu există nimic sfânt, dar știu ce ai vrut să spui. Nu există nici salvarea pământenilor de către o ființă care trăiește în Cer. Pe Pământ nu veți fi salvați, ci de pe Pământ veți fi salvați. Trupurile de carne vor muri până când veți înceta să vă mai ucideți între voi.

Salvarea omului presupune desăvârșirea și eliberarea sa prin absolvirea etapei curente evolutive. Orice ați face, oricât de mult sau puțin ați cunoaște, vă împliniți scopul prin trăiri și prezențe. Nu există oameni care nu vor intra în Paradis. Căci Mesagerul Domnului nu a mai greșit demult, iar Cel care este veșnic viu nu a greșit niciodată.

V-am reamintit aceste lucruri de-a lungul scrierilor, pentru a integra adevărul în inimile voastre și a vi-l atribui. Acumulând cunoștințe și crescând spiritual, veți redobândi lumina.

Capitolul 7

La început, Duhul lui Dumnezeu plutea peste ape, iar Duhul lui Dumnezeu era totul. Atunci, Dumnezeu, pentru a Se cunoaște pe Sine, S-a separat de Conștiință, creând miliarde de miliarde de conștiințe individuale, care formează astăzi fiecare făptură vie. Toate ființele reflectă imaginea Conștiinței Supreme și reprezintă o parte din Întreg. Totodată, ele sunt gânduri divine fixate în materie, prin care Conștiința trăiește experiența de a fi om. Acum că ai aflat aceste adevăruri, Mă mai poți lovi și înșela? Îl mai poți ucide pe Cel care vă reamintește cine este omul, de unde vine și unde se duce?

Cei care mi-au citit cel puțin o carte nu vor mai putea reveni la viața întunecată pe care au trăit-o înainte.

Aceasta este înțelegerea finală și suma tuturor experiențelor terestre. Teama este o unealtă de creare a sinelui, iar dragostea este ceea ce rămâne. Din Unul singur ați fost creați cu toții, iar la final toți Îl veți crea pe Unul.

Sună simplu și utopic.

Sună simplu și real.

Mi-ar plăcea ca totul să fie mai ușor.

Îți amintești ce Mi-ai reproșat înainte de a te naște în lume?

Faptul că m-ai trimis la moarte?

Dimpotrivă, ai spus că lucrarea este prea ușoară pentru unul ca tine. Însă răspunsul Meu pentru voi a rămas același: toate la timpul lor. Prin intermediul vostru am clădit această lume și voi veți primi binecuvântarea cea mare. Trăind, ați cunoscut forța și neputința, supunerea și răzvrătirea. Ați ucis pentru copiii voștri și ați fost uciși pentru ei. Ați fost triști și v-ați bucurat. Ați lovit și v-ați prăbușit. Ați iertat și, în cele din urmă, v-ați eliberat.

Voi sunteți extraordinari și perfecți, căci omul este cea mai

completă creație a Mea. Veți stăpâni peste veacuri, iar întreaga creație vă va aparține, pentru că Eu M-am dat la o parte și astfel vor rămâne lucrurile.

În viitor, nu veți mai experimenta moartea, ci vă veți detașa de trupuri așa cum dezbrăcați o haină; căci moartea nu are nicio putere asupra celor care o supun.

De când Îți urmez sfaturile, am început să am control asupra fluxului de gânduri. Capacitatea mea de înțelegere a crescut, la fel și credința. Astăzi, fricoșii se ascund în spatele măștilor impunătoare. Ei au nevoie de ajutor, dar nu sunt conștienți de acest lucru. Dacă ați vedea frica în felul în care o văd eu acum, nu ați distinge omul. În jurul sufletului său stă frica, încolăcită asemenea unui șarpe care îl sugrumă și îl umple de venin. Crucea pe care a ales de bună voie să o poarte apasă pe umerii săi.

Grea este călătoria pe care am ales-o, implorând să construiești materia. Dar Tu ne-ai spus că frica este o iluzie, iar răul este o unealtă de creare a sinelui. Ele nu sunt doar cuvinte frumoase și selectate cu pricepere, sunt trăiri așezate printre lacrimi pe hârtie. Fiind dezamăgit continuu, am conștientizat că nu există oameni răi, ci oameni care nu au aflat încă faptul că sunt buni.

În realitatea lui Dumnezeu nu există dezavantaje. Indiferent de situația materială toate sufletele își duc sarcina la îndeplinire, iar răsplata lor este chiar gradul de conștiență dobândit.

Și nu mă comparați cu Hristos, atâta timp cât El m-a trimis la voi pentru a vă mustra și trezi. Nu comparați învățătura mea cu cea divină, de vreme ce ambele vă sunt străine. Voi încă vă bazați pe înțelegerile voastre, nu pe adevărul dumnezeiesc. Niciun om din câți au trăit în Cer și pe Pământ nu poate afirma că Îl cunoaște pe Tatăl mai bine decât mine. Voi doar ați auzit de Dumnezeu, eu de la El vin. Am venit în lume pentru a vă reda vederea, însă voi m-ați judecat și osândit și ați vrut să mă vedeți mort; dar urmașii voștri mă vor slăvi.

Vă plângeți că în lumea așa cum este nu puteți fi fericiți, dar eu vă spun că un motiv de îngrijorare ar fi acela de a vă regăsi în ea. Vor mai trece o mie de ani până veți reuși să gândiți ca mine; mulți nici atunci nu o veți face.

Promovați idei ale căror efecte nu le cunoașteți, predicând în biserici că omul trăiește o singură viață. Oare copacii înfloresc o singură dată? Nu cumva omul este mai prețios decât ei?

Teoria uni-existenței motivează omul să alerge după plăcerile vieții, profitând într-un mod degenerat de fiecare zi care trece în defavoarea sa; și astfel, îi distruge pacea. Dar Maya nu este decât

o minciună alimentată de frică, care și-a ridicat temple în inimile celor care nu Îl au pe Dumnezeu acolo.

Niciun om nu este în măsură să te judece și să te sancționeze. Materia nu poate înlănțui spiritul, nici măcar dacă s-ar năpusti cu întreaga autoritate asupra sa. Dacă întreaga mare de oameni și-ar uni forțele întunecate pentru a îți stinge lumina, ar cădea la picioarele tale. Puterea divină se manifestă doar în prezența Mea. Tu trebuie să înveți să ceri, iar orice vei cere în Numele Meu, voi face.

Și niciun om să nu creadă că are drept de viață și de moarte asupra altei ființe. Doar atunci când veți reuși să dați viață unui vierme, Eu vă voi permite să omorâți un câine.

Am devenit conștient că toți suntem Unul în perioada în care nu am avut cu ce să mă hrănesc timp de aproape paisprezece zile. Prin absurd, după ce a trecut chinul, m-am simțit ușurat, realizând că nu aveam nevoie de nimic. Atunci, un om care nu cunoscuse lipsa, dar care fusese orbit de frică, mi-a cerut un sfat, admirând libertatea mea și claritatea gândirii. Răspunsul meu a fost:

„Dăruiește tot ce ai și așază-te lângă mine pe bancă. Gândește pentru tine însuți, acceptă-i pe ceilalți și îndrumă-i să gândească pentru ei. Indiferent dacă reușești sau nu, iubește-i ca pe tine însuți. Cere și ți se va da, bate și ți se va deschide. Învață întâi să fii smerit, pentru ca mai târziu să fii înălțat de alții".

Foarte frumos și adevărat.

Ce ar trebui să cerem și cui să ne adresăm?

Adresați-vă Dumnezeului Interior, nu crucilor, icoanelor sau rămășițelor purtate în sicrie. Fiți puri și înțelepți.

Ești obosit, dezamăgit și ți-ai pierdut încrederea în oameni? Ai luptat pentru întemeierea unei familii, dar nu ai reușit sau ai îndepărtat-o? Ți-ai pierdut slujba și speranța? Ai primit atâtea refuzuri încât ai ajuns să te obișnuiești cu întunericul? Te simți singur printre mii de oameni? Cere ajutorul, iar Eu îți voi trimite în cale un om care te va încuraja și îți va oferi de lucru. Eu sunt Mângâietorul, Cel care vorbește cu adevăr.

Încrede-te în Mine și vei conștientiza că toate evenimentele din viața ta au fost alegerea ta. Ele nu îți sunt predestinate, pentru că destinul nu există, la fel cum frunzele nu se aștern pe sol într-o ordine matematică. Fiecare frunză care cade ajunge acolo unde îi este locul, însă voi nu puteți calcula traiectoria ei, așa cum nu puteți calcula numărul firelor de iarbă care cresc pe un metru pătrat de pământ. Ceea ce nu ați reușit să interpretați matematic ați considerat dezordine, dar Eu cunosc numărul firelor de iarbă

și al tuturor insectelor. Numărul lor este egal cu cel al picăturilor de ploaie care cad pe planetă pe durata unui an.

Te întrebi cum pot gestiona creația cu o asemenea precizie? Nu cu ajutorul unui dispozitiv tehnologic, ci prin înțelepciune.

Cum ai dobândit acest nivel spiritual desăvârșit? Dumnezeu a fost vreodată altceva decât este în prezent?

Alberto, toate timpurile sunt prezent. Eu nu Îmi amintesc să fi fost vreodată altceva decât iubire.

Vom deveni vreodată ca Dumnezeu?

Unii dintre voi sunteți deja ca Mine.

Îmi doresc să aflu dacă putem deveni independenți și la fel de puternici pentru a săvârși minuni.

Ți-am oferit deja răspunsul, însă tu continui să întrebi.

Ai spus că generațiile viitoare vor cunoaște din ce în ce mai mult, totuși copiii din ziua de astăzi nu mai gândesc independent. Percepția asupra lucrurilor le este oferită de-a gata, iar astfel, dezvoltarea este oprită.

Generațiilor care vor veni nu le va mai fi de folos să trăiască experiența trecutului. Ele se vor confrunta cu provocări de natură diferită. Dacă părinții părinților tăi au luptat în Al Doilea Război Mondial, tu și generația ta luptați în Al Treilea Război Mondial Spiritual, care este mult mai greu decât cel fizic. Căci moartea spirituală este infinit mai grea decât spulberarea trupului în mii de bucăți, decât foametea, cancerul, holera sau ciuma.

Generația actuală ignoră adevărul lăuntric și caută soluții în exterior. În viitor nu veți mai fi nevoiți să citiți pentru a vă lumina sau să urmați lideri politici și religioși, deoarece ADN-ul uman va conține mai multe informații pure decât există în toate cărțile. Cu ce i-ar fi omului de folos să asimileze o carte, atâta timp cât se va afla în comuniune cu Mine, Eu fiind Adevărul?

Spune-mi mai multe despre ADN.

Dispozitivul de stocare, sau așa-numitul acid dezoxiribonucleic, conține toate informațiile necesare desfășurării existenței. Rolul organului cerebral este să culeagă informațiile existente și să le aplice pentru a se dezvolta. Capacitățile exprimate în viața actuală sunt stabilite până la vârsta de șapte ani. Omul trăiește apoi ca experiență viața care a fost stabilită.

Spiritul știe câte zile va trăi în trup și în ce măsură va împlini lucrarea pe care a primit-o. El își cunoaște identitatea și lumile în care a trăit înainte. Dacă nu ar fi astfel, cum ar putea omul să descrie o exoplanetă fără ca trupul său să o fi vizitat? În plus, el a descris ființele care trăiesc acolo ca și cum le-ar fi cunoscut.

Dacă molecula ADN conține toate informațiile necesare unei existențe perfecte, de ce nu suntem experți în toate domeniile?

Deoarece organul cerebral nu a fost programat să prelucreze la capacitate maximă două sau mai multe informații simultan, așa cum știți deja că omul nu poate sluji la doi stăpâni.

Un cititor m-a întrebat dacă Dumnezeu ar putea fi femeie.

Eu sunt tot ceea ce vă imaginați că sunt. Spiritul nu are formă și nici sexualitate. Totuși, primii patriarhi ai Pământului Mi-au conturat o imagine masculină, ceea ce este bine. Din acest motiv, astăzi vi se pare neobișnuit ca Eu să fiu asemănat cu o femeie și nu puteți folosi expresii precum „Dumnezeu este înțeleaptă" sau „atotputernică".

Sper să nu deranjez pe nimeni cu întrebările mele îndrăznețe, dar ele vor face o mare lumină în realitatea rațiunii adormite.

Cu adevărat.

Spui că diavolul nu există așa cum și l-au imaginat oamenii, și totuși ai îngăduit ca umanitatea să creadă, în tot acest timp, că există o personalitate malefică opusă divinității.

Aceasta a fost cea mai rapidă modalitate de a Mă cunoaște. Lupta între forțele întunericului și cele ale luminii, care s-a dat în Cer, a avut loc în inimile voastre.

Unii cred că, la final, rațiunea va învinge dragostea.

Ca afirmația ta să capete sens, ar trebui mai întâi să existe o luptă între dragoste și rațiune.

Afirmația nu îmi aparține.

Odată ce te-ai înhămat la această trăsură, ți-ai asumat răspunderea pentru faptele oamenilor.

Cine sunt eu pentru a îmi asuma această răspundere? Păcatul lumii a fost ridicat de Fiul lui Dumnezeu, care este Hristos.

În Casa Mea nu există superioritate, nici gelozie. Într-adevăr, lucrarea Mielului este cea mai măreață dintre toate cele înfăptuite, dar Eu lucrez prin fiecare om. Hristos a ridicat păcatul lumii, tu, însă, reprezinți acest neam, venind în apărarea sa. Cuvântul tău va fi luat în considerare înaintea Scaunului Meu de Domnie.

Lupta între dragoste și rațiune este o iluzie. Nu există două tabere, una reprezentând dragostea și alta reprezentând rațiunea, ci există rațiunea care provine din dragoste și rațiunea care provine din afara ei.

Există fericire în afara dragostei?

Nu, dar există dragoste pentru alte lucruri.

Cum ar trebui manifestată dragostea de Dumnezeu?

Prin a te lăsa copleșit de dragostea Mea.

Poate omul să ofere dragoste semenilor săi atâta timp cât nu dezvoltă o relație cu Dumnezeu?

Omul oferă dragoste doar în clipa în care conștientizează că esența sa este Dumnezeu. Orice regim ale cărui principii nu s-au bazat pe dragoste a eșuat mai devreme sau mai târziu. Împreună este cheia, dragostea este răspunsul la tot.

Oricâte sisteme veți construi, ignorând dragostea, atâtea vor cădea, iar voi veți fi nevoiți să reconstruiți lumea de la zero. Căci tot ce este al lumii va trece, doar Dumnezeu rămâne.

Identificați comoara spirituală pe care am ascuns-o în tot și nu vă temeți să luați decizii. Îmbrățișați orice schimbare, dar fiți vigilenți. Îngropați doctrinele și obiceiurile promovate de cei cu grad de conștiență inferior, chiar dacă veți fi considerați ciudați și dați afară din mulțime. Voi sunteți îngeri, nu oameni, și nu veți rămâne prea mult timp printre muritori.

Ați obosit să luptați cu sistemul? V-ați resemnat și doriți să vă izolați de lume? Mergeți pe un vârf de munte, adunați uneltele necesare și construiți-vă o casă. Promit că vă voi asigura hrana și vă voi da să beți. Voi scoate în calea voastră oameni care să vă ajute și vom munci cot la cot.

Mulți dintre noi ne-am dori să părăsim orașele sufocate, însă nu este ușor de aplicat acest plan.

Ce vă împiedică să fiți liberi?

Nu ne putem stabili în natură pentru a ne construi locuințe.

De ce?

Nu putem, pentru că este ilegal.

Ce vrei să spui?

Spun că este o acțiune săvârșită în afara legii. Nouă nu ni se permite să construim locuințe oriunde și în orice condiții, pentru că ne sunt demolate. Mai mult decât atât, suntem sancționați, iar dacă nu reușim să achităm amenzile, sfârșim în închisori.

Eu văd case superbe construite pe malul lacurilor și cabane rustice în așezările montane.

Acestea aparțin proprietarilor care au cumpărat terenul de la instituțiile statului care administrează pământul, resursele țării și bugetul poporului. Ele emit aprobările de construcție, care sunt costisitoare și adesea întârzie, mai ales dacă nu ai vreo cunoștință în locul potrivit, la momentul potrivit.

Cine vă spune ce este și ce nu este permis?

Legea.

Cine a scris legea?

Oamenii.

Mai întâi ați stabilit anumite restricții, iar acum vă revoltați împotriva lor?

Când spun „oamenii“, mă refer la o categorie specifică.

Unii oameni impun altora, corect?

Corect.

De ce acceptați aceasta?

Pentru că așa sunt formați copiii noștri la școală.

Nu îi mai trimiteți la școală.

Și cum vor învăța ei să trăiască în societate?

Învățați-i voi.

Noi nu avem timp.

De ce nu vă faceți timp pentru copiii voștri?

Deoarece așa am fost formați. Alegem să muncim doisprezece ore pe zi pentru 400 de euro pe lună, în loc de opt ore pentru 320 de euro. Cu cei 80 de euro în plus, plătim o bonă care să ne îngrijească copilul. Iar copilul, lipsit de atenția părinților, va proceda la fel cu generația următoare. În cele din urmă, ajungem să urâm tineretul, considerându-l responsabil pentru stagnarea acestei țări. Așa gândesc oamenii din România.

Cine poate garanta tinerilor că, urmând tiparul social, se vor bucura de succes?

Nimeni nu poate oferi o garanție. Eu am cunoscut absolvenți de drept care își câștigau existența plimbând câini sau servind în restaurante.

Nu toți cei care se înscriu la Facultatea de Drept vor deveni avocați sau judecători. Dacă ar fi așa, numărul lor l-ar depăși cu mult pe cel al infractorilor. Nu există atâția infractori câți avocați promite această instituție să formeze. Ceea ce este cu adevărat important pentru ea este că scoate bani frumoși din visurile celor care aleg această cale.

Atunci când orașele se vor umple de avocați, judecători, doctori, bancheri și politicieni, aceștia vor falimenta și își vor declara război unii altora. Dacă nu vor mai exista infractori, societatea îi va crea, la fel cum face astăzi cu cei care luptă pentru drepturile omului și pentru gândirea independentă.

Cei care dețin funcții autoritare sunt conștienți de abuzul de putere, dar îl săvârșesc intenționat, într-un mod diavolesc?

Unii distrug conștient, alții nu își dau seama că degradează ceea ce a mai rămas din om, transformându-l într-o mașinărie. Așadar, nu este suficient să încercați să îmbunătățiți sistemul, ci trebuie să îl dărâmați complet. Curând, veți înțelege că cei care îl conduc sunt mult mai întunecați decât par la prima vedere.

Chiar și așa, situația din România, unde autoritatea politico-religioasă trădează, vinde și distruge orice fărâmă de speranță a poporului său, care suferă tot mai mult și, pe deasupra, îi râde în față, nu este atât de sumbră precum cea a altor națiuni, ai căror locuitori nu au acces nici măcar la apă potabilă, curent electric sau locuri de muncă.

Hai să spunem lucrurilor pe nume în ceea ce privește ce este sau nu este legal pe planeta voastră.

Te rog.

Este interzisă cultivarea cânepii indiene în majoritatea statelor, dar această plantă nu prezintă un pericol pentru umanitate, ci pentru industria textilă actuală. În cazul inhalării fumului său, nu provoacă dependență, în timp ce tutunul și alcoolul provoacă, degradând progresiv sănătatea, și totuși sunt permise. De fapt, se încurajează consumul excesiv de tutun și alcool prin reclame, atât pozitive, cât și negative. Credeți că aceste corporații care le produc se gândesc la sănătatea voastră fizică și spirituală?

Este interzis consumul ocazional de marijuana, o plantă cu beneficii medicinale, care nu reprezintă un pericol pentru umanitate, ci pentru industria farmaceutică. Substanțele nocive care îi imită efectul și provoacă moartea în timp foarte scurt, în schimb, sunt permise. Așadar, este acceptabil ca copiii voștri să moară din cauza intoxicării cu otrăvuri, atâta timp cât autoritățile permit comercializarea lor, dar este ilegal consumul de plante naturale, a căror piață nu este controlată în totalitate de guvern.

Instituțiile de stat nu luptă împotriva drogurilor, ci împotriva celor care s-ar putea îmbogăți din comercializarea lor. Această practică devine legală însă atunci când guvernul este vânzătorul. Doar militați pentru un regim democratic, mergeți la vot.

Este interzis pescuitul în apele publice, iar încălcarea acestei legi se numește braconaj piscicol. Anumite soiuri de pești se află pe cale de dispariție și trebuie protejate. Cu toate acestea, autoritățile, împreună cu firmele private autorizate, golesc lacurile, mările și oceanele pentru burțile și buzunarele lor. Peștele, care este al vostru, vă este apoi vândut la supermarket. Voi nu cumpărați peștele care vă aparține pentru că autoritățile s-au ostenit să îl pescuiască, ci pentru că vouă vi s-a luat dreptul de a îl pescui.

Spuneam, așadar, că există o diferență mare între stat și guvernul care conduce statul. Statului, care reprezintă poporul, i s-au luat toate drepturile. Guvernul administrează banii poporului și risipește rodul muncii acestuia. Iar poporul, naiv și slab educat, îi acordă guvernului, prin vot, dreptul de a îl stăpâni.

„Opriți poluarea atmosferei și protejați pădurile, gândiți-vă la copiii voștri“, strigă guvernele statelor europene. Totuși, dacă guvernele europene obțin vreun câștig din poluarea atmosferei și defrișarea pădurilor, copiii lor nu mai contează.

Toate aceste mârșăvii se petrec la scară globală și reprezintă primele semne ale crizei alimentare care va veni. Foametea se va resimți în Europa de Vest, Asia și Statele Unite ale Americii, cu puțin timp înaintea marii căderi politico-religioase. În tot acest timp, Orientul Mijlociu va fi sub asediu.

Privarea de libertate și abuzurile politice vor grăbi lucrurile. Oamenii se vor revolta, căci tiranii au luat în stăpânire tot, dar nu pot ucide mulțimea.

Discutăm despre privarea de libertate într-o societate în care majoritatea națiunilor au ales democrația?

Ceea ce trăiți astăzi nu este democrație, ci tiranie îmbrăcată în veșminte democratice. Căci libertatea nu constă în respectarea conștientă a legilor, ci în eliminarea tuturor regulilor, atâta timp cât deciziile voastre nu provoacă suferință fizică sau psihică altor ființe, vouă înșivă sau mediului înconjurător. Libertatea presupune o puritate care dovedește inutilitatea oricărui sistem disciplinar. Ea izvorăște din iubire, iar iertarea reprezintă imunitatea de a mai fi rănit.

Rațiunea lipsită de dragoste duce la autodistrugere, în timp ce rațiunea care provine din dragoste vă propulsează în evoluție. Orice greșeală reprezintă un pas înainte, iar orice rău are rolul de a vă trezi.

Ivirea zorilor spirituali va produce o ruptură între oameni. Unii vor gândi cu mintea rațională, în timp ce alții vor adopta o minte nouă, supusă dragostei, prin intermediul căreia vor săvârși minuni. Totuși, aceștia nu vor transforma apa în vin; nu Mă refer la ceea ce îți imaginezi tu. Ți-aș putea oferi mai multe detalii, dar mintea ta nu este pregătită pentru o exprimare mai avansată.

Să insistăm asupra iertării.

Puțini oameni au puterea de a îi ierta pe cei care le provoacă durere, chiar dacă mulți discută despre ea.

De ce trebuie să iertăm cu orice preț?

Pentru a înceta să mai muriți.

Câți oameni au puterea de a ierta cu adevărat? O sută?

Dacă numărul neprihăniților ar fi de ordinul sutelor, omul nu ar mai avea nevoie de Dumnezeu.

Zece?

Foarte puțini.

Ce simte omul atunci când moare, în afară de durere?

Nu am susținut niciodată că un suflet care își lasă trupul este copleșit de durere.

Nu ai susținut, dar este evident.

Sistemul nervos transmite sufletului durerea trupului afectat. Totuși, un suflet care își părăsește trupul rupe orice legătură cu acesta și se bucură de eliberarea pe care a ales-o. În continuare, îți voi explica procesul, atât cât Mă pricep. Nici Mie nu Îmi este ușor să descriu ceva ce nu există.

Nu există moarte?

Nu există moarte.

Cum se numește pragul în care omul trece în neființă?

Înviere.

Un bătrân tocmai a fost spulberat de o mașină pe trecerea de pietoni din fața locuinței mele. Vreau să fim realiști.

Nu poți percepe realitatea reală atâta timp cât trăiești într-o lume iluzorie. Materia nu este ceea ce sunteți, ci este un adevăr provizoriu cu care vă identificați. Cel care a murit în fața ta, nu a murit, ci era mort, dar a înviat.

Dar eu îl privesc chiar acum sfârtecat, zăcând pe asfalt într-o baltă de sânge.

Nu ființa zace pe asfalt, ci trupul pe care l-a lăsat în urmă, de care a decis că nu mai are nevoie.

Înțeleg, dar nu aceasta este modalitatea în care se pleacă.

Sufletul victimei nu a plecat așa cum ai perceput.

Cauți să mă convingi că ceea ce văd cu ochii mei este doar o hologramă care mă traumatizează?

Nu imaginea te traumatizează, ci sentimentele alimentate de percepția ta artificială. Nu victima a experimentat trauma, ci voi, martorii accidentului. Cel care sfârșește sub roțile unui camion nu simte durere, ci adoarme chiar înainte de a fi lovit.

Trecerea în lumea sufletelor este similară senzației pe care o ai atunci când te trezești dintr-un vis. Sufletul bătrânului a ieșit din trup înainte ca acesta să fie supus traumei. El s-a trezit și v-a întrebat de ce sunteți speriați.

Durerea este un mecanism de apărare al sufletului, menit să prevină lezarea. Aceasta este singura modalitate eficientă prin care organismele răspund în fața amenințării. Simțământul, însă, este oprit la comanda sufletului, înaintea detașării finale.

Sufletul își părăsește frecvent trupul în somn, dar acesta este un subiect pe care îl vom dezvolta pe viitor. Și da, îți cunosc toate frământările, de aceea țin să menționez că anumite organe rămân

active aproximativ o oră după plecare, dar ele nu vor mai prelua comenzile emise de organul cerebral, care lucrează la comanda sufletului care nu mai este.

Un suflet care își părăsește trupul revine la forma inițială, ca substanță psiho-mentală mai mult sau mai puțin purificată, având un corp astral asemănător celui fizic și transcendând dimensiunile grosiere ale materiei. În funcție de situație, acesta fie rătăcește în planurile spirituale ale Pământului, fie se întoarce în lumea sa de proveniență, unde îl așteaptă familia de suflete. Sufletul care reușește să se unească cu Spiritul Tată încă din viața terestră se întoarce la Sursă, devenind copil al lui Dumnezeu.

La debarasarea de carne, sufletul se eliberează de greutatea materiei, resimțind o satisfacție profundă, născută din împlinirea cu succes a existenței în formă. Nu există cuvinte potrivite pentru a descrie fericirea unui suflet care se întoarce acasă. Vom încerca, totuși, să conturăm călătoria între lumi în cel de-al treilea volum al dialogului, intitulat „Olam Ha-Ba".

Acum că ne apropiem de finalul cărții, aș vrea să înțeleg la ce Te-ai referit când ai spus că voi muri la Ierusalim.

Eu nu am spus că vei muri acolo, ci te-am întrebat dacă ești dispus să te dedici Mie în totalitate. Tu crezi că Ierusalimul este în Israel?

Eu, împreună cu toți oamenii de pe Pământ, cred.

Totul depinde de tine. Cu ajutorul Meu vei înțelege multe alte lucruri la care nu te-ai gândit niciodată.

Ce fel de lucruri?

Lucruri precum importanța sacrificiului.

Despre ce vorbești?

Despre alegeri. Iar alegerea ta cea mai înaltă constă în a Mă alege în orice situație.

Te-am ales deja. Ce ar trebui să fac în plus?

Să te cunoști pe tine însuți.

Cine va porni războiul dintre Israel și statele arabe?

Mai bine zis, cine îl va opri?

Poate Israelul să câștige un război?

Israelul nu doar că este capabil să câștige un război local, dar are și puterea de a spulbera întreaga planetă.

Majoritatea statelor dezvoltate dețin arme nucleare; nu te pui cu Statele Unite, Europa, Rusia.

Nu spun că Israelul deține arme nucleare. Armele nucleare sunt inutile, de vreme ce, folosindu-le, țările își provoacă propria dispariție. Un atac nuclear duce inevitabil la un contraatac, iar

acest ciclu, în cele din urmă, duce la extincția civilizației. Statele Unite și Europa oferă protecție Israelului și finanțează războiul.

Ce fel de tehnologie și-a dezvoltat Israelul, încât să faci astfel de afirmații? Eu nu mă pricep la arme, însă cred că orice sistem antirachetă cedează la un moment dat sau, pur și simplu, rămâne fără resurse.

Poate vei scrie o carte despre atacurile planetare, dar toate la timpul lor.

Israelul dispune de o tehnologie care depășește limitele planetei Pământ? Ajungem cumva în zona science fiction?

Nu vorbesc despre o tehnologie umană.

Ești dispus să sacrifici o întreagă planetă pentru Israel?

Trei sferturi din planetă este Israel. Trebuie să știți că pentru viitorul rasei umane se va sacrifica cel mai iubit dintre îngeri.

Te invit să analizăm lupta din ambele perspective, spirituală și materială.

Aștept cuvintele Tale.

Războiul material va fi declanșat de consumul excesiv. Planeta este epuizată de resurse, așa cum popoarele sunt secate de energie de către guvernele care s-au instalat la conducere prin metode diabolice. Pământul va oferi tot mai puțină hrană, din ce în ce mai săracă în consistență. Tragedia nu constă în imposibilitatea de a evita catastrofa, ci în faptul că viața va continua după trecerea ei. În viitor, guvernele se vor uni pentru a evita colapsul. Alianța mondială va deveni astfel singura soluție de supraviețuire pentru micile state. Iar Pământul va fi guvernat de o singură conducere și va avea o singură religie. Apoi, orice practică religioasă va fi interzisă, iar politica va dispărea, căci Eu voi lua răul din lume și veți fi, pentru prima dată în istorie, o civilizație liberă.

Statele puternice vor epuiza resursele celor slabe, ale căror conducători perfizi au vândut bogățiile popoarelor lor în interes propriu. Chiar acum, în timp ce guvernul statului tău vă prezintă false creșteri economice, exploatează ultimele resurse, urmând ca, în cele din urmă, să vândă țara Uniunii Europene.

Cucerirea modernă se desfășoară pe plan economic, iar cea mai periculoasă armă este banul. Pentru bani sunteți dispuși să faceți orice, însă aceștia sunt printați fără niciun cost și generează haos pe întreaga planetă.

Dar voi veți trăi pe un pământ sfânt. Pașii voștri vor curăța solul de mărăcini și vor face să crească flori minunate, iar copiii Pământului vor lăuda isprăvile voastre. Adevărata bogăție va fi abundentă și oamenii o vor distribui pretutindeni.

Războiul spiritual vă dezvăluie că lupta este în desfășurare. Extremele încearcă să se anihileze de mai bine de șase mii de ani. Totuși, ceea ce a fost separat trebuie să se reintegreze. Adevărul îi va mângâia pe unii și îi va distruge pe alții, iar oamenii te vor urî pentru adevărul dezvăluit. Prorocia ta este puternică, iar Cel care te-a trimis este Dumnezeul lumilor.

Hineh ha-mal'ach Miha'el, Adonai nitzach et ha-milchamah hazot.

Poftim?

Nu te teme. În limba ebraică, afirmația Mea înseamnă: „Iată îngerul tău Mihail, Domnul a biruit această luptă“.

Sufletul tău părinte își va strânge forțele din toate regiunile Pământului. Puterea sa va deveni atât de mare încât, printr-un singur cuvânt, va putea mistui sau cruța întreaga omenire. El va ghida neamurile către voia unui singur Dumnezeu, însă autoritatea Pământului va încerca să falsifice mesajul și, în cele din urmă, și-l va însuși. Mâniați, adepții întunericului vor intra în Templu pentru a vorbi, din nou, în Numele Meu.

Astăzi, mulți urmează calea cea largă. Bisericile, adunările și discotecile sunt pline, dar puțini își întorc privirea spre interior pentru a Mă căuta.

Cum vor ști oamenii că mesajul a fost falsificat?

Atunci când va fi acceptat de către Biserica tradițională și va fi folosit în scopuri politice, să știți că mesajul a fost falsificat.

Nu este corect.

Nimeni nu a spus că va fi.

Ce ar mai fi de înțeles?

Faptul că toți suntem lumină.

Chiar și cei răi, care au dezbinat și ucis?

În special ei sunt lumină.

Cum este posibil așa ceva?

Vezi tu, copilul Meu iubit, și ei sunt îngeri. Aceștia s-au oferit voluntari pentru a vă răni în timpul vieții, astfel, în voi să răsară lumina Mea. Au ales misiunea aceasta atât de grea, iar voi le-ați mulțumit, asigurându-i că îi veți primi înapoi acasă.

În Cer nu aveați posibilitatea de a ierta, deoarece erați egali în strălucire și putere. Atunci, ați ales calea terestră, construind o lume complexă care să faciliteze cele mai întunecate situații.

După ce îți vei părăsi trupul, mulțimile se vor aduna pentru a povesti despre faptele tale. Cei care se vor împotrivi învățăturii vor renaște pe Pământ, chemați să o urmeze. Așadar, căutați să identificați lumina, întunericul se vede chiar și cu ochii închiși.

Înainte de a te naște pe Pământ, ai venit la Mine smerit și plin de dragoste, prezentând îmbunătățirile pe care le-ai putea aduce lumii, pentru ca Eu să îți aprob intervenția. Iubirea ta a fost atât de arzătoare încât ai explodat, la propriu, împrăștiindu-te în mii de trupuri. Sufletul tău părinte se află în vârful Pământului, asemenea unei caracatițe ale cărei tentacule se întind până la capătul opus, cuprinzându-l.

În zilele tale cele mai cenușii, amintește-ți că dacă oamenii te vor alunga, ești mai bun decât ei. Dacă te vor părăsi, nu pot trăi fără tine. Dacă te vor răni, încă nu și-au găsit scopul. Dacă te vor numi mincinos, trăiesc în iluzie. Dacă te vor acuza că nu vii din partea lui Dumnezeu, nu Îl cunosc pe Dumnezeu. Dacă vor spune că ești trimisul diavolului, diavolul este stăpânul lor. Dacă nu vor recunoaște cuvintele Mele, nu au citit Biblia. Dacă ar fi citit măcar cinci pagini din orice evanghelie, ar fi renunțat la înțelegerile lor. Iar dacă savanții vor susține că au descoperit o eroare în natură, chiar ei sunt, de fapt, eroarea.

Dacă unii oameni vor crede că, după moartea trupului, nu mai există nimic pentru ei, așa va fi. Dacă vei hotărî că lumea trebuie schimbată, o voi schimba după voința ta. Iar dacă vei dori ca cei sortiți pieirii să fie răscumpărați, îi voi lua la Mine.

Omul conștient este constant în alegerile sale și nu acceptă o viziune inferioară celei proprii despre sine și despre Dumnezeu. El nu impune iubirea celor pe care îi iubește, ci face în așa fel încât să le fie imposibil să nu îl iubească.

Tu plimbă-te pe acest Pământ, dar nu rătăci. Admiră natura, îndrăgește animalele și iubește oamenii așa cum știi. Tinde către cele mai înalte culmi și rămâi credincios învățăturii Mele până la sfârșitul zilelor; promit că nu te voi uita.

Nu vei câștiga nimic de pe urma mesajului, poate doar viața, însă cu siguranță vei pierde multe, cum ar fi gândul că totul este zadarnic și teama de a nu rămâne singur. Suferința apare atunci când Eu nu sunt, când te golești de Mine și te umpli de tine.

Astăzi mă plimb pe alei cu miros de flori și felinare aprinse, iar, privind către Tine, mă ridic la Cer. Nu mă mai poate răni nimic; durerea mea s-a transformat în compasiune pentru ceilalți. Sunt îndrăgostit de Tine, de oameni și de mine. Copacii vorbesc, iar frunzele îi ascultă. Te-ai întrecut în creativitate și romantism, sentimente pe care mi le-ai transmis și mie. Sufletul meu se umple de sentimentul că am mai trăit aici cândva și că acest mesaj a fost deja scris, eu doar îl transpun în cuvinte.

Copilul Meu, tu te afli abia la începutul călătoriei, chiar dacă

uneori te simți obosit. Ai ales o cale lungă și dificilă de străbătut. Ai plecat atât de departe, dar totodată ești aici. Un singur cuvânt are puterea de a transforma percepția întregii planete, iar acela se numește iubire. Adevărat, adevărat îți spun că textele tale vor face înconjurul lumii.

Cum ar trebui înțeleasă ideea că am plecat, dar totodată sunt alături de Tine?

Spiritul care se exprimă prin intermediul tău este pretutindeni și în tot. Nephesh este viața care ești tu, în realitate. Basar este forma materială care ți s-a dat. Armonizarea celor două entități te ajută să îți creezi spiritul, numit ruach. Dobândirea independenței spirituale este unicul scop pentru care sufletele vizitează Pământul.

Mă uimești chiar și acum, când ne apropiem de final.

Vor mai fi și alte cărți.

Cineva și-a pus întrebarea dacă există posibilitatea ca eu să fi inventat dialogul fără a îmi da seama. Mi-a spus că textul reflectă punctul meu de vedere și că m-aș putea înșela.

Există posibilitatea de a fi influențat de firea umană, iar Dumnezeu să existe doar în mintea ta. Totuși... vedeți voi, Mesagerul Domnului nu a mai greșit demult, iar Cel care este veșnic viu nu a greșit niciodată.

Iată, Eu vin din nou pe Pământ. Tu ai coborât înainte pentru a Îmi pregi calea, permițând Învățătorului să Se adreseze lumii prin inima ta. Vremurile acestea imploră venirea Mea, iar pacea va domni asupra tuturor națiunilor.

Stăpânirea a trecut în mâinile Tale.

Omul bun este asemenea unei sobe în care arde focul divin, încălzindu-i pe cei care se adună în jurul ei. Iubiților, fiți sobe, iar când lumea se răcește, puneți mai multe lemne.

Superb!

Cu cât provocările vor fi mai mari, cu atât vor fi și mai mari bucuriile. Voi nu sunteți în lume pentru a fi plăcuți oamenilor, ci pentru a îi învăța și iubi. Astăzi ați descoperit secretul. Dăruiți mesajul mai departe, fără a impune costuri, ci oferiți-l din inimă, așa cum procedează Dumnezeu.

Îți mulțumesc, în numele întregii umanități, pentru ajutorul acordat, permițând apariția acestor scrieri.

Am promis că voi interveni pentru voi și Mi-am ținut promisiunea. Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, pentru a vă aminti esența; Eu sunt dragostea.

Pace vouă!

Încheiere

Până să simt miracolul vieții, nu m-am trezit dis-de-dimineață pentru a privi răsăritul și a respira aerul revigorant care îmi umple plămânii privilegiați. În schimb, mi-am detestat situația, așteptând să apară un salvator care să îmi dea acordul să mă bucur.

Întotdeauna am fost intimidat de aparențe, aceasta, ca să nu le numesc falsuri, crezând că ceea ce arată oamenii despre ei este adevărul. În cele din urmă, mi-am pierdut încrederea, convins că sunt ghinionist. Aflat pe punctul de a renunța la viață, însă, m-am trezit. Astăzi, pot vedea cum naivii investesc în imaginea lor mai degrabă decât în sufletul lor și simt compasiune pentru cei care sunt nevoiți să treacă prin ce am trecut eu.

De fiecare dată când cineva îmi reproșează că am înnebunit, rămân calm și mă testez înainte să reacționez. Ura celor sănătoși îmi confirmă că încă sunt lucid.

În viață, dacă nu te încrezi în sinele tău și nu te informezi din sursele pe care acesta ți le indică, nu ești liber, permiți altora să gândească în locul tău; dar costul eșecului va fi suportat de tine.

În prezent, primesc o mulțime de mesaje în care sunt întrebat cum reușesc să rămân motivat tot timpul, în ciuda răutății lumii. Oare chiar nu mi se întâmplă niciodată vreun rău? Adevărul este că am primit atâtea lovituri de la viață încât nu mai contează un refuz, o persoană care pleacă, grijile.

Sfârșitul Volumului 2